

Fremsat den 9. november 2011 af skatteministeren (Thor Möger Pedersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, opkrævningsloven, lov om offentligt hasardspil i turneringsform og forskellige andre love¹⁾

(Udvidelse af lønsumsafgiftsfritagelse af museumsvirksomhed, momsfradrag i stedet for godtgørelse for visse transaktioner, ophævelse af momsfritagelse ved indførsel af magasiner til private, mulighed for dagbøder ved uregistreret virksomhed, visse lempelser i faktureringsreglerne m.v.)

§ 1

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 466 af 22. maj 2006, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 526 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 520 af 12. juni 2009 og senest ved § 1 i lov nr. 1361 af 8. december 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 2, nr. 7, udgår »omfattet af museumsloven eller i tilknytning til universitetsloven«.

§ 2

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret ved lov nr. 1134 af 4. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I *Fodnoten* til lovens titel ændres »Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, og Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1.« til: »Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, og Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1.«

delsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1 og Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1.«

2. I § 3, stk. 2, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 2, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.

3. I § 13, stk. 1, nr. 15, indsættes som 3. pkt.:

»I forbindelse med befordring til eller fra udlandet omfatter fritagelsen efter 1. pkt. tillige passagerens ledsagende bagage og transportmidler.«

4. I § 23 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Ved levering af varer eller ydelser, der medfører flere på hinanden følgende afregninger eller betalinger uden at være omfattet af overdragelse af varer eller salg af varer

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, og Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1.

på kredit efter § 4, stk. 3, nr. 2, anses leveringstidspunktet, jf. stk. 1, for at være ved udløbet af hver af de perioder, som disse afregninger eller betalinger vedrører.«

5. I § 24 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ved løbende levering af varer, der er nævnt i stk. 1, og hvor leverancen strækker sig over mere end 1 måned, anses leveringen for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.«

6. I § 25 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ved løbende erhvervelse af varer, der er nævnt i stk. 1, og hvor leverancen strækker sig over mere end 1 måned, anses erhvervelsen for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.«

7. Overskriften før § 25 a og § 25 a affattes således:

»Leverancer af ydelser inden for EU

§ 25 a. Ved levering af ydelser inden for EU, enten her til landet eller til andet EU-land, hvor aftageren af ydelserne er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, fastsættes leveringstidspunktet efter § 23, stk. 1 og 3.

Stk. 2. Ved løbende levering af ydelser, der er nævnt i stk. 1, anses leveringen for at finde sted hver den sidste dag i kalenderåret, når leverancen af ydelserne har strakt sig over en periode på mere end 1 år uden mellemliggende afregning eller betaling for ydelserne, og så længe leverancen af ydelserne ikke er afsluttet.«

8. I § 34, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., ændres »af en køber, som ikke er registreret her i landet efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a,« til: »af en køber, som ikke er etableret her i landet«.

9. § 34, stk. 1, nr. 14, affattes således:

»14) Levering af:

- a) Varer og ydelser til diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder i andre EU-lande, i det omfang de er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.
- b) Varer og ydelser til Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank eller til de organer oprettet af EU, for hvilke protokollen af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller aftaler om hjemsted, for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning.
- c) Varer og ydelser til andre internationale organer end de, der er nævnt i litra b, og som er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i det andet EU-land, som er værtsland, og til disse organers personale med diplomatiske rettigheder,

inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organer eller ved aftaler om hjemsted.

- d) Varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra et NATO-land, bortset fra bestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.
- e) Varer og ydelser til Det Forenede Kongeriges væbnede styrker, der er udstationeret på øen Cypern i medfør af traktaten om oprettelse af Republikken Cypern af 16. august 1960, når disse varer og ydelser er bestemt til brug for styrkerne eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i Republikken Cypern og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til Republikken Cypern.«

10. I § 34 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved rejsende, jf. stk. 1, nr. 5, 2. pkt., forstås en person, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted inden for EU.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

11. § 36, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr., medmindre forsendelsen omfatter alkoholholdige varer, parfume og toiletvand, tobak og tobaksvarer samt magasiner, tidsskrifter og lignende, der forsendes til privatpersoner i Danmark i forbindelse med postordresalg.«

12. I § 36 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden efter stk. 1, nr. 3.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

13. I § 37 indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Virksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer omfattet af § 13, stk. 1, nr. 10, og nr. 11, litra a-e, for så vidt ydelserne leveres til aftagere uden for EU, eller når de pågældende transaktioner er knyttet direkte til varer, som udføres til steder uden for EU.

Stk. 8. Transportvirksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes i forbindelse med befordring

til eller fra udlandet af personer med ledsagende bagage og transportmidler, jf. § 13, stk. 1, nr. 15.«

14. § 45, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 3-6.

15. § 47, stk. 1, affattes således:

- »1) Afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, skal anmelde deres virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dette gælder ikke
- 2) virksomhed med levering af varer og ydelser, som er fritaget efter § 13 bortset fra transaktioner som nævnt i § 37, stk. 7 og 8, og
- 3) afgiftspligtige personer, der foretager levering af varer, som er oplagt i Københavns Frihavn eller på et frilager, et toldoplæg eller et afgiftsoplæg uden afgift.«

16. § 47, stk. 5, 6. pkt., ophæves

17. I § 47 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter reglerne i denne lov eller opkrævningsloven.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

18. I § 47, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »og stk. 5, 1. pkt.« til: », stk. 5, 1. pkt., og stk. 6«.

19. Overskriften før § 51 b affattes således:

»Oplysninger om registrerede virksomheder«.

20. I § 51 b indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Skatteministeren fastsætter nærmere regler og iværksætter øvrige foranstaltninger af hensyn til anvendelsen her i landet af visse regler for oplysninger om virksomhedsregistrering efter EU's forordninger om EU-landenes administrative samarbejde om moms og om gennemførelse af momssystemdirektivet.«

21. §§ 52 og 52 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 52. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet, hvis leveringsstedet er her i landet efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 2. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet, når den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne, er etableret her i landet i kraft af hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og

- 1) når varerne eller ydelserne leveres til et andet EU-land, hvor den, der aftager varerne eller ydelserne, er betalingspligtig for afgiften, men ikke udsteder fakturaen (afregningsbilag) på vegne af leverandøren, eller

- 2) når varerne eller ydelserne leveres til steder uden for EU.

Stk. 3. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet,

- 1) når den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne, er etableret i et andet EU-land i kraft af hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og
- 2) når den, der her i landet aftager varerne eller ydelserne, er betalingspligtig for afgiften, og derudover udsteder fakturaen (afregningsbilag) på vegne af leverandøren.

§ 52 a. Enhver afgiftspligtig person skal for levering af varer eller ydelser udstede en faktura til aftageren (kunden). Hvis hele eller en del af leverancen kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura herfor.

Stk. 2. Faktureringspligten efter stk. 1 omfatter ikke

- 1) levering af varer eller ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, hvis leveringsstedet for varerne og ydelserne er her i landet efter reglerne i kapitel 4, eller
- 2) levering af ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, nr. 10 og 11, hvis leveringsstedet for ydelserne er i et andet EU-land som bestemt efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 3. Faktureringspligten anses for opfyldt, hvis den afgiftspligtige persons kunde udsteder fakturaen (afregningsbilag) over leverancer af varer eller ydelser på vegne af den afgiftspligtige person og i dennes navn. Det er et vilkår for at anvende afregningsbilag, at den afgiftspligtige person og dennes kunde forinden indgår en aftale, hvori der skal være fastlagt en fremgangsmåde, hvorefter den afgiftspligtige person skal godkende hver enkelt faktura.

Stk. 4. Faktureringspligten anses også for opfyldt, hvis en tredjeperson i den afgiftspligtige persons navn og for dennes regning udsteder en faktura til aftageren af varen eller ydelser.

Stk. 5. Hvis varer bliver returneret efter fakturaens udstedelse, skal der udstedes kreditnota. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i prisen. Hvis der sker efterbetaling, skal der udstedes faktura over efterbetalingen.

Stk. 6. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreret, og afgiftspligtige personer, der leverer ikke afgiftspligtige varer eller ydelser, må ikke på fakturaen anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Hvis den afgiftspligtige person modtager en faktura, der er udstedt af en kunde eller af en tredjeperson, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal den afgiftspligtige person gøre den, der har udstedt fakturaen, opmærksom herpå og tilbagebetale modtagne afgiftsbeløb.

Stk. 7. Afgiftspligtige personer, der i strid med stk. 6 på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til told- og skatteforvaltningen. Det samme gælder, hvis en afgiftspligtig person på en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller på en faktura over leverancer af varer eller ydelser, hvoraf der ikke skal betales afgift, anfører af-

giftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for aftageren af varerne eller ydelserne.

Stk. 8. Ved prisangivelser for varer og ydelser skal det tydeligt tilkendegives, hvis prisen ikke indbefatter afgift efter denne lov.

Stk. 9. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for krav til fakturering efter stk. 1, 3 og 4, samt regler, der fraviger fakturakravene for bestemte typer af leverancer.

§ 52 b. Faktura over leverancer af varer til et andet EU-land, der er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-4, skal udstedes senest den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen har fundet sted.

Stk. 2. Faktura over leverancer af ydelser til et andet EU-land, hvor aftageren af ydelserne er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal udstedes senest den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen har fundet sted.

§ 52 c. Enhver afgiftspligtig person skal sørge for at opbevare

- 1) kopier af fakturaer, som den afgiftspligtige person selv, den afgiftspligtige persons kunde eller en tredjeperson udsteder, og
- 2) kreditnotaer og fakturaer, som den afgiftspligtige person har modtaget efter § 52 a.

Stk. 2. En afgiftspligtig person kan opbevare udstedte eller modtagne elektroniske fakturaer i udlandet på vilkår af, at den afgiftspligtige person meddeler told- og skatteforvaltningen opbevaringsstedet. Herudover kan elektroniske fakturaer kun opbevares i udlandet på de vilkår, der er fastsat i stk. 3-5.

Stk. 3. Hvis en afgiftspligtig person foretager elektronisk opbevaring her i landet eller i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer over leverancer af varer eller ydelser, og afgift af varerne eller ydelserne skal afregnes efter reglerne i kapitel 15, har told- og skatteforvaltningen af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk online-adgang samt adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Stk. 4. Hvis en afgiftspligtig person foretager elektronisk opbevaring her i landet eller i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer over leverancer af varer eller ydelser, og afgift af varerne eller ydelserne skal afregnes til de kompetente myndigheder i et andet EU-land, har de kompetente myndigheder i det andet EU-land af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk online-adgang samt adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Stk. 5. Elektroniske fakturaer kan kun opbevares på steder uden for EU, hvis der mellem Danmark og stedet uden for EU er indgået et retligt instrument om gensidig bistand med retsvirkninger, der svarer til reglerne i EU, eller hvis told- og skatteforvaltningen kan få elektronisk online-adgang samt adgang til at downloade og anvende elektronisk opbevarede fakturaer som nævnt i stk. 3.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for opbevaring af fakturaer og systembeskrivelser for elektronisk fakturering.«

22. I § 57, *stk. 1*, ændres »§§ 14-21« til: »§§ 14-21 d«.

23. I § 74 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om at efterleve reglerne for adgangen til eftersyn samt udlevering eller indsendelse af materiale efter stk. 1-4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.«

24. I § 75 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Told- og skatteforvaltningen kan give den oplysningspligtige påbud om at efterleve reglerne for meddelelse af oplysninger efter stk. 1-4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den oplysningspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som den oplysningspligtige skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis den oplysningspligtige ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den oplysningspligtige daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.«

25. I § 77, *1. pkt.*, ændres »§ 47, stk. 6 og 7« til: »§ 47, stk. 7 og 8, § 74, stk. 5, og § 75, stk. 6«.

26. I § 81, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 52, stk. 1, 2, 3, 5, 6, eller 8, § 52 a, stk. 1-3« til: »§ 52 a, stk. 1, 3-8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5«.

27. I § 81, *stk. 1, nr. 4*, ændres to steder »§ 65, stk. 3« til: »§ 65, stk. 2«.

28. I § 81, *stk. 1, nr. 5*, ændres »§ 29, stk. 1« til: »§ 29, stk. 2«.

29. I § 81, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt.:

»Der kan endvidere fastsættes straf af bøde for den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger eller undlader at foretage den fornødne egenkontrol af oplysninger om virksomheders momsregistreringsnumre og dertil knyttede navne eller adresser, som efter regler i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, skal meddeles og kontrolleres for at fastslå status for virksomheder, der indgår i afgiftspligtige transaktioner med varer eller ydelser inden for EU.«

§ 3

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 11, stk. 16, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«

§ 4

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret ved § 2 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 10, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«

§ 5

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«

§ 6

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret ved § 4 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og § 4 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 11, stk. 2, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 17 og 18«: », og afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«

§ 7

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1391 af 20. december 2004 og senest ved § 4 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af ledningsført vand i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«

§ 8

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 27 i lov nr. 247 af 30. marts 2011, og senest ved § 8 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 1, affattes således:

»Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at den, der ikke er autoriseret eller registreret efter afgiftslovene, nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1-4, 7, 8 og 16, og som fra udlandet har modtaget varer omfattet af disse afgiftslove, angiver den afgiftspligtige mængde af varer til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af den, der har modtaget varerne, eller af sælgerens fiskale repræsentant her i landet.«

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »nr. 5-18, 31 og 35« til: »nr. 5, 6, 9-15, 17, 18, 31 og 35«.

3. I § 11, stk. 7 og 8, ændres »ledelsen efter stk. 11 vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v.« til: »ejerens eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

4. I § 11, stk. 10, ændres »ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 11« til: »ejerens eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en fortsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

5. I § 11 indsættes efter stk. 10 som nyt stykke:

»Stk. 11. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter stk. 9, eller efter én eller flere andre skatte- og afgiftslove. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden påbud om at efterleve 1. pkt. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.«

Stk. 11-13 bliver herefter stk. 12-14.

6. I § 18 a, 1. pkt., indsættes efter »§ 4 a«: », og § 11, stk. 11«.

§ 9

I lov om spil, jf. lov nr. 848 af 1. juli 2010, som ændret ved § 51 i lov nr. 223 af 22. marts 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 37 ændres »udbydes« til: »sælges«.

2. § 70, nr. 2, ophæves.

§ 10

I lov om offentligt hasardspil i turneringsform, jf. lov nr. 1504 af 27. december 2009, som ændret ved § 12 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 70 i lov nr. 848 af 1. juli 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 1, skal være betalt senest ved påbegyndelsen af den offentlige hasardspilturnering.«

2. I § 17 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår for betalingen efter stk. 3.«

3. Efter § 25 indsættes i kapitel 5:

»§ 25 a. Klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden kan påklages til Landsskatteretten. Skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden. Klager til Landsskatteretten har ikke opsættende virkning.«

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2012, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2, nr. 1, 5, 6, 21 og 26, træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 3. § 1, stk. 2, nr. 7, i lønsumsafgiftsloven, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, har virkning fra og med den 1. januar 2009.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
3. *Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. *Lønsumsafgiftsloven*
 - 3.1.1. *Lønsumsafgiftsfritagelse for museumsvirksomhed*
 - 3.2. *Momsloven*
 - 3.2.1. *Implementering af direktiv i relation til faktureringsreglerne*
 - 3.2.1.1. *Periodisering af momspligt i samspil med fakturering*
 - 3.2.1.2. *Fakturering af hensyn til momsopkrævning*
 - 3.2.2. *Fradrag i stedet for godtgørelse*
 - 3.2.3. *Udførsel af varer*
 - 3.2.4. *Indførsel af magasiner og tidsskrifter m.v. til private i forbindelse med postordresalg*
 - 3.2.5. *Ligestilling af kontrolregler for indkomstskat og moms*
 - 3.2.6. *Indsats mod uregistreret virksomhed*
 - 3.2.7. *Øvrige ændringer af momsloven*
 - 3.2.8. *Øvrige tekniske ændringer af momsloven*
 - 3.3. *Opkrævningsloven*
 - 3.3.1. *Indsats mod uregistreret virksomhed*
 - 3.3.2. *Opkrævning af punktafgift, når ikke-registrerede modtager varer fra udlandet*
 - 3.4. *Energiafgiftslove og vandafgiftsloven*
 - 3.4.1. *Konsekvenser af erstatning af momsgodtgørelse med momsfradrag*
 - 3.5. *Lov om offentligt hasardspil i turneringsform*
 - 3.5.1. *Tidspunkt for betaling for deltagelse*
4. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
5. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Miljømæssige konsekvenser*
10. *Forholdet til EU-retten*
11. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
12. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en udvidelse af lønsumsafgiftsfritagelsen for museumsvirksomhed.

Endvidere indeholder forslaget ændringerne til momsloven, som i overvejende grad følger af nye EU-direktiver og ændringer i EU's momssystemdirektiv. Samtidig gennemføres justeringer i momsloven for at sikre en mere præcis implementering af momssystemdirektivet. Forslaget indeholder ændrede regler om fakturering, udførsel af varer, indførsel af magasiner m.v. til private i forbindelse med postordresalg. Herudover erstattes muligheden for momsgodtgørelse i relation til finansielle ydelser og personbefordring leveret til udlandet med tilsvarende momsfradragordninger, og som konsekvens heraf foreslås ændringer i en række energiafgiftslove og vandafgiftsloven, som sikrer uændret retsstilling for så vidt angår muligheden for tilbagebetaling af afgifterne.

Forslaget indeholder desuden indførelse af daglige bøder til gennemtvungelse af udleveringspligten og oplysningspligten af regnskabsmateriale efter momsloven, så den fuldt ud

svarer til modellen vedrørende indkomstskat i skattekontrolløven og kildeskatteløven.

Ligeledes indeholder forslaget i relation til momsloven en række tiltag, der skal modvirke, at personer fortsætter eller indleder driften af en virksomhed, selv om virksomhedens momsregistrering er ophørt, inddraget eller afslået af SKAT efter momsloven eller opkrævningsloven.

Endvidere ændres opkrævningslovens regler for punktafgift, når ikke registrerede virksomheder eller personer modtager varer fra udlandet.

Endelig giver lovforslagets ændringer af lov om offentligt hasardspil i turneringsform deltagere i offentlige hasardspilturneringer mulighed for at betale for deltagelsen på selve dagen for turneringen, og der indføres adgang til at klage til Landskatteretten over afgørelser truffet af Spillemyndigheden.

2. Lovforslagets formål og baggrund

I relation til lønsumsafgiftsloven har det efter ikrafttrædelsen 1. januar 2009 af lov nr. 526 af 17. juni 2008 vist sig, at

nogle museer utilsigtet er blevet lønsumsafgiftspligtige. Med denne del af lovforslaget skabes der yderligere ligestilling med hensyn til fritagelse for lønsumsafgiftspligten for museums virksomhed, uanset om museums virksomheden er omfattet af museumsloven eller i tilknytning til universitetsloven eller ej.

Formålet med ændringen af reglerne i momsloven om udførsel af varer er at bringe momslovens § 34, stk. 1, nr. 5, i overensstemmelse med de bagvedliggende bestemmelser i momssystemdirektivets artikel 146 og 147.

Med hensyn til den foreslåede ændring i momsloven af reglerne om indførsel af magasiner m.v. til private i forbindelse med postordresalg er formålet at undgå konkurrenceforvriddning til fordel for virksomheder beliggende udenfor EU. Efter vedtagelsen af en ændring af momsloven i 2005, som lukkede momsfordelen ved at sende magasiner og tidsskrifter og lignende trykt i EU ud af EU, for derfra at blive forsendt til privatpersoner i Danmark, er danske trykkeriaktiviteter i form af trykning af magasiner og tidsskrifter m.v. i et vist omfang »udflaget« til steder udenfor EU. Momsloven ændres, så der altid skal betales moms ved indførsel til private af magasiner og tidsskrifter og lignende i forbindelse med postordresalg fra lande udenfor EU.

Lovforslaget ophæver endvidere mulighederne for godtgørelse af moms i visse tilfælde, og erstatter disse med en mulighed for et tilsvarende momsfradrag. Det drejer sig om momsudgifter afholdt af transportvirksomheder i forbindelse med moms fritaget udenrigspersonbefordring og moms afholdt af forsikrings- og finansielle virksomheder i forbindelse med moms fritagne ydelser, der leveres til aftagere uden for EU, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for EU. Baggrunden for denne ændring er, at momssystemdirektivet – i modsætning til det tidligere 6. momsdirektiv – ikke indeholder hjemmel til at videreføre disse godtgørelsesordninger. Efter gældende ret kan virksomhederne ikke få tilbagebetalt energiafgifter og vandafgift af deres forbrug i relation til disse aktiviteter, hvor der efter momsloven ydes momsgodtgørelse. Som konsekvens af ophævelse af momslovens godtgørelsesbestemmelser, hvortil der henvises i energi- og vandafgiftslovene, foreslås ændringer i disse love, der opretholder gældende retstilstand.

Ændringerne i faktureringsreglerne i momsloven har til formål at gennemføre Rådets direktiv 2010/45/EU af 10. juli 2010 om de sammenhængende regler for leveringstidspunkt og fakturaer for momspligtige leverancer af varer og ydelser ved EU-handel. Et af de væsentligste formål med direktiv 2010/45/EU er at fjerne barrierer for en større anvendelse af elektroniske fakturaer (e-fakturaer) og dermed lempe virksomhedernes administrative byrder.

Formålet med at give SKAT adgang til at udstede påbud og pålægge daglige bøder for at sikre efterlevelsen af regler for udlevering af regnskabsmateriale til SKAT og tredjepersoners oplysningspligt til SKAT med henblik på en korrekt opgørelse og betaling af moms er at ligestille kontrolregler for indkomstskat og moms.

Forslaget indeholder ligeledes mulighed for, at SKAT på baggrund af forudgående påbud kan pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed daglige bøder, hvis ejeren eller ledelsen – uanset, at virksomhedens registrering efter skatte- og afgiftslovgivningen er ophørt inddraget eller afslået af SKAT – fortsætter eller indleder driften af virksomheden. Formålet hermed er, at give SKAT et effektivt og hurtigt redskab til indsats over for uregistrerede virksomheder.

Endvidere foreslås det at ændre opkrævningslovens regler for punktafgift, når ikke registrerede virksomheder eller personer modtager varer fra udlandet. Formålet er at få et bedre samspil med de særlige regler for midlertidigt registrerede varemottagere efter visse punktafgiftslove.

Endelig vil en ændring af lov om offentligt hasardspil i turneringsform forhindre, at der sker lukning af lovlige pokerklubber, hvilket kan føre til, at spillerne fristes til at deltage i ulovlige spil. Med lovforslaget lægges der op til at lempe kravet om betaling dagen før, så betaling for deltagelse kan ske på selve dagen for turneringen. Endvidere foreslås det, at klager over afgørelser truffet af Spillemyndigheden efter lov om offentligt hasardspil i turneringsform kan påklages til Landsskatteretten.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Lønsumsafgiftsloven

3.1.1. Lønsumsafgiftsfritagelse for museums virksomhed

Gældende regler

Skatteministeren fremsatte den 14. december 2007 forslag til lov om ændring af lov om afgift af lønsum m.v. (Afgiftsmæssig ligestilling mellem offentlig og privat virksomhed m.v.) (L 46). Lovforslaget blev senere vedtaget som lov nr. 526 af 17. juni 2008, der trådte i kraft den 1. januar 2009.

Formålet med loven var at styrke konkurrencen ved at skabe afgiftsmæssig ligestilling mellem offentlig og privat virksomhed, når disse udbyder de samme ydelser mod vederlag. Endvidere blev der med loven skabt større overensstemmelse i forhold til EU-rettens bestemmelser om statsstøtte.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at lovforslaget kunne have nogle uheldige konkurrencemæssige virkninger, som det ikke var muligt at afdække i det lovforberedende arbejde. Derfor ville regeringen være villig til at se på utilsigtede konkurrencepåvirkninger, hvis forslaget skulle vise sig at medføre sådanne.

Forslaget

Formålet med dette forslag er at skabe yderligere ligestilling med hensyn til fritagelse for lønsumsafgiftspligten for museums virksomhed, uanset om museums virksomheden er omfattet af museumsloven eller er i tilknytning til universitetsloven eller ej.

Efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2009 af lov nr. 526 af 17. juni 2008 har det vist sig, at nogle museer utilsigtet er blevet lønsumsafgiftspligtige.

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 6, momsfrtager kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver og lign., samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter dog ikke radio- og fjernsynsudsendelser, biograf- og teaterforestillinger, koncerter og lignende.

Virksomheder, institutioner m.v. betaler lønsumsafgift, når de mod vederlag leverer varer eller ydelser, der er fritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 6, medmindre virksomhederne, institutionerne m.v. er omfattet af en af fritagelserne i lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 2.

Fra den 1. januar 2012 vil nedenstående aktiviteter være fritaget for lønsumsafgift efter lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 2. Bortset fra persontransport direkte til og fra udlandet (nr. 6) er aktiviteterne knyttet til undervisning eller formidling i bred forstand:

- 1) folkeoplysende voksenundervisning og frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde, daghøjskoleundervisning og folkeuniversitetsundervisning, jf. afsnittene I, II a og III i folkeoplysningsloven, samt amatørsport i øvrigt,
- 2) undervisning ved folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler, når der hertil modtages statstilskud,
- 3) undervisning i børnehaveklasse og 1.-10. klasse, når der hertil modtages statslige tilskud,
- 4) specialundervisning i et dagbehandlingstilbud eller et anbringelsessted i henhold til folkeskolelovens § 22, stk. 5,
- 5) formidlingsvirksomhed ved Videnpædagogiske Aktivitetscentre, der er omfattet af Undervisningsministeriets tilskudsordning for Videnpædagogiske Aktivitetscentre,
- 6) persontransport, når transporten sker direkte til eller fra udlandet,
- 7) museumsvirksomhed,
- 8) gymnasial undervisning,
- 9) undervisning på musikskoler omfattet af museumsloven,
- 10) almen voksenuddannelse omfattet af lov om almen voksenuddannelse, og
- 11) arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse omfattet af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., danskuddannelse omfattet af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., særlige kompetencegivende voksenuddannelser omfattet af lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, erhvervsrettet uddannelse omfattet af lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., deltidsuddannelser omfattet af universitetsloven, åben uddannelse omfattet af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet og maritime uddannelser omfattet af

lov om maritime uddannelser og uddannelser omfattet af lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Fritagelsen gælder ikke professionshøjskolerens udbud af kurser og andre aktiviteter som indtægtsdækket virksomhed.

Under det lovforberedende arbejde med L 46 blev det forudsat, at museer, som ikke var omfattet af museumsloven eller i tilknytning til universitetsloven, betalte lønsumsafgift i forvejen.

Det har imidlertid vist sig ikke at være tilfældet, da disse museer før den 1. januar 2009 var fritaget for lønsumsafgift, fordi de overvejende var finansieret af offentlige midler (driftsudgifterne blev dækket af offentlige tilskud med mindst 50 pct.). Denne fritagelsesbestemmelse blev ophævet ved lov nr. 526 af 17. juni 2008 og medførte, at museer, der ikke var omfattet af museumsloven eller i tilknytning til universitetsloven, blev omfattet af pligten til at betale lønsumsafgift.

Med dette forslag bliver alle museer fritaget for at betale lønsumsafgift. Der bliver herved skabt den afgiftsmæssige ligestilling, som var tilsigtet med lovforslag nr. L 46.

Ændringen har virkning fra og med den 1. januar 2009. De museer, som ved denne lovændring bliver omfattet af fritagelsen for at betale lønsumsafgift med virkning fra 1. januar 2009, og som har indbetalt lønsumsafgift af museumsaktiviteten, kan få tilbagebetalt indbetalt lønsumsafgift for perioden 1. januar 2009 og frem.

Tilbagebetalingsbeløbet vil blive forrentet fra indbetalingsdagen til udbetalingsdagen, jf. Den juridiske vejledning, afsnit A. A. 12.3, Forrentning af tilbagebetalingsbeløb.

3.2. Momsloven

3.2.1. Implementering af direktiv i relation til faktureringsreglerne

3.2.1.1. Periodisering af momspligt i samspil med fakturering

Gældende regler

I momslovens kapitel 5 er der fastsat regler for momspligtens indtræden eller periodisering.

Leveringstidspunktet for varer, der efter momslovens § 34, stk. 1-4, leveres fra en dansk sælgervirksomhed til en købervirksomhed i et andet EU-land, er i momslovens § 24 fastsat til den 15. i den efterfølgende måned eller faktureringstidspunktet, hvis leveringen faktureres forud for leveringstidspunktet. I momslovens § 25 er erhvervestidspunktet for varer, der erhverves af en dansk købervirksomhed fra en sælgervirksomhed i et andet EU-land, fastsat til den 15. i den efterfølgende måned eller faktureringstidspunktet, hvis leverancen af varerne, der betinger erhvervelsen af varer, faktureres forud for erhvervestidspunktet.

Momslovens § 25 a gælder for ydelser, der leveres mellem virksomheder i Danmark og virksomheder i andre EU-lande, og hvor køberen af ydelserne er betalingspligtig for moms

af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt til at være enten Danmark eller et andet EU-land efter momslovens § 16, stk. 1. Hvis leverancen af ydelserne har strakt sig over en periode på mere end 1 år uden mellemliggende afregning eller betaling for ydelserne, anses leveringen for at finde sted den sidste dag i kalenderåret, så længe leverancen af ydelserne ikke er afsluttet.

Forslaget

Der er sammenhæng i momsreglerne for leveringstidspunktet for varer eller ydelser i forhold til pligter og frister for fakturering og angivelse af leverancerne. Derfor har direktiv 2010/45/EU både ændret reglerne for leveringstidspunkt og fakturareglerne.

På denne baggrund foreslås indsat et nyt stykke 2 i momslovens §§ 24 og 25, hvorefter løbende levering, respektive erhvervelse, af varer i EU-handel anses for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.

Det foreslås, at § 25 a, stk. 1, udformes som den generelle regel for grænseoverskridende leverancer af ydelser inden for EU, enten fra en virksomhed i et andet EU-land til en dansk virksomhed eller fra en dansk virksomhed til en virksomhed i et andet EU-land, og hvor køberen af ydelserne er betalingspligtig for momsen af ydelserne. Leveringstidspunktet for sådanne ydelser fastsættes efter de generelle regler i momslovens § 23, stk. 1 og 3. Efter hovedreglen i § 23, stk. 1, indtræder momspligten på det tidspunkt, hvor leveringen finder sted. Hvis der helt eller delvist betales for leverancen inden den faktiske levering eller fakturering, fastsætter § 23, stk. 3, at betalingsstidspunktet skal anses som leveringstidspunktet.

Indholdet af den gældende regel i momslovens § 25 a foreslås videreført i § 25 a, stk. 2, som periodiseringsregel for grænseoverskridende løbende leverancer inden for EU af ydelser, og hvor køberen er betalingspligtig for momsen af ydelserne.

3.2.1.2. Fakturering af hensyn til momsopkrævning

Gældende regler

I momslovens §§ 52 og 52 a er der fastsat regler for regnskabsføring samt for udstedelse og opbevaring af fakturaer, hvor der er anført momsbeløb. De danske regler bygger på reglerne i EU's momssystemdirektiv 2006/112/EF.

§ 52, stk. 1, fastsætter den grundlæggende pligt for en virksomhed til at udstede fakturaer over virksomhedens momspligtige leverancer af varer eller ydelser til virksomhedens kunder.

Endvidere følger det af § 52, stk. 1, at en virksomhed, der leverer varer eller ydelser, der er momsfritaget efter momslovens § 13, er fritaget for pligten til at udstede faktura over leverancen efter momsreglerne. En dansk virksomhed, der leverer varer eller ydelser, som er momsfritaget efter den danske momslovs § 13, til en virksomhed i et andet EU-land, kan dog eventuelt være forpligtet til at udstede faktura

over leverancen efter det andet EU-lands nationale regler, der bygger på EU's momsfakturaregler.

I momslovens § 52, stk. 2-8, er der fastsat andre pligtregler for faktura, der ikke berøres af direktiv 2010/45/EU.

Endelig er der i momslovens § 52 a fastsat vilkår for momsregistrerede virksomheders opbevaring af fakturaer, herunder for opbevaring af fakturaer i et andet land end Danmark. Hvis en dansk momsregistreret virksomhed foretager elektronisk opbevaring i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer, skal SKAT efter momslovens § 52 a, stk. 3, af kontrollensyn til enhver tid og uden unødigt forsinkelse kunne få fuld adgang on-line til fakturaerne samt adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Forslaget

Som følge af direktiv 2010/45/EU foreslås de gældende faktura- og regnskabsregler i momslovens §§ 52 og 52 a ophævet og nyaffattet som §§ 52, 52 a, 52 b og 52 c.

Momslovens § 52 foreslås nyaffattet som en regel, der fastsætter, i hvilke tilfælde det er de danske fakturaregler, som skal anvendes ved fakturering af grænseoverskridende leverancer af varer eller ydelser til andre EU-lande eller til steder uden for EU (tredjelande eller tredjelandssområder).

Det foreslås i momslovens § 52, stk. 1, at fakturering ved levering af varer eller ydelser som hovedprincip skal ske efter de danske regler, når leveringsstedet for varerne eller ydelserne er i Danmark efter reglerne i momslovens kapitel 4.

Det foreslås endvidere fastsat i momslovens § 52, stk. 2, nr. 1 og 2, at fakturering af leverancer af varer eller ydelser skal ske efter de danske regler,

- når en virksomhed, der er etableret i Danmark efter et af de alternative kriterier for hjemsted for økonomisk virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, enten
- efter nr. 1, leverer varer eller ydelser til en køber i et andet EU-land, der er betalingspligtig for momsen af varerne eller ydelserne, men denne køber ikke udsteder fakturaen på den danske sælgers vegne og i dennes navn som afregningsbilag, eller
- efter nr. 2, leverer varer eller ydelser til steder uden for EU (tredjelande eller tredjelandssområder).

Det foreslås endeligt fastsat i § 52, stk. 3, nr. 1 og 2, at fakturering af leverancer af varer eller ydelser skal ske efter de danske regler,

- når en virksomhed er etableret i et andet EU-land efter et af de alternative kriterier for hjemsted for økonomisk virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og
- virksomheden i det andet EU-land leverer varer eller ydelser til en køber i Danmark, og den danske køber er betalingspligtig for momsen af varerne eller ydelserne og derudover udsteder fakturaen på den udenlandske sælgers vegne og i dennes navn som afregningsbilag.

I sammenhæng med reglerne for hvilket EU-lands fakturaregler, der skal anvendes, vil EU-landenes nationale regler, der gennemfører EU's fælles fakturaregler, blive offentliggjort på Europa-Kommissionens hjemmeside fra 1. januar 2012.

Momslovens § 52 a, stk. 1, foreslås at videreføre de gældende regler i § 52, stk. 1.

På baggrund af direktiv 2010/45/EU foreslås det dernæst i momslovens § 52 a, stk. 2, at præcisere lempelserne af fakturapligterne, når det gælder leverancer af varer og ydelser, der efter EU's fælles momsregler er momsfritaget efter den danske momslovs § 13.

Efter forslaget til momslovens § 52 a, stk. 2, nr. 1, fritages

- danske virksomheder for fakturapligten ved indenlandske leverancer af varer og ydelser, der er momsfritaget efter den danske momslovs § 13, og
- virksomheder i andre EU-lande for fakturapligten ved leverancer her til landet af varer og ydelser, der er momsfritaget efter den danske momslovs § 13.

For at lette de administrative byrder for dansk erhvervsliv foreslås det at benytte et råderum i forhold til EU's fælles momsregler ved at fastsætte i momslovens 52 a, stk. 2, nr. 2, at danske virksomheder fritages for fakturapligten ved leverancer til andre EU-lande af finansielle ydelser og forsikringsydelser, der er momsfritaget efter den danske momslovs § 13, nr. 10 og 11.

Endvidere foreslås det i momslovens § 52 a, stk. 3-9, at videreføre de gældende regler fra momslovens § 52, stk. 2-8.

Et af de væsentligste formål med direktiv 2010/45/EU er at fjerne barrierer for en større udbredelse af anvendelsen af elektroniske fakturaer (e-fakturaer) og dermed lempe virksomhedernes administrative byrder. Det indebærer en ligestilling af kravene til at udstede, modtage og opbevare fakturaer, uanset om det drejer sig om papirfakturaer eller e-fakturaer, og uanset om det drejer sig om fakturaer for indenlandske leverancer af varer eller ydelser, eller grænseoverskridende leverancer af varer eller ydelser til andre EU-lande eller til steder uden for EU (tredjelande eller tredjelandsområder). Dette vil blive nærmere udmøntet ved ændring af de gældende regler i momslovens bekendtgørelsen for e-fakturaer.

Som ny regel i momslovens § 52 b foreslås indsat frister for at udstede faktura over leverancer af varer eller ydelser til andre EU-lande i sammenhæng med de gældende og foreslåede regler for momspligtens indtræden og leveringstidspunktet efter momslovens §§ 24, stk. 1 og 2, samt § 25 a, stk. 1 og 2.

I momslovens § 52 b, stk. 1, foreslås fristen for at udstede faktura over leverancer af varer til et andet EU-land efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, fastsat som den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen af varerne har fundet sted. I momslovens § 52 b, stk. 2, foreslås fristen for at udstede faktura over leverancer af ydelser til et andet EU-land, hvor køberen er omvendt betalingspligtig for momsen af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1, fastsat som den 15. i

måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen af ydelserne har fundet sted. Momslovens § 52 b har herved sammenhæng med til de gældende og foreslåede regler i momslovens §§ 23-25 a, der fastsætter, hvornår levering af varer eller ydelser til andre EU-lande anses for at have fundet sted.

Endvidere foreslås det, at de gældende regler for opbevaring af fakturaer efter momslovens § 52 a videreføres og udbygges som § 52 c. I § 52 c, stk. 3 videreføres, at hvis en momsregistreret virksomhed i Danmark eller i et andet EU-land elektronisk opbevarer fakturaer i Danmark eller i udlandet, og fakturaerne angår transaktioner med varer og ydelser, der er momspligtige i Danmark, har SKAT af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk online-adgang samt adgang til at downloade og anvende disse fakturaer. I § 52 c, stk. 4, foreslås indført som ny regel, at hvis en momsregistreret virksomhed elektronisk opbevarer fakturaer i Danmark eller i udlandet, og fakturaerne angår transaktioner med varer og ydelser, der er momspligtige i et andet EU-land, har skattemyndighederne i dette andet EU-land af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk online-adgang samt adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Det primære anvendelsesområde for § 52 c, stk. 4, forudsættes at være tilfælde, hvor en virksomhed med hovedsæde i Danmark har etableret sig i et andet EU-land med en filial eller et fast forretningssted, og hvor der på det faste forretningssted m.v. foretages elektronisk opbevaring af fakturaer over transaktioner med varer og ydelser, som er momspligtige i dette andet EU-land. En udenlandsk skattemyndigheds adgang til kontrol hos en dansk virksomhed efter § 52 c, stk. 4, vil dog også kunne omfatte tilfælde, hvor fakturaer opbevares elektronisk i Danmark, og disse fakturaer angår transaktioner med varer og ydelser, som er momspligtige i et andet EU-land.

Der er ikke i direktiv 2010/45/EU fastsat nærmere regler for den administrative gennemførelse af en grænseoverskridende on-line-adgang til elektronisk opbevarede fakturaer. En sådan kontrol må herefter anses at skulle ske inden for rammen af forordning nr. 904/2010 om EU-landenes administrative samarbejde om moms og under hensyn til de nationale regler for myndighedskontrol i EU-landet, hvor virksomheden, der opbevarer fakturaerne elektronisk, er etableret.

3.2.2. Fradrag i stedet for godtgørelse

Gældende regler

På baggrund af en overgangsbestemmelse i EU's fælles momsregler er der i momslovens § 45, stk. 3, fastsat en mulighed for godtgørelse af moms til transportvirksomheder i forbindelse med udenrigspersonbefordring.

Bestemmelsen blev indsat i momsloven i 1969. Den blev opretholdt i 1978 i henhold til artikel 28, stk. 2, i 6. momsdirektiv (77/388/EØF). Direktivbestemmelsen er videreført i momslovsdirektivet som artikel 110, men ved videreførelsen er muligheden for "tilbagebetaling" udgået af direktivteksten.

Tilsvarende er der på baggrund af EU's fælles momsregler i momslovens § 45, stk. 4, fastsat en mulighed for godtgørelse af moms betalt i forbindelse med forsikringsmæssige og finansielle ydelser, der leveres til aftagere uden for EU, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for EU.

Bestemmelsen har hjemmel i momssystemdirektivets (2006/112/EF) artikel 169, litra c, som viderefører artikel 28f, stk. 3, litra c, i 6. momsdirektiv (77/388/EØF). Bestemmelsen blev indsat i 6. momsdirektiv ved Rådets direktiv af 16. december 1991 (91/680/EØF).

Af den oprindelige bestemmelse i 6. momsdirektiv fremgår det, at medlemsstaterne skal indrømme enhver afgiftspligtig person fradrag eller tilbagebetaling af moms af varer og ydelser, der relaterer sig til forsikringsmæssige og finansielle ydelser, såfremt disse leveres til aftagere uden for EU, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for EU.

Ved videreførelsen af bestemmelsen i momssystemdirektivet er muligheden for »tilbagebetaling« udgået af direktivteksten.

Forslaget

Det foreslås på baggrund heraf at afskaffe godtgørelsesordningen i momslovens § 45, stk. 3 og 4, og i stedet give mulighed for at fradrage moms af udgifterne efter de almindelige regler i momsloven.

Det tilsigtes herved, at virksomhederne kan få tilbagebetalt det samme momsbeløb gennem fradragsordningen, som virksomhederne ville kunne få gennem godtgørelsesordningen. Dette skyldes, at godtgørelsen efter de hidtidige regler blev beregnet efter samme principper, som fradrag skal opgøres efter. Der er ved den foreslåede ændring i momsloven ikke tilsigtet nogen ændring af muligheden for virksomhederne for at få moms af de pågældende udgifter tilbagebetalt. I stedet for, at tilbagebetalingen sker gennem et godtgørelsessystem, som forudsætter selvstændig anmeldelse til SKAT, separat regnskabsførelse m.v., skal tilbagebetalingen fremover ske efter de almindelige regler om fradrag i momsloven.

I konsekvens af ophævelsen af momslovens § 45, stk. 3, foreslås det, at det fremover fremgår direkte af momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, at fritagelsen for personbefordring tillige omfatter passagerernes ledsagende bagage og transportmidler, får så vidt der er tale om udenrigspersonbefordring.

3.2.3. Udførsel af varer

Momslovens § 34, stk. 1, nr. 5, foreslås ændret, så det i overensstemmelse med ordlyden af de bagvedliggende bestemmelser i Momssystemdirektivets artikel 146 og 147 fremgår, at køber, der selv forestår udførslen, ikke må være etableret her i landet, eller - for så vidt angår rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage - ikke må være etableret inden for EU. Der er med hensyn til ændringen for rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage,

tale om en præcisering i overensstemmelse med direktivet og den gældende praksis på området.

For så vidt angår tilfælde, hvor varerne udføres af en køber, der ikke er etableret her i landet, eller for dennes regering, vil ændringen betyde, at det er uden betydning, om køberen er momsregistreret her i landet.

3.2.4. Indførsel af magasiner og tidsskrifter m.v. til private i forbindelse med postordresalg

Gældende regler

Hovedreglen er, at der skal betales moms ved indførsel af varer til EU. Herved sikres, at indførte varer momsmæssigt sidestilles med varer produceret indenfor EU, og det undgås, at der som følge af moms sker en konkurrenceforvridning mellem virksomheder, der er etableret indenfor EU og virksomheder, der er etableret udenfor EU.

Der gælder dog en bagatelgrænse, idet indførsel af varer fra steder udenfor EU ved små forsendelser af erhvervs-mæssig karakter til en værdi af højst 80 kr. som udgangspunkt er fritaget for moms.

Magasiner, tidsskrifter og lignende, der er trykt indenfor EU og derefter sendes ud af EU for at blive sendt tilbage til privatpersoner i Danmark, har ikke været omfattet af 80 kr. grænsen siden lov nr. 1387 af 20. december 2004 om ændring af momsloven (Justering for indførsel af visse magasiner, tidsskrifter m.v.) trådte i kraft den 1. juni 2005. Forslag til lovændringen blev fremsat som L32 i 2004-05 (1. samling).

Lovændringen skete, fordi danske magasinudbydere inden da benyttede 80 kr. grænsen til momsfrit at sælge magasiner i abonnement til private - typisk ved at sende magasiner trykt i EU til steder udenfor EU, hvorefter magasinerne blev sendt tilbage til den danske kunde.

Regeringen ønskede ved lovændringen at undtage enhver indførsel af magasiner m.v. fra steder udenfor EU til private fra 80 kr. grænsen, dvs. uanset om trykningen af magasinerne m.v. fandt sted indenfor eller udenfor EU, fordi man frygtede, at danske trykkeriaktiviteter ellers ville blive »udflaget« til steder udenfor EU.

På daværende tidspunkt var det imidlertid Kommissionens opfattelse, at momsdirektiverne ikke indeholdt tilstrækkelig hjemmel til en sådan ændring.

Forslaget

I efteråret 2010 meddelte Kommissionen Danmark, at man nu finder, at der er tilstrækkelig hjemmel i de nuværende direktiver til at udvide undtagelsen til også at omfatte magasiner m.v. trykt udenfor EU, nærmere bestemt i en særlig bestemmelse om postordresalg.

Efter lovændringen i 2004 er der, som frygtet, sket det, at selve trykningen af magasiner og tidsskrifter i vidt omfang er blevet »udflaget« til steder udenfor EU, og salg ved indførsel til abonnenter i Danmark kan derfor finde sted under 80 kr. grænsen, dvs. momsfrit. Grafiske virksomheder i Danmark er således udsat for konkurrenceforvridning betin-

get af de nugældende momsregler med tab af omsætning og arbejdspladser til følge.

Henset til Kommissionens ændrede opfattelse af hjemmelsspørgsmålet må det nu anses for muligt at ændre momsloven med henblik på at imødegå den konkurrenceforvridning, som grafiske virksomheder i Danmark er udsat for.

Det foreslås derfor, at forsendelse af magasiner, tidsskrifter og lignende fra steder udenfor EU til privatpersoner i Danmark i forbindelse med postordresalg undtages fra momsfritagelsen for små forsendelser af erhvervmæssig karakter, hvis værdi ikke overstiger 80 kr.

3.2.5. Ligestilling af kontrolregler for indkomstskat og moms

Gældende regler

Efter regler i skattekontrollovens § 9 samt kildeskattelovens §§ 86 og 87 kan udlevering til SKAT af oplysninger og materiale fra skattepligtige personer eller fra skattepligtige personers leverandører, bankforbindelser m.fl. med henblik på en korrekt ansættelse af indkomstskat og ejendomsværdiskat i fornødent omfang gennemtvinges ved SKATs påbud og pålæg af daglige bøder.

I momslovens §§ 74 og 75 er der fastsat pligter for momsregistrerede virksomheder samt virksomhedernes leverandører, kunder, bank- eller forsikringsforbindelser m.fl. til at udlevere materiale til SKAT eller meddele oplysninger til SKAT med henblik på en korrekt ansættelse af virksomhedens momstilsvær. Efter momsloven er der efter de gældende regler dog ikke grundlag for at gennemtvinge udlevering af materiale eller meddelelse af oplysninger ved hjælp af påbud og pålæg af daglige bøder.

Forslaget

Det foreslås med henblik på at ligestille kontrolreglerne for indkomstskat og moms, at indsætte et stykke 5 i momslovens § 74 og et stykke 6 i momslovens § 75, samt at ændre momslovens § 77, 1. pkt. Herefter kan SKAT give momsregistrerede virksomheder samt virksomhedernes leverandører, kunder, bank- eller forsikringsforbindelser m.fl. påbud om at udlevere materiale til SKAT eller meddele oplysninger til SKAT med henblik på en korrekt ansættelse af virksomhedens momstilsvær, og at et påbud herom kan gennemtvinges ved hjælp af daglige bøder på mindst 1.000 kr.

3.2.6. Indsats mod uregistreret virksomhed

Gældende regler

Det er fastsat i opkrævningslovens § 11, stk. 11, at ejeren eller den ansvarlige ledelse, der fortsætter driften af den samme virksomhed som uregistreret eller indleder driften af en ny virksomhed som uregistreret, hæfter solidarisk for betaling af skatter og afgifter, der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed, og som yderste konsekvens kan blive straffet efter opkrævningslovens § 17. SKAT har imidlertid ved kontrol afdækket fortsatte problemer med personer, der

fortsætter driften af den samme virksomhed eller indleder driften af en ny virksomhed, selv om virksomhedens momsregistrering er ophørt, inddraget eller afslået af SKAT efter momsloven eller opkrævningsloven.

Forslaget

Da det tager tid at få gennemført ovennævnte sanktioner i form af hæftelse eller straf, foreslås det, med henblik på at SKAT kan få et effektivt og hurtigt redskab til indsats over for uregistrerede virksomheder, at indføre nye regler i momslovens § 47, stk. 6 og 7, samt at ændre momslovens § 77. Herefter kan SKAT på baggrund af foregående påbud pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed daglige bøder på mindst 1.000 kr., hvis ejeren eller ledelsen, uanset virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller afslået af SKAT efter momsloven eller opkrævningsloven, fortsætter driften af den samme virksomhed eller indleder driften af en ny virksomhed.

3.2.7. Øvrige ændringer af momsloven

Der foretages derudover sproglige tilpasninger til moms-systemdirektivet. Det præciseres derved, at fritagelsen for levering af varer og ydelser til anerkendte internationale organisationer på visse betingelser tillige finder anvendelse ved levering af varer og ydelser til NATO-styrker i andre EU-lande og til de britiske styrker på Cypern. Fritagelsen for levering af varer og ydelser til diplomatiske og konsularrepræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder i andre EU-lande udvides til at omfatte alle ydelser, og ikke blot transportydelser, når værtslandet selv tillader fritagelse eller giver godtgørelse af moms for de samme ydelser.

3.2.8 Øvrige tekniske ændringer af momsloven

En henvisningsfejl rettes i momslovens § 57, idet momslovens daværende §§ 15-21 ved lov nr. 1134 af 4. december 2009 blev erstattet af de nugældende §§ 15-21 d.

3.3. Opkrævningsloven

3.3.1. Indsats mod uregistreret virksomhed

Som anført under afsnit 3.2.6. har SKAT ved kontrol afdækket fortsatte problemer med personer, der fortsætter driften af den samme virksomhed eller indleder driften af en ny virksomhed, selv om virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller afslået af SKAT efter opkrævningslovens § 11 eller efter én eller flere andre skatte- og afgiftslove. Også selv om det er fastsat i opkrævningslovens § 11, stk. 11, at ejeren eller den ansvarlige ledelse, der fortsætter driften af den samme virksomhed som uregistreret eller indleder driften af en ny virksomhed som uregistreret, hæfter solidarisk for betaling af skatter og afgifter, der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed, og som yderste konsekvens kan blive straffet efter opkrævningslovens § 17.

Med henblik på, at SKAT kan få et effektivt og hurtigt redskab til indsats over for uregistrerede virksomheder, foreslås det at indføre nye regler i opkrævningslovens §§ 11 og

18 a. Herefter kan SKAT på baggrund af foregående påbud pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed daglige bøder på mindst 1.000 kr., hvis ejeren eller ledelsen, uanset virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller afslået af SKAT efter opkrævningslovens § 11, stk. 9, eller efter én eller flere andre skatte- og afgiftslove, fortsætter driften af den samme virksomhed eller indleder driften af en ny virksomhed.

3.3.2. Opkrævning af punktafgift, når ikke-registrerede modtager varer fra udlandet

Gældende regler

Efter ens regler i punktafgiftslovene for mineralolieprodukter, spiritus, tobak, øl, vin, chokolade- og sukkervarer, emballage og mineralvand skal midlertidigt registrerede varemottagere, der fra udlandet lejlighedsvis modtager varer omfattet af de nævnte afgiftslove, betale den danske punktafgift af varerne, før varerne transporteres til Danmark.

Samtidig forudsættes det efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 1 og 2, at den danske afgift af varer, der er omfattet efter de nævnte afgiftslove, og som ikke registrerede virksomheder eller personer modtager fra udlandet, skal opkræves hos modtageren, når varerne er ankommet i Danmark.

Forslaget

Det foreslås at ændre reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 1 og 2, for at få bedre samspil og overensstemmelse mellem disse regler og de særlige regler for midlertidigt registrerede varemottagere efter afgiftslovene for mineralolieprodukter, spiritus, tobak, øl, vin, chokolade- og sukkervarer, emballage og mineralvand.

3.4 Energiafgiftslove og vandafgiftsloven

3.4.1. Konsekvenser af erstatning af moms godtgørelse med momsfradrag

Gældende regler

Virksomheder, der kan få godtgjort moms efter de gældende regler i momslovens § 45, stk. 3, (personforandringsvirksomhed til udlandet) og § 45, stk. 4 (forsikringsmæssige og finansielle ydelser, der leveres til aftagere uden for EU) kan ikke få tilbagebetalt energiafgifter og vandafgift af forbrug, der knytter sig til aktiviteter nævnt i disse bestemmelser. Der er nedenfor redegjort nærmere herom.

Tilbagebetaling af energiafgifter efter bl.a. elafgiftsloven forudsætter grundlæggende, at energien forbruges i en momsregistreret virksomhed i forbindelse med udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af afgiftspligten og registreringspligten i medfør af momsloven.

En virksomhed, der udelukkende leverer ydelser, der er omfattet af f.eks. fritagelsesbestemmelserne vedrørende aktiviteter i momslovens § 13, er ikke omfattet af momslovens og momsbekendtgørelsens regler om registreringspligt. Per-

sontransportvirksomheder og finansieringsvirksomheder m.v. er dermed som udgangspunkt ikke omfattet af adgangen til tilbagebetaling af energiafgifter og vandafgift.

Aktiviteter omfattet af momslovens § 45, stk. 3 og 4, er ikke omfattet af momslovens bestemmelser om fradragsret, men derimod alene af adgangen til godtgørelse.

Ifølge bl.a. elafgiftslovens § 11, stk. 16, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt afgift af elforbrug i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for elektricitet og varme. Tilsvarende bestemmelser findes i gasafgiftslovens § 10, stk. 2, kulafgiftslovens § 8, stk. 2 og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, samt i vandafgiftslovens § 9, stk. 2.

Det følger af bestemmelsernes ordlyd, at retten til tilbagebetaling af energiafgifter og vandafgift forudsætter, at der er opnået fradrag for indgående moms.

Frdrag for moms som anført i bl.a. elafgiftslovens § 11, stk. 16, og godtgørelse af moms er ikke synonyme begreber. Dette er bl.a. fastslået af Vestre Landsret ved dom af 5. februar 2009 (SKM2009.466.VLR).

Virksomheder, der udøver aktiviteter omfattet af § 45, stk. 3 og 4 er derfor efter gældende regler ikke berettiget til tilbagebetaling af energiafgifter og vandafgift af forbrug, der knytter sig til disse aktiviteter.

Forslaget

Det foreslås, at der sker en ændring af elafgiftsloven, gasafgiftsloven, kulafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og vandafgiftsloven, der indebærer, at virksomheder, som hidtil har været omfattet af momslovens § 45, stk. 3 og 4, ikke får adgang til tilbagebetaling af afgift af energi- og vandforbrug, selv om de pågældende virksomheder med den foreslåede ændring af momsloven ved at anmelde sig til registrering efter momsloven får mulighed for at få fradrag for indgående moms efter de almindelige regler for momsregistrerede virksomheder i stedet for som hidtil godtgørelse af indgående moms.

Hermed opretholdes den gældende retstilstand på området. Dette gælder også i forhold til CO₂-afgiften af virksomhedernes energiforbrug.

Virksomheder omfattet af momslovens § 37, stk. 7 og 8, som i den forbindelse har ydelser omfattet af bilag 1 til elafgiftsloven, kan dog allerede som følge heraf ikke få tilbagebetalt elafgift af elforbrug i relation til disse ydelser.

3.5. Lov om offentligt hasardspil i turneringsform

3.5.1. Tidspunkt for betaling for deltagelse

Gældende regler

Lov om offentligt hasardspil i turneringsform gør det muligt for personer, selskaber og foreninger at opnå bevilling til at afvikle offentligt hasardspil om penge i turneringsform. En bevilling kan gives for to år ad gangen til at arrangere offentligt hasardspil op til fem gange om ugen på et nærmere

angivet sted. Loven, der administreres af Spillemyndigheden under Skatteministeriet, trådte i kraft den 1. januar 2010.

Efter § 17, stk. 1, i lov om offentligt hasardspil i turneringsform må der som betaling for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering opkræves ét samlet beløb fra hver af de deltagende spillere, og dette beløb må ikke overstige 300 kr. for en enkelt offentlig hasardspilturnering.

Det opkrævede beløb skal være betalt senest dagen før, at den offentlige hasardspilturnering begynder, jf. lovens § 17, stk. 3.

Formålet med bestemmelsen i § 17, stk. 3, i lov om offentligt hasardspil i turneringsform om betaling senest dagen før den offentlige hasardspilturnering begynder, er at sikre, at omsætningshastigheden i spillet ved en offentlig hasardspilturnering holdes på et betryggende niveau, idet det med bestemmelsen sikres, at de deltagende spillere på forhånd har besluttet at deltage i turneringen. Bestemmelsen skal således hindre mere impulsiv deltagelse i en offentlig hasardspilturnering.

Forslaget

I praksis har det imidlertid vist sig, at § 17, stk. 3, i lov om offentligt hasardspil i turneringsform fører til, at mange offentlige hasardspilturneringer må aflyses. Dette skyldes, at bestemmelsen får mange spillere til at afholde sig fra at tilmelde sig turneringerne, da spillerne ofte først på selve dagen for turneringen ved, om de har mulighed for at deltage. Herved har mange bevillingshavere i praksis vanskeligt ved at iagttage kravet i lovens § 4 om, at der skal være mindst 10 deltagende spillere i en offentlig hasardspilturnering, og flere bevillingshavere har som følge heraf ifølge tilsynsmyndigheden (Spillemyndigheden) helt opgivet deres bevilling.

I det oprindelige forslag til lov om offentligt hasardspil i turneringsform blev det tillagt stor betydning, at spillelovgivningen ikke måtte blive så restriktiv, at spillerne fristes til at deltage i ulovligt spil eller i udenlandske spil, hvor der ikke er sikkerhed for, at der i samme grad varetages samme hensyn som dem, den danske lovgivning skal varetage.

På denne baggrund foreslås det, at § 17, stk. 3, i lov om offentligt hasardspil i turneringsform, ændres, så det fremover bliver muligt at betale for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering helt frem til turneringens påbegyndelse.

En ændring af bestemmelsen vil ikke betyde, at det ikke længere vil være muligt at holde omsætningshastigheden i spillet på et betryggende niveau. Lov om offentligt hasardspil i turneringsform indeholder således en række andre bestemmelser, der ligeledes har til formål at holde omsætningshastigheden i spillet nede, og disse regler vil ikke blive berørt af den foreslåede ændring. Det gælder lovens bestemmelser om mindst 10 deltagende spillere i en offentlig hasardspilturnering, betaling af indskud, gevinsternes størrelse og turneringspuljens maksimale størrelse.

Som en konsekvens af ændringen af betalingstidspunktet i lovens § 17, stk. 3, foreslås det endvidere, at der indsættes et nyt stykke 4 i § 17, som giver tilsynsmyndigheden (Spillemyndigheden) mulighed for at fastsætte vilkår for betaling-

en efter stk. 3. Begrundelsen herfor er, at tilsynsmyndigheden kan have behov for at stille særlige krav til f.eks. dokumentation for rettidig betaling, når der kan betales helt frem til den offentlige hasardspilturnerings begyndelse.

I lov om spil, jf. lov nr. 848 af 1. juli 2012, er foretaget en ændring i lov om offentligt hasardspil i turneringsform, der indebærer, at klager over tilsynsmyndighedens afgørelser kan påklages til Landsskatteretten, og at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder anvendelse på disse klager. Lov om spil er endnu ikke trådt i kraft, men forventes at træde i kraft 1. januar 2012. Bestemmelsen i lov om spil foreslås ophævet ved forslagets § 9, og i stedet foreslås i forslagets § 10, nr. 3, at bestemmelsen nyaffattes, idet det samtidig bestemmes, at klager til Landsskatteretten ikke har opsættende virkning.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

En udvidelse af lønsumsafgiftsfritagelsen for museumsvirksomhed vurderes at være forbundet med et umiddelbart provenutab på 5 mio. kr. om året i 2012-niveau.

De ændrede regler om fakturering og udførsel af varer, indførsel af magasiner mv. til private vurderes samlet at medføre et umiddelbart merprovenu på 60 mio. kr. om året i 2012-niveau. Dette følger af forslaget om indførsel af magasiner mv. til private.

Forslaget om ophævelse af godtgørelsesordningen i relation til finansielle ydelser og personbefordring leveret til udlandet og indførelse af en tilsvarende momsfradragssordning, vurderes samlet set ikke at have nogen nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Det må dog forventes, at der kan ske såvel lempelser som stramninger, der dog nævnt samlet set vurderes at være provenuneutrale.

Endelig skønnes lovforslagets ændringer til pokerloven ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes at medføre et tab på ca. 60 mio. kr. årligt for udgivere af magasiner og lignende. De øvrige dele af forslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsReguleringen (CKR) med henblik på en vurdering af forslagets administrative konsekvenser for virksomhederne.

CKR bemærker, at der ved forslaget udnyttes et råderum i forhold til EU's fælles momsregler, der opretholder at danske virksomheder via IT-revision fritages for faktureringspligt ved leverancer til andre EU-lande af finansielle ydelser og forsikringsydelser. CKR vurderer, at man ved udnyttelsen af dette råderum undgår at pålægge danske virksomheder

er administrative byrder i et betydeligt omfang, og CKR ser dette som yderst positivt.

CKR vurderer endvidere, at ændring af betalingstidspunktet for betaling og registrering til en pokerturning medfører en mindre administrativ lettelse for de virksomheder, der udbyder offentlige pokerturneringer.

CKR har ikke yderligere bemærkninger.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Alene forslagens ændringer til lov om offentligt hasardspil i turneringsform vurderes at få konsekvenser for borgerne, idet forslaget om at ændre tidspunktet for betaling og registrering til en pokerturning skønnes at ville smidiggøre tilmeldingen til offentlige pokerturneringer.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører direktiv 2010/45/EU af 10. juli 2010 med hensyn til momsregler for leveringstidspunkt og fakturaer.

Forslaget indeholder endvidere ændringer, der har til formål at bringe momsloven i overensstemmelse med Rådets direktiv 2006/112/EU af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet).

Endvidere indfører forslaget regler af hensyn til anvendelsen her i landet af Rådets forordning nr. 904/2010/EU af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift og Rådets gennemførelsesforordning nr. 282/2011/EU af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem.

Med hensyn til ændringen vedrørende indførsel af magasiner m.v. til private bemærkes det, at den eksisterende begrænsning af fritagelsen for moms ved indførsel af erhvervs-mæssige forsendelser, hvis samlede værdi ikke overstiger 80 kr., indtil udgangen af 2010 var baseret på en særlig tilladelse givet af Rådet i henhold til artikel 27 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (6. momsdirektiv) (EF-Tidende 1977 nr. L 145, side 1).

Tilladelsen var tidsbegrænset indtil udgangen af 2010 og tillod, at momsfrigtagelsen ikke omfatter magasiner, tidsskrifter og lignende, der efter trykning i et EU-land sendes ud af EU for derfra at blive forsendt til privatpersoner i Danmark.

Da Danmark anmodede om forlængelse af tilladelsen, meddelte Kommissionen, at den ikke længere fandt, at en

tilladelse var nødvendig. Kommissionen meddelte, at den danske begrænsning af momsfrigtagelsen ved indførsel kan opretholdes med henvisning til artikel 23, 2. afsnit i Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel (EU-Tidende 2009 nr. L 292, side 5).

Denne bestemmelse afgrænser bl.a. nærmere artikel 143, stk. 1, litra b) i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles momssystem (EU-Tidende 2006 nr. L 347, side 1), og giver medlemsstaterne mulighed for at undtage varer, der indføres i forbindelse med postordresalg fra momsfrigtagelsen.

Kommissionen har endvidere meddelt Danmark, at den finder, at denne bestemmelse også kan anvendes som grundlag for at udvide begrænsningen af momsfrigtagelsen til også at omfatte magasiner, tidsskrifter og lignende trykt udenfor EU.

Ved den foreslåede ændring vil Danmark således gøre brug af den mulighed, som er givet i artikel 23, 2. afsnit i Rådets direktiv 2009/132/EF for at undtage magasiner, tidsskrifter og lignende, der indføres i forbindelse med postordresalg.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har været sendt til høring hos Advokatsamfundet, Advokatrådet, Aller Press A/S, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Bryggeriets Arbejdsgivere, Bryggeriforeningen, Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR), Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Statistik, Dansk Byggeri, Dansk Energi Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Dansk Industri DI, Dansk Landbrug, Dansk Magasinpresses Udgiverforening, Dansk Poker Forbund, Dansk Told og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Busvognmænd, Danske Drikkevarer Importører, Danske Finansieringsselskabers Fore., Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Specialmedier, Datatilsynet, De Danske Landboforeninger, De Samvirkende Købmændsforeninger, Den Danske Skatteborgerforening, Egmont Magasiner A/S, Energi- og Olieforum, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen – nationale høring, Finansministeriet, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Grafisk Arbejdsgiverforening, HORESTA og Håndværksrådet.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
--	---------------------------------------	------------------------------------

Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget vedrørende indførsel af magasiner m.v. skønnes at give et årligt merprovenu på ca. 60 mio. kr.	Forslaget vedrørende lønsumsafgiften skønnes at medføre et årligt provenutab på ca. 5 mio. kr.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget vedrørende indførsel af magasiner m.v. skønnes at give et årligt tab for udgiverne på ca. 60 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vedrørende lov om offentligt hasardspil i turneringsform skønnes at give mindre lettelser	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget vedrørende lov om offentligt hasardspil i turneringsform skønnes at give mindre lettelser	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget gennemfører direktiv 2010/45/EU, og anvender en hjemmel i direktiv 2009/132/EF.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Museumsvirksomhed, der ikke er omfattet af museumsloven eller i tilknytning til universitetsloven, foreslås fritaget for at betale lønsumsafgift på lige fod med museumsvirksomhed, der er omfattet af museumsloven eller i tilknytning til universitetsloven.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at noten til momsloven med opstillingen af EU-direktiverne, som momsloven gennemfører, tilføjes direktiv 2009/132/EF om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), som ikke tidligere er blevet tilføjet, og direktiv 2010/45/EU om faktureringsreglerne, der i øvrigt foreslås gennemført fra 1. januar 2013.

Til nr. 2

Det foreslås at rette henvisningsfejl, der er opstået ved tidligere lovgivning.

Til nr. 3

Fritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, 1. pkt., omfatter udover personbefordring også passagerernes ledsagende bagage og transportmidler, for så vidt der er tale om udenrigspersonbefordring. Dette har hidtil alene fremgået af momslovens af 45, stk. 3, som foreslås ophævet ved forslaget § 2, nr. 14, idet bestemmelsen overflyttes til § 37 om fradrag som stk. 8, jf. forslaget § 2, nr. 13.

Det foreslås, at det fremover fremgår direkte af momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, 3. pkt., at fritagelsen i 1. pkt. tillige omfatter passagerernes ledsagende bagage og transportmidler, for så vidt der er tale om udenrigspersonbefordring.

Til nr. 4

Af hensyn til at sikre overensstemmelse mellem den danske momslov og EU's momssystemdirektiv foreslås det i momslovens § 23, stk. 5,

- at hvis der leveres varer eller ydelser,
- som medfører flere på hinanden følgende afregninger eller betalinger,
- men uden at leverancen er omfattet af reglerne i momslovens § 4, stk. 3, nr. 2, for overdragelse af varer eller salg af varer på kredit,
- så anses leveringen for at finde sted efter momslovens § 23 stk. 1, ved udløbet af hver af de perioder, som disse afregninger eller betalinger vedrører.

Til nr. 5 og 6

Leveringstidspunktet for varer, der efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, leveres fra en dansk sælgervirksomhed til en købervirksomhed i et andet EU-land, er efter momslovens § 24 fastsat til den 15. i den efterfølgende måned eller faktureringstidspunktet, hvis leveringen faktureres forud for leveringstidspunktet. Parallelt hermed er det fastsat i momslovens § 25, at erhvervestidspunktet for varer, der erhverves af en dansk købervirksomhed fra en sælgervirksomhed i et andet EU-land, er den 15. i den efterfølgende måned eller faktureringstidspunktet, hvis leveringen faktureres forud for erhvervestidspunktet.

I overensstemmelse med direktiv 2010/45/EU og systematikken i de gældende regler efter momslovens §§ 24 og 25 foreslås indsat et stykke 2 i momslovens §§ 24 og 25, hvorefter løbende levering, respektive erhvervelse, af varer i EU-

handel anses for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.

Til nr. 7

På baggrund af direktiv 2010/45/EU og systematikken i de foreslåede periodiseringsregler for grænseoverskridende leverancer af varer inden for EU efter momslovens § 24, stk. 1 og 2, og § 25, stk. 1 og 2, foreslås det at opdele periodiseringsreglerne for grænseoverskridende leverancer af ydelser med omvendt betalingspligt inden for EU i to stykker i momslovens § 25 a.

Det foreslås, at § 25 a, stk. 1, udformes som den generelle regel for grænseoverskridende leverancer af ydelser inden for EU, enten fra en virksomhed i et andet EU-land til en dansk virksomhed, eller fra en dansk virksomhed til en virksomhed i et andet EU-land, og hvor køberen af ydelserne er betalingspligtig for momsen af ydelserne. Leveringstidspunktet for sådanne ydelser fastsættes efter de generelle regler i momslovens § 23, stk. 1 og 3. Efter hovedreglen i § 23, stk. 1, indtræder momspligten på tidspunktet, hvor leveringen finder sted. Hvis der helt eller delvist betales for leverancen inden den faktiske levering eller fakturering, fastsætter § 23, stk. 3, at betalingstidspunktet skal anses som leveringstidspunktet.

Indholdet af den gældende regel i momslovens § 25 a foreslås videreført i § 25 a, stk. 2, som periodiseringsregel for grænseoverskridende løbende leverancer inden for EU af ydelser, og hvor køberen er betalingspligtig for momsen af ydelserne.

Til nr. 8

Bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse med momssystemdirektivet, hvorefter det er en betingelse for momsfri levering til en køber, der selv forestår udførelsen af varerne til steder uden for EU, at køber ikke er etableret her i landet ved at have etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, eller i mangel heraf har bopæl eller sædvanligt opholdssted, her.

Forslaget indebærer, at momsfrigtagelsen også gælder i de tilfælde, hvor den udenlandske køber er momsregistreret her i landet, og varerne af køber eller for dennes regning udføres til steder uden for EU. Det er en forudsætning, at sælgervirksomheden kan dokumentere, at varerne er udført.

Forslaget betyder endvidere, at leverancer bestemt til udførsel ved Udenrigsministeriets foranstaltning til brug for danske repræsentationer i lande uden for EU, ikke kan opretholdes. I stedet for vil udgiften til købsmoms kunne optages som refusionsberettiget, ikke-fradragsberettiget købsmoms på regnskabet.

Praksis for levering af varer til Udenrigsministeriet til brug for Danmarks bistandsvirksomhed i udviklingslandene, kan heller ikke opretholdes med hjemmel i momslovens § 34, stk. 1, nr. 5, når varerne udføres til steder uden for EU ved Danida's foranstaltning. Udenrigsministeriet vil i de tilfælde i stedet for være omfattet af bestemmelsen i momslo-

vens § 45, stk. 5, om godtgørelse af moms til humanitære organisationer m.v.

Til nr. 9

Der er tale om sproglige tilpasninger til momssystemdirektivet og præciseringer vedrørende leverancer til NATO-styrker i andre EU-lande og britiske styrker på Cypern. Endelig foreslås fritagelsen for levering af varer og ydelser til diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder i andre EU-lande udvidet til at omfatte alle ydelser, og ikke blot transportydelser, når værtslandet selv tillader fritagelse eller giver godtgørelse af moms for de samme ydelser.

Til nr. 10

Den såkaldte turistsalgsregel i lovens § 34, stk. 1, nr. 5, 2. punktum, finder anvendelse på levering af varer, der medbringes af rejsende med bopæl i lande uden for EU. Efter Rådets direktiv 2006/112/EF er det en betingelse, at den rejsende ikke er etableret inden for EU, hvilket foreslås præciseret ved indsættelse af § 34, stk. 2.

Til nr. 11 og 12

Indførsel af magasiner, tidsskrifter og lignende, der er trykt udenfor EU og hvis samlede værdi ikke overstiger 80 kr., er efter de gældende bestemmelser momsfrigtaget, når de forsendes til private i Danmark. Fritagelsen gælder dog ikke magasiner, tidsskrifter og lignende, der efter trykning indenfor EU sendes ud af EU for efterfølgende at blive forsendt til privatpersoner i Danmark.

Det foreslås, at alle magasiner, tidsskrifter og lignende, uanset om de er trykt indenfor eller udenfor EU, der forsendes til privatpersoner i Danmark i forbindelse med postordresalg fra steder udenfor EU, ikke skal være omfattet af momsfrigtagelsen for indførsel, hvis forsendelsens samlede værdi ikke overstiger 80 kr.

Magasiner, tidsskrifter og lignende, der forsendes til private fra steder udenfor EU, anses for postordresalg, uanset hvordan bestilling finder sted. Bestilling via internettet eller SMS anses således også for postordresalg, hvis varerne forsendes til en privat.

Herved sikres, at beslutning om, hvorvidt sådanne magasiner m.v. skal trykkes indenfor eller udenfor EU, ikke påvirkes af momsmæssige forhold.

Til nr. 13

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for fradrag af moms i stedet for godtgørelse af moms af udgifter betalt i forbindelse med forsikringsmæssige og finansielle ydelser, der leveres til aftagere uden for EU, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for EU. Tilsvarende gives mulighed for fradrag af moms i stedet for godtgørelse af

moms af udgifter, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigspersonbefordring.

Til nr. 14

Bestemmelserne i momslovens § 45, stk. 3 og 4, foreslås ophævet. Bestemmelserne vedrører regler om godtgørelse af moms til transportvirksomheder i forbindelse med udenrigspersonbefordring, og af moms betalt i forbindelse med forsikringsmæssige og finansielle ydelser leveret til aftagere uden for EU.

I stedet for momsgodtgørelse har virksomhederne fradrag for momsen efter de almindelige regler i momsloven, jf. bemærkningerne til nr. 13.

Til nr. 15

Den foreslåede bestemmelse i momslovens § 37, stk. 7, giver mulighed for fradrag af moms betalt i forbindelse med forsikringsmæssige og finansielle ydelser, der leveres til aftagere uden for EU, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for EU. Den foreslåede nye bestemmelse i stk. 8 giver mulighed for fradrag af moms, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigspersonbefordring.

Virksomheder skal for at opnå fradraget lade sig registrere, og omsætning bestående i forsikringsmæssige og finansielle ydelser, der leveres til aftagere uden for EU eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for EU, skal anses for registreringspligtig omsætning, således at fradragsreglerne i momslovens kapitel 9 kan bringes i anvendelse. Tilsvarende gælder for transportvirksomheder med befordring til og fra udlandet.

Til nr. 16, 17 og 18

Det foreslås at indføre nye regler i momslovens § 47, stk. 6 og 7, og ændre momslovens § 77, hvorefter SKAT på baggrund af foregående påbud efter de gældende regler i momslovens § 47, stk. 6 og 7, der bliver stk. 7 og 8, kan pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed daglige bøder på mindst 1.000 kr., hvis ejeren eller ledelsen, uanset virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller afslået af SKAT efter momsloven eller opkrævningsloven, fortsætter driften af den samme virksomhed eller indleder driften af en ny virksomhed.

Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. SKAT skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.

De foreslåede regler har som forlæg gældende regler om påbud og daglige bøder, der ved lov nr. 1344 af 19. decem-

ber 2008 blev indført i flere skatte- og afgiftslove. I forarbejderne til lov nr. 1344 af 19. december 2008 indgår en række bemærkninger om rammerne for SKATs gennemtvungelse af påbud ved hjælp af daglige bøder. Det indgår som forudsætning for de foreslåede regler, at disse bemærkninger, som er sammenfattet nedenfor, også vil gøre sig gældende som rammer for SKATs gennemtvungelse af påbud ved hjælp af daglige bøder efter de foreslåede regler:

SKATs påbud kan påklages til Landsskatteretten efter reglerne i skatteforvaltningsloven, men en klage har ikke opsættende virkning for påbuddets retsvirkninger.

De daglige bøder er ikke en strafferetlig sanktion, hvilket betyder, at grundlaget for afgiften ikke hviler på en vurdering af, om der ligger forsæt eller grov uagtsomhed bag den ansvarspligtiges eller oplysningspligtiges manglende overholdelse af det modtagne påbud. Grundlaget for de daglige bøder er således alene den objektive konstatering af, at den ansvarspligtige eller oplysningspligtige ikke har overholdt det modtagne påbud indenfor den angivne frist.

Et påbud er gældende fra det tidspunkt, hvor den ansvarspligtige eller oplysningspligtige modtager påbuddet. Fristen for efterlevelse af et påbud kan ikke være mindre end 14 dage.

Overholdes påbuddet ikke indenfor den tidsfrist, som følger af påbuddet, kan den ansvarspligtige eller oplysningspligtige pålægges daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres. Hvis påbuddet efterleveres, bortfalder pålagte, men ikke betalte, daglige bøder. Det samme gælder i de tilfælde, hvor der er foretaget udlæg for bøderne. Hvis SKAT har overdraget sagen til politiet med henblik på afsoning, skal SKAT straks underrette politiet om bødens bortfald. Betalte bøder tilbagebetales ikke.

Der er udpantningsret for pålagte daglige bøder, og bøderne kan inddrives efter inddrivelseslovgivningen. I praksis inddrives bøderne løbende for perioder af 10 dage. Hvis inddrivelsen viser sig forgæves, kan den ansvarspligtige eller oplysningspligtige efter § 17 i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m. (ikrafttrædelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 6. september 1986, hensættes til afsoning. Dette sker ved SKATs anmodning til politiet i den politikreds, hvor den ansvarspligtige eller oplysningspligtige har bopæl.

Til nr. 19 og 20

Efter artikel 288 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde gælder en EU-forordning umiddelbart i hvert enkelt EU-land og skal ikke gennemføres i EU-landenes nationale lovgivning på samme vis som et EU-direktiv.

To nyligt vedtagne EU-forordninger på momsområdet, nr. 904/2010 om EU-landenes administrative samarbejde om moms og nr. 282/2011 om gennemførelse af momssystemdirektivet, er overvejende rettet til EU-landenes skattemyndigheder, herunder SKAT i Danmark, men visse regler i de to forordninger har efter deres indhold tillige en vis direkte virkning for virksomhedernes retsstilling.

Efter den nye samarbejdsforordning 904/2010 skal SKAT således mærke en virksomheds momsregistreringsnummer som inaktivt eller uvirksomt i det fælles EU-system for udveksling af information om moms (VIES), hvis virksomheden selv har afmeldt sig fra registrering, eller hvis SKAT vurderer, at virksomheden er inaktiv og er ophørt med at drive selvstændig økonomisk virksomhed, eller hvis virksomheden forsætligt eller groft uagtsomt har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger til brug for anmeldelse til registrering.

Endvidere er der regler i forordning 282/2011, hvorefter en dansk momsregistreret virksomhed, der aftager varer eller ydelser fra andre EU-lande, skal meddele eget momsregistreringsnummer, navn og adresse til virksomhedens leverandører i andre EU-lande. Parallelt hermed skal en dansk virksomhed, der leverer varer eller ydelser fra andre EU-lande, verificere eller foretage en vis egenkontrol af oplysninger om virksomheders momsregistreringsnumre, navne og adresser, som den danske virksomhed har fået meddelt fra virksomhedens kunder i andre EU-lande. Hvis en virksomhed groft forsømmer at overholde disse forpligtelser, kan det for virksomheden medføre en dobbelt betaling af moms til to EU-lande ved grænseoverskridende EU-handel med varer eller ydelser.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke 2 i momslovens § 51 b, således at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler og iværksætte øvrige foranstaltninger af hensyn til anvendelsen her i landet af visse regler for oplysninger om virksomhedsregistrering efter EU's forordninger om EU-landenes administrative samarbejde om moms og om gennemførelse af momssystemdirektivet.

Med henblik på at synliggøre forpligtelserne efter forordning 282/2011 til at oplyse og verificere oplysninger om momsregistreringsnumre, navne og adresser for virksomheder, der indgår i EU-handel, foreslås det endvidere tilføjet straffereglerne i momslovens § 81, stk. 2, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes straf i form af ordensbøde ved forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af disse forpligtelser.

Det forventes at blive fastsat i bekendtgørelse,

- at SKAT kan meddele en virksomhed, at virksomhedens registrering efter momslovens kapitel 12 bliver mærket som inaktiv i VIES, og
- at en dansk momsregistreret virksomhed vil kunne ifalde straf i form af ordensbøde, hvis virksomheden forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger eller undlader at foretage den fornødne egenkontrol af oplysninger om virksomheders momsregistreringsnumre og dertil knyttede navne eller adresser, som efter forordning 282/2011 skal meddeles og kontrolleres for at fastslå status for virksomheder, der indgår i afgiftspligtige transaktioner med varer eller ydelser inden for EU.

Under hensyn til, at SKAT efter de gældende regler i momslovens § 51 b efter anmodning kan udlevere oplysninger om momsregistrerede virksomheder til offentligheden,

foreslås det som konsekvens af forslaget til momslovens § 51 b, stk. 2, at den gældende overskrift før momslovens § 51 b, »Udlevering af oplysninger«, ændres til »Oplysninger om registrerede virksomheder«.

Til nr. 21

I overensstemmelse med den systematiske rækkefølge af nye og ændrede regler efter direktiv 2010/45/EU foreslås de gældende faktura- og regnskabsregler i momslovens §§ 52 og 52 a ophævet og nyaffattet som §§ 52, 52 a, 52 b og 52 c:

§ 52

Som følge af direktiv 2010/45/EU foreslås de gældende faktura- og regnskabsregler i momslovens §§ 52 og 52 a ophævet og nyaffattet som §§ 52, 52 a, 52 b og 52 c.

Momslovens § 52 foreslås nyaffattet som en regel, der fastsætter, i hvilke tilfælde det er de danske faktureregler, som skal anvendes ved fakturering af grænseoverskridende leverancer af varer eller ydelser til andre EU-lande eller til steder uden for EU (tredjelande eller tredjelandsområder).

Det foreslås i momslovens § 52, stk. 1, at fakturering ved levering af varer eller ydelser som hovedprincip skal ske efter de danske regler, når leveringsstedet for varerne eller ydelserne er i Danmark efter reglerne i momslovens kapitel 4.

Det foreslås endvidere fastsat i momslovens § 52, stk. 2, nr. 1 og 2, at fakturering af leverancer af varer eller ydelser skal ske efter de danske regler,

- når en virksomhed, der er etableret i Danmark efter et af de alternative kriterier for hjemsted for økonomisk virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, enten
- efter nr. 1, leverer varer eller ydelser til en køber i et andet EU-land, der er betalingspligtig for momsen af varerne eller ydelserne, men denne køber ikke udsteder fakturaen på den danske sælgers vegne og i dennes navn som afregningsbilag, eller
- efter nr. 2, leverer varer eller ydelser til steder uden for EU (tredjelande eller tredjelandsområder).

Det foreslås endeligt fastsat i § 52, stk. 3, nr. 1 og 2, at fakturering af leverancer af varer eller ydelser skal ske efter de danske regler,

- når en virksomhed er etableret i et andet EU-land efter et af de alternative kriterier for hjemsted for økonomisk virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og
- virksomheden i det andet EU-land leverer varer eller ydelser til en køber i Danmark, og den danske køber er betalingspligtig for momsen af varerne eller ydelserne og derudover udsteder fakturaen på den udenlandske sælgers vegne og i dennes navn som afregningsbilag.

§ 52 a

Momslovens § 52 a, stk. 1, foreslås at videreføre de gældende regler i § 52, stk. 1.

Efter forslaget til momslovens § 52 a, stk. 2, nr. 1, fritages

- danske virksomheder for fakturapligten ved indenlandske leverancer af varer og ydelser, der er momsfrataget efter momslovens § 13, og
- virksomheder i andre EU-lande for fakturapligten ved leverancer her til landet af varer og ydelser, der er momsfrataget efter momslovens § 13.

Efter forslaget til momslovens § 52 a, stk. 2, nr. 2, fastsættes det med virkning for leverancer til andre EU-lande, at danske virksomheder fritages for fakturapligten ved leverancer til andre EU-lande af ydelser, der er momsfrataget efter momslovens § 13, nr. 10 og 11.

Endelig foreslås det i momslovens § 52 a, stk. 3-9, at videreføre de gældende regler i § 52, stk. 2-8.

§ 52 b

I momslovens § 52 b, stk. 1, foreslås fristen for at udstede faktura over leverancer af varer til et andet EU-land efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, fastsat som den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen af varerne har fundet sted. I momslovens § 52 b, stk. 2, foreslås fristen for at udstede faktura over leverancer af ydelser til et andet EU-land, hvor køberen er omvendt betalingspligtig for momsen af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1, fastsat som den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen af ydelserne har fundet sted. Momslovens § 52 b har herved sammenhæng med de gældende og foreslåede regler i momslovens §§ 23-25 a, der fastsætter, hvornår levering af varer eller ydelser til andre EU-lande anses for at have fundet sted.

§ 52 c

Der er i momslovens § 52 a, stk. 1-4, fastsat regler for opbevaring af fakturaer og SKATs kontrolbeføjelser i den forbindelse. Disse regler foreslås videreført og udbygget som momslovens § 52 c, stk. 1-6.

I § 52 c, stk. 1, videreføres, at enhver afgiftspligtig person skal opbevare kopier af fakturaer, som den afgiftspligtige person selv, personens kunder eller tredjepersoner udsteder, samt opbevare originale kreditnotaer og fakturaer, som den afgiftspligtige person vil modtage efter forslaget til § 52 a. I § 52 c, stk. 2, videreføres, at en afgiftspligtig person vil kunne opbevare udstedte eller modtagne elektroniske fakturaer i udlandet på vilkår af, at den afgiftspligtige person meddeler opbevaringsstedet til SKAT. Herudover kan elektroniske fakturaer kun opbevares i udlandet på de vilkår, der foreslås fastsat i § 52 c, stk. 3-5.

I § 52 c, stk. 3, videreføres, at hvis en momsregistreret virksomhed i Danmark eller i et andet EU-land elektronisk opbevarer fakturaer i Danmark eller i udlandet, og fakturaerne angår transaktioner med varer og ydelser, der er momspligtige i Danmark, har SKAT af hensyn til kontrol ret til at

få elektronisk online-adgang og adgang til at downloade og anvende disse fakturaer. I § 52 c, stk. 4, foreslås indført som ny regel, at hvis en momsregistreret virksomhed elektronisk opbevarer fakturaer i Danmark eller i udlandet, og fakturaerne angår transaktioner med varer og ydelser, der er momspligtige i et andet EU-land, har skattemyndighederne i dette andet EU-land af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk online-adgang og adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

De gældende regler i § 52 a, stk. 4, refererer til, at e-fakturaer kun kan opbevares i tredjelande uden for EU, hvis Danmark og tredjelandet har indgået et retligt instrument eller en aftale om gensidig bistand med retsvirkninger, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/779/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92. Disse specifikt nævnte EF-retsakter er med tiden blevet ændret til nye EU-retsakter med ændrede årstal og nummereringer. Af hensyn til fleksibilitet i forhold til udviklingen af EU-reglerne på skatte- og momsområdet foreslås det at justere formuleringen af § 52 c, stk. 5, således at der alene refereres til et retligt instrument om gensidig bistand med retsvirkninger, der svarer til reglerne i EU.

Der foreslås indsat et nyt stykke 6 i § 52 c, hvorefter skatteministeren kan fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse for opbevaring af fakturaer og systembeskrivelser for elektronisk fakturering. I sammenhæng med forenklingshensynene for reglerne for e-fakturering, påtænkes bemyndigelsen udmøntet til i moms bekendtgørelsen fra 1. januar 2013 at fastsætte, at en faktura efter kravene om sikring af fakturaens oprindelsesægtighed, indholdsintegritet og læsbarhed kan opbevares på papir eller elektronisk, uanset om fakturaen oprindeligt er fremsendt eller er stillet til rådighed som papirfaktura eller elektronisk faktura.

Til nr. 22

Ved lov nr. 1134 af 4. december 2009 blev momslovens daværende §§ 15-21 erstattet af de nugældende §§ 15-21 d. Henvisningen i § 57, stk. 1, til §§ 14-21 ændres derfor til en henvisning til §§ 14-21 d.

Til nr. 23 og 24

Det foreslås med henblik på at ligestille kontrolreglerne for indkomstskat og moms, at indsætte et stykke 5 i momslovens § 74 og et stykke 6 i momslovens § 75, samt at ændre momslovens § 77, 1. pkt. Herefter kan SKAT give momsregistrerede virksomheder samt virksomhedernes leverandører, kunder, bank- eller forsikringsforbindelser m.fl. påbud om at udlevere materiale til SKAT eller meddele oplysninger til SKAT med henblik på en korrekt ansættelse af virksomhedens momstilsvær, og at et påbud herom kan gennemtvinges ved hjælp af daglige bøder på mindst 1.000 kr.

Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anviser, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som den oplysningspligtige skal gennemføre for at overholde reglerne. SKAT skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis den oplys-

ningspligtige ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den oplysningspligtige daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 16, 17 og 18.

Til nr. 25

Der henvises til bemærkningerne til nr. 16, 17 og 18.

Til nr. 26

De gældende regler i momslovens § 81 giver adgang til, at virksomheder og private personer kan blive pålagt en bøde ved forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af en række af lovens regler. Eftersom de gældende faktura- og regnskabsregler i momslovens §§ 52 og 52 a foreslås ophævet og nyaffattet som §§ 52, 52 a, 52 b og 52 c, foreslås der ændrede henvisninger til de nye regler i momslovens § 81, stk. 1, nr. 2.

Groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af virksomhedernes pligter til opbevaring af fakturaer efter de gældende regler i momslovens § 52 a er ikke sanktioneret ved bødestraf efter momslovens § 81, stk. 1, nr. 2. Af hensyn til at sikre og motivere til en effektiv efterlevelse af reglerne foreslås det, at groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af virksomhedernes pligter til opbevaring af fakturaer efter forslaget til momslovens § 52 c, ultimativt skal kunne medføre straf i form af bøde efter momslovens § 81, stk. 2, nr. 2.

Til nr. 27 og 28

Det foreslås at rette henvisningsfejl, der er opstået ved tidligere lovgivning.

Til nr. 29

Der henvises til bemærkningerne til nr. 19 og 20.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i elafgiftslovens § 11, stk. 16, som indebærer, at virksomheder, der foretager personbefordring til udlandet, og virksomheder, der leverer forsikringsmæssige og finansielle ydelser til aftagere uden for EU, ikke kan få tilbagebetalt elafgift af deres energiforbrug i relation til disse aktiviteter.

Hermed opretholdes den gældende retstilstand på området.

Til § 4

Til nr. 1

Der foreslås, at der indsættes en bestemmelse i gasafgiftslovens § 10, stk. 2, som indebærer, at virksomheder, der

foretager personbefordring til udlandet, og virksomheder, der leverer forsikringsmæssige og finansielle ydelser til aftagere uden for EU, ikke kan få tilbagebetalt gasafgift af deres energiforbrug i relation til disse aktiviteter.

Hermed opretholdes den gældende retstilstand på området.

Til § 5

Til nr. 1

Der foreslås, at der indsættes en bestemmelse i kulafgiftslovens § 8, stk. 2, som indebærer, at virksomheder, der foretager personbefordring til udlandet, og virksomheder, der leverer forsikringsmæssige og finansielle ydelser til aftagere uden for EU, ikke kan få tilbagebetalt elafgift af deres energiforbrug i relation til disse aktiviteter.

Hermed opretholdes den gældende retstilstand på området.

Til § 6

Til nr. 1

Der foreslås, at der indsættes en bestemmelse i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, som indebærer, at virksomheder, der foretager personbefordring til udlandet, og virksomheder, der leverer forsikringsmæssige og finansielle ydelser til aftagere uden for EU, ikke kan få tilbagebetalt afgift af deres energiforbrug i relation til disse aktiviteter.

Hermed opretholdes den gældende retstilstand på området.

Til § 7

Til nr. 1

Der foreslås, at der indsættes en bestemmelse i vandafgiftslovens § 9, stk. 2, som indebærer, at virksomheder, der foretager personbefordring til udlandet, og virksomheder, der leverer forsikringsmæssige og finansielle ydelser til aftagere uden for EU, ikke kan få tilbagebetalt afgift af deres forbrug af ledningsført vand i relation til disse aktiviteter.

Hermed opretholdes den gældende retstilstand på området.

Til § 8

Til nr. 1 og 2

Det foreslås at ændre reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 1 og 2, for at få bedre samspil og overensstemmelse mellem disse regler og de særlige regler for forudbetaling af dansk afgift af varer, der er omfattet af afgiftslovene for mineralolieprodukter, spiritus, tobak, øl, vin, chokolade- og sukkervarer, emballage og mineralvand, og som midlertidigt registrerede varemottagere efter ovennævnte afgiftslove modtager fra udlandet.

Efter forslaget til opkrævningslovens § 9, stk. 1, vil SKAT kunne tillade, at den, der ikke er autoriseret eller registreret efter afgiftslovene nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1-4, 7, 8 og 16, og som fra udlandet har modtaget varer, omfattet af disse afgiftslove, indgiver en forsinket angivelse af varerne til SKAT. Bilag 1, liste A, nr. 1-4, 7, 8 og 16, refererer herved til mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksvarer i form af cigarer, cerutter og cigarillos efter tobaksafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven. Angivelsen skal i så fald være underskrevet af den, der har modtaget varerne, eller af den udenlandske varesælgers fiskale repræsentant i Danmark.

Det vil navnlig angå tilfælde, hvor en modtager af varer fra udlandet formelt set har overtrådt reglerne i ovennævnte afgiftslove, hvorefter en midlertidigt registreret varemottager skal sørge for forudgående registrering, anmeldelse af varetransport og indbetaling af dansk afgift af varerne hos SKAT, men hvor SKAT finder, at der foreligger sådanne forklarlige og undskyldelige grunde, at SKAT kan tillade, at der ved modtagelsen af varerne indgives vareangivelse og dermed indbetales dansk afgift af varerne efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 3.

Opkrævningslovens § 9, stk. 2, foreslås i sammenhæng hermed konsekvensændret, således at indgivelse af vareangivelse efter denne regel ikke længere skal referere til varer efter chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven.

Til nr. 3-6

Det foreslås at indføre et nyt stykke 11 i opkrævningslovens § 11, og at ændre opkrævningslovens § 18 a, 1. pkt. Herefter kan SKAT på baggrund af foregående påbud pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed daglige bøder på mindst 1.000 kr., hvis ejeren eller ledelsen, uanset virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller afslået af SKAT efter opkrævningslovens § 11, stk. 9, eller efter en eller flere andre skatte- og afgiftslove, fortsætter driften af den samme virksomhed eller indleder driften af en ny virksomhed.

Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anviser, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som ejeren eller ledelsen af virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. SKAT skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis ejeren eller ledelsen af virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller ledelsen af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.

Det foreslås som konsekvens at ændre opkrævningslovens § 11, stk. 7, 8 og 10. Herefter skal det oplyses i SKATs varsel til ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed om pålæg af sikkerhedsstillelse for skatter og afgifter, inddragelse af virksomheds eksisterende registrering eller afslag på nyregistrering, at ejerens eller ledelsens drift af virksomheden som uregistreret vil kunne medføre straf efter op-

krævningslovens § 17, stk. 3, pålæg af daglige bøder efter den nye foreslåede, opkrævningslovens § 11, stk. 11, og hæftelse for skatter og afgifter efter den gældende regel i opkrævningslovens § 11, stk. 11, der bliver stk. 12.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 16, 17 og 18

Til § 9

Til nr. 1

Der er tale om en korrektion, idet spillelovens § 40 og § 72, stk. 3, anvender ordet »sælges« og ikke ordet »udbydes«. Med ændringen bliver der overensstemmelse mellem § 37, § 40 og § 72, stk. 3, i spilleloven.

Til nr. 2

I lov om spil, jf. lov nr. 848 af 1. juli 2012, er foretaget en ændring i lov om offentligt hasardspil i turneringsform, der indebærer, at klager over tilsynsmyndighedens afgørelser kan påklages til Landsskatteretten, og at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder anvendelse på disse klager. Lov om spil er endnu ikke trådt i kraft, men forventes at træde i kraft 1. januar 2012. Da det imidlertid foreslås tilføjet i bestemmelsen, at klagerne til Landsskatteretten ikke har opsættende virkning for afgørelsen, foreslås bestemmelsen i lov om spil ophævet, og i stedet nyaffattet i nærværende lovforslag, jf. bemærkningerne til § 10, nr. 3.

Til § 10

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der fremover kan ske betaling for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering helt frem til turneringens påbegyndelse.

Tidspunktet for den offentlige hasardspilturnerings påbegyndelse skal forstås som det tidspunkt, hvor spillerne første gang mødes på et sted med henblik på at starte det spil, som indgår i turneringen.

Til nr. 2

Med det foreslåede stk. 4 får tilsynsmyndigheden (som er Spillemyndigheden) mulighed for at fastsætte vilkår om betalingen efter stk. 3.

Bestemmelsen foreslås indført, idet muligheden for betaling for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering helt frem til turneringens påbegyndelse kan vanskeliggøre tilsynsmyndighedens kontrol af, at der er sket rettidig betaling. Tilsynsmyndigheden kan således have behov for at fastsætte vilkår om bl.a. dokumentation for rettidig betaling, herunder f.eks. i form af et vilkår om, at spillerne skal medbringe et skærmprent fra deres netbank, som viser, at der er sket betaling inden turneringens påbegyndelse.

Til nr. 3

Som anført i bemærkningerne til § 10, nr. 1, foreslås det, at en ændring af lov om offentligt hasardspil i turneringsform, som blev indsat i lov om spil, ophævet, og nyaffattet sådan, at det tilføjes, at klager til Landsskatteretten over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden ikke har opsættende virkning.

Til § 11

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2012, jf. dog stk. 2 og 3.

Til stk. 2

Det foreslås, at de dele af lovforslaget, der gennemfører direktiv 2010/45/EU, i overensstemmelse med direktivets gennemførelsesfrist træder i kraft den 1. januar 2013.

Til stk. 3

Det foreslås, at virkningstidspunktet for § 1, nr. 1, er det samme som ikrafttrædelsestidspunktet for lov nr. 526 af 17. juni 2008, hvor de berørte museer blev lønsumsafgiftspligtige. Bestemmelsen har således virkning tilbage fra den 1. januar 2009.

Bilag

Bilag 1 – Parallelttekster

Bilag 2 – Bestemmelser i EU-direktiver, der enten er gennemført ved tidligere dansk lovgivning, men som ændres teknisk ved forslaget, eller som gennemføres ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Bilag 3 – Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009

Bilag 4 – Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbe- kendtgørelse nr. 466 af 22. maj 2006, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 526 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 520 af 12. juni 2009 og senest ved § 1 i lov nr. 1361 af 8. december 2010, foretages følgende ændring:

§ 1. ---

Stk. 2. ---

7) museumsvirksomhed omfattet af muse- umsloven eller i tilknytning til universitets- loven,

1. I § 1, *stk. 2, nr. 7*, ændres: »museumsvirksomhed omfattet af museumsloven eller i tilknytning til universitetsloven« til: »muse- umsvirksomhed«.

§ 2

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbe kendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret ved lov nr. 1134 af 4. december 2009, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om har- monisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgifts- pligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles mer- værdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgifts- system hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv- spredningstjenester og visse elektronisk le- verede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/ EF af 12. februar 2008 om ændring af direk- tiv 2006/112/EF med hensyn til leverings-

1. I *Fodnoten* til lovens titel ændres »Rå- dets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles mervær- diafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, og Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgifts- system for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for om- vendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1.« til: »Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområ- det for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse be-

stedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, og Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1.

stemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1 og Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1.«

§ 3. ---

Stk. 2. Som afgiftspligtig person anses endvidere:

1) Enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel til et andet EU-land, jf. § 11, stk. 4.

§ 11. Der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af

2) nye transportmidler fra andre EU-lande, jf. stk. 4.

2. I § 3, *stk. 2, nr. 1*, og § 11, *stk. 1, nr. 2*, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.

- (Bestemmelsen er ny) **3. I § 13, stk. 1, nr. 15,** indsættes som 3. pkt.:
 »I forbindelse med befordring til eller fra udlandet omfatter fritagelsen efter 1. pkt. til-lige passagerens ledsagende bagage og transportmidler.«
- (Bestemmelsen er ny) **4. I § 23** indsættes som *stk. 5*:
 »*Stk. 5.* Ved levering af varer eller ydelser, der medfører flere på hinanden følgende afregninger eller betalinger uden at være omfattet af overdragelse af varer eller salg af varer på kredit efter § 4, stk. 3, nr. 2, anses leveringstidspunktet, jf. stk. 1, for at være ved udløbet af hver af de perioder, som disse afregninger eller betalinger vedrører.«
- (Bestemmelsen er ny) **5. I § 24** indsættes som *stk. 2*:
 »*Stk. 2.* Ved løbende levering af varer, der er nævnt i stk. 1, og hvor leverancen strækker sig over mere end 1 måned, anses leveringen for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.«
- (Bestemmelsen er ny) **6. I § 25** indsættes som *stk. 2*:
 »*Stk. 2.* Ved løbende erhvervelse af varer, der er nævnt i stk. 1, og hvor leverancen strækker sig over mere end 1 måned, anses erhvervelsen for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.«
- Længerevarende leverancer af ydelser inden for EU* **7. Overskriften før § 25 a og § 25 a** affattes således:
 »*Leverancer af ydelser inden for EU*
§ 25 a. Ved levering af ydelser inden for EU, enten her til landet eller til andet EU-land, hvor aftageren af ydelserne er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, anses leveringstidspunktet for at være den sidste dag i kalenderåret fra og med det andet år, når leveringen af ydelserne har strakt sig over en periode på mere end 1 år uden mellem-liggende afregning af afgift af ydelserne
Stk. 2. Ved løbende levering af ydelser, der er nævnt i stk. 1, anses leveringen for at finde sted hver den sidste dag i kalenderåret,

eller betaling for ydelserne, og så længe leveringen af ydelserne ikke er afsluttet.

§ 34. ---

5) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er registreret her i landet efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a, eller for disses regning udføres til steder uden for EU. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge eller på Ålandsøerne, er fritagelsen betinget af, at salgsprisen for den enkelte vare overstiger 1.200 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. En gruppe af ting, der normalt udgør en helhed, anses som én vare. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted andre steder uden for EU, er fritagelsen betinget af, at købet er foretaget i samme forretning og omfatter varer til en værdi over 300 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 34. ---

14) Levering af:

a) Varer og transportydelser til diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder samt personale med diplomatiske rettigheder ved internationale organisationer i andre EU-lande, i det omfang de er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet og varerne transporteres til det pågældende EU-land.

b) Varer og ydelser til EU-fællesforetagende, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank eller til de organer oprettet af EU, for hvilke protokollen

når leverancen af ydelserne har strakt sig over en periode på mere end 1 år uden mellemliggende afregning eller betaling for ydelserne, og så længe leverancen af ydelserne ikke er afsluttet.«

8. I § 34, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., ændres »af en køber, som ikke er registreret her i landet efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a,« til: »af en køber, som ikke er etableret her i landet«.

9. § 34, stk. 1, nr. 14, affattes således:

»14) Levering af:

a) Varer og ydelser til diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder i andre EU-lande, i det omfang de er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.

b) Varer og ydelser til Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank eller til de organer oprettet af EU, for hvilke pro-

af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller ved aftaler om hjemsted, navnlig for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning.

c) Varer og ydelser til andre internationale organisationer end de i litra b nævnte, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtslandet inden for EU, og til medlemmer af disse organisationer inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted.

tokollen af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller aftaler om hjemsted, for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning.

c) Varer og ydelser til andre internationale organer end de, der er nævnt i litra b, og som er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i det andet EU-land, som er værts-land, og til disse organers personale med diplomatiske rettigheder, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organer eller ved aftaler om hjemsted.

d) Varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra et NATO-land, bortset fra bestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.

e) Varer og ydelser til Det Forenede Kongeriges væbnede styrker, der er udstationeret på øen Cypern i medfør af traktaten om oprettelse af Republikken Cypern af 16. august 1960, når disse varer og ydelser er bestemt til brug for styrkerne eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i Republikken Cypern og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til Republikken Cypern.«

10. I § 34 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved rejsende, jf. stk. 1, nr. 5, 2. pkt., forstås en person, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted inden for EU.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

§ 36.

3) når varens samlede værdi ved erhvervs-mæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr. Afgiftsfritagelsen omfatter ikke alkoholholdige varer, parfume og toiletvand, tobak og tobaksvarer samt magasiner, tidsskrifter og lignende, der efter trykning i et EU for derfra at blive forsendt til privatpersoner i Danmark. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden,

(Bestemmelsen er ny)

(Bestemmelsen er nye)

§ 45. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, ikke er registreringspligtige her i landet og hverken er valgfrit eller frivilligt registreret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervs-

11. § 36, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) når varens samlede værdi ved erhvervs-mæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr., medmindre forsendelsen omfatter alkoholholdige varer, parfume og toiletvand, tobak og tobaksvarer samt magasiner, tidsskrifter og lignende, der forsendes til privatpersoner i Danmark i forbindelse med postordresalg.«

12. I § 36 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden efter stk. 1, nr. 3.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

13. I § 37 indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Virksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer omfattet af § 13, stk. 1, nr. 10, og nr. 11, litra a-e, for så vidt ydelserne leveres til aftagere uden for EU, eller når de pågældende transaktioner er knyttet direkte til varer, som udføres til steder uden for EU.

Stk. 8. Transportvirksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes i forbindelse med befordring til eller fra udlandet af personer med ledsagende bagage og transportmidler, jf. § 13, stk. 1, nr. 15.«

14. § 45, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 3-6.

mæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun, i det omfang den afgiftspligtige persons transaktioner berettiger til fradrag i det land, hvor vedkommende er etableret, og i det omfang virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven. For en virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, som ikke har et merværdiafgiftssystem, der svarer til det, som findes her i landet, indrømmes godtgørelse kun, i det omfang virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven.

Stk. 2. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer samt tilknyttet personale har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Tilsvarende kan der ydes afgiftsgodtgørelse af fremmede staters herværende honorære konsulers indkøb, i det omfang de indkøbte varer og ydelser skal anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste. Skatteministerens fastsætter efter forhandling med udenrigsministeren og forsvarsministeren, for hvilke varer og ydelser afgiften kan godtgøres. For punktafgiftspligtige varer samt for teleydelser kan der dog fastsættes en fritagelsesordning.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse af afgift, som transportvirksomheder har betalt her i landet i forbindelse med befordring til udlandet af personer med ledsagende bagage og transportmidler.

Stk. 4. Der ydes godtgørelse af afgift, som er betalt i forbindelse med transaktioner omfattet af § 13, stk. 1, nr. 10 og 11, litra a-e, når ydelsen leveres til aftagere uden for EU, eller når de pågældende transaktioner er knyttet direkte til varer, som udføres til steder uden for EU.

Stk. 5. Humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EU, får godtgørelse af den afgift, som er betalt for varerne her i landet.

Stk. 6. Der ydes i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter EF's toldko-

deks er opfyldt, afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af ansøgning om godtgørelse af afgift.

Stk. 8. Skatteministeren kan indgå en aftale med Sverige om opkrævning og godtgørelse af merværdiafgiften på passagen af den faste forbindelse over Øresund.

§ 47. Afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, som ikke er fritaget efter § 13, skal anmelde deres virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Afgiftspligtige personer, der foretager levering af varer, som er oplagt i Københavns Frihavn eller på et frilager, et toldoplag eller et afgiftsoplag, uden afgift, kan dog undlade at lade sig registrere.

§ 47. ---

Stk. 5. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage inden påbegyndelse af registreringspligtig virksomhed. Virksomheden registreres med kvartalet som afgiftsperiode efter § 57, stk. 3. Hvis virksomhedens forventede samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 20 mio. kr. årligt, registreres virksomheden dog med kalendermåneden som afgiftsperiode efter § 57, stk. 2. Hvis de forventede afgiftspligtige leverancer overstiger 20 mio. kr., skal virksomheden oplyse dette ved anmeldelsen til registrering. Ændringer i en virksomheds registreringsforhold skal meddeles til told- og skatteforvaltningen senest 8 dage efter ændringen. Virksomheder, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatte-

15. § 47, stk. 1, affattes således:

»Afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, skal anmelde deres virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dette gælder ikke

1) virksomhed med levering af varer og ydelser, som er fritaget efter § 13 bortset fra transaktioner som nævnt i § 37, stk. 7 og 8, og

afgiftspligtige personer, der foretager levering af varer, som er oplagt i Københavns Frihavn eller på et frilager, et toldoplag eller et afgiftsoplag uden afgift.«

16. § 47, stk. 5, 6. pkt., ophæves

forvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret.

(Bestemmelsen er ny)

§ 47. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3 og stk. 5, 1. pkt., fastsatte bestemmelser om registrering m.v. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterledes.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterledes inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder, indtil påbuddet efterledes.

Udlevering af oplysninger

(Bestemmelsen er ny)

17. I § 47 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter reglerne i denne lov eller opkrævningsloven.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

18. I § 47, *stk. 6, 1. pkt.*, der bliver *stk. 7, 1. pkt.*, ændres »og *stk. 5, 1. pkt.*« til: », *stk. 5, 1. pkt.*, og *stk. 6*«.

19. *Overskriften* før § 51 b affattes således:

»*Oplysninger om registrerede virksomheder*«.

20. I § 51 b indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Skatteministeren fastsætter nærmere regler og iværksætter øvrige foranstaltninger af hensyn til anvendelsen her i landet af visse regler for oplysninger om virksomhedsregistrering efter EU's forordninger om EU-landenes administrative samarbejde om

moms og om gennemførelse af momssystemdirektivet.«

21. §§ 52 og 52 a ophæves, og i stedet ind sættes:

§ 52. Enhver afgiftspligtig person skal for levering af varer og ydelser, bortset fra de af § 13 omfattede, udstede en faktura til modtageren (kunden). Hvis hele eller en del af leverancen kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura herfor.

Stk. 2. Faktureringspligten anses for opfyldt, hvis den afgiftspligtige persons kunde udsteder en faktura. Det er en betingelse, at der foreligger en forud indgået aftale mellem den afgiftspligtige person og kunden, og at der er fastlagt en fremgangsmåde, hvorefter den afgiftspligtige person godkender hver enkelt faktura.

Stk. 3. Faktureringspligten anses også for opfyldt, hvis en tredjeperson i den afgiftspligtige persons navn og for dennes regning udsteder en faktura til modtageren af varen eller tjenesteydelsen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til faktureringen som nævnt i stk. 1-3, herunder om fravigelse af fakturakravene for bestemte typer af salg.

Stk. 5. Sker der efter fakturaens udstedelse returnering af varer, skal der udstedes kreditnota. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i

»§ 52. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet, hvis leveringsstedet er her i landet efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 2. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet, når den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne, er etableret her i landet i kraft af hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og

- 1) når varerne eller ydelserne leveres til et andet EU-land, hvor den, der aftager varerne eller ydelserne, er betalingspligtig for afgiften, men ikke udsteder fakturaen (afregningsbilag) på vegne af leverandøren, eller
- 2) når varerne eller ydelserne leveres til steder uden for EU.

Stk. 3. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet,

- 1) når den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne, er etableret i et andet EU-land i kraft af hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og
- 2) når den, der her i landet aftager varerne eller ydelserne, er betalingspligtig for afgiften, og derudover udsteder fakturaen (afregningsbilag) på vegne af leverandøren.

prisen. Finder efterbetaling sted, skal der udstedes faktura for efterbetalingen.

Stk. 6. Virksomheder, der ikke er registreret, samt registrerede virksomheder, der leverer ikke afgiftspligtige varer og ydelser, må ikke på fakturaen anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Modtager virksomheden en af en kunde eller en tredjeperson udstedt faktura, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal virksomheden gøre den, der har udstedt fakturaen, opmærksom herpå og tilbagebetale modtagne afgiftsbeløb.

Stk. 7. Virksomheder, der i strid med stk. 6 på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til told- og skatteforvaltningen. Det samme gælder, hvis en virksomhed på en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller på en faktura over leverancer, hvoraf der ikke skal betales afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for køberen.

Stk. 8. Ved prisangivelser for varer og ydelser skal det tydeligt tilkendegives, hvis prisen ikke indbefatter afgift efter denne lov.

§ 52 a. Enhver registreret virksomhed skal sørge for opbevaring af kopier af fakturaer, som udstedes af virksomheden selv, af virksomhedens kunde eller af en tredjeperson, og for opbevaring af kreditnotaer samt af fakturaer, som virksomheden har modtaget, jf. § 52.

Stk. 2. En virksomhed kan opbevare udstedte eller modtagne elektroniske fakturaer i et andet land på betingelse af, at virksomheden meddeler told- og skatteforvaltningen opbevaringsstedet. Herudover skal opbevaring i et andet land af elektroniske fakturaer ske på de betingelser, som er nævnt i stk. 3 og 4.

Stk. 3. Med henblik på kontrol har told- og skatteforvaltningen efter anmodning til enh-

§ 52 a. Enhver afgiftspligtig person skal for levering af varer eller ydelser udstede en faktura til aftageren (kunden). Hvis hele eller en del af leverancen kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura herfor.

Stk. 2. Faktureringspligten efter stk. 1 omfatter ikke

1) levering af varer eller ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, hvis leveringsstedet for varerne og ydelserne er her i landet efter reglerne i kapitel 4, eller

2) levering af ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, nr. 10 og 11, hvis leveringsstedet for ydelserne er i et andet EU-land som bestemt efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 3. Faktureringspligten anses for opfyldt, hvis den afgiftspligtige persons kunde

ver tid og uden unødigt forsinkelse ret til fuld elektronisk onlineadgang, downloading og anvendelse af udstedte eller modtagne fakturaer, som en virksomhed opbevarer ad elektronisk vej i et andet land.

Stk. 4. Opbevaring af elektroniske fakturaer kan ikke ske i et land uden for EU, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92 og til den i stk. 3 nævnte ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse.

udsteder fakturaen (afregningsbilag) over leverancer af varer eller ydelser på vegne af den afgiftspligtige person og i dennes navn. Det er et vilkår for at anvende afregningsbilag, at den afgiftspligtige person og dennes kunde forinden indgår en aftale, hvori der skal være fastlagt en fremgangsmåde, hvorefter den afgiftspligtige person skal godkende hver enkelt faktura.

Stk. 4. Faktureringspligten anses også for opfyldt, hvis en tredjeperson i den afgiftspligtige persons navn og for dennes regning udsteder en faktura til aftageren af varen eller ydelsen.

Stk. 5. Hvis varer bliver returneret efter fakturaens udstedelse, skal der udstedes kreditnota. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i prisen. Hvis der sker efterbetaling, skal der udstedes faktura over efterbetalingen.

Stk. 6. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreret, og afgiftspligtige personer, der leverer ikke afgiftspligtige varer eller ydelser, må ikke på fakturaen anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Hvis den afgiftspligtige person modtager en faktura, der er udstedt af en kunde eller af en tredjeperson, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal den afgiftspligtige person gøre den, der har udstedt fakturaen, opmærksom herpå og tilbagebetale modtagne afgiftsbeløb.

Stk. 7. Afgiftspligtige personer, der i strid med stk. 6 på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til told- og skatteforvaltningen. Det samme gælder, hvis en afgiftspligtig person på en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller på en faktura over leverancer af varer eller ydelser, hvoraf der ikke skal betales afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift.

Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for aftageren af varerne eller ydelserne.

Stk. 8. Ved prisangivelser for varer og ydelser skal det tydeligt tilkendes gives, hvis prisen ikke indbefatter afgift efter denne lov.

§ 52 b. Faktura over leverancer af varer til et andet EU-land, der er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-4, skal udstedes senest den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen har fundet sted.

Stk. 2. Faktura over leverancer af ydelser til et andet EU-land, hvor aftageren af ydelserne er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal udstedes senest den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen har fundet sted.

§ 52 c. Enhver afgiftspligtig person skal sørge for at opbevare

- 1) kopier af fakturaer, som den afgiftspligtige person selv, den afgiftspligtige persons kunde eller en tredjeperson udsteder, og
- 2) kreditnotaer og fakturaer, som den afgiftspligtige person har modtaget efter § 52 a.

Stk. 2. En afgiftspligtig person kan opbevare udstedte eller modtagne elektroniske fakturaer i udlandet på vilkår af, at den afgiftspligtige person meddeler told- og skatteforvaltningen opbevaringsstedet. Herudover kan elektroniske fakturaer kun opbevares i udlandet på de vilkår, der er fastsat i stk. 3-5.

Stk. 3. Hvis en afgiftspligtig person foretager elektronisk opbevaring her i landet eller i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer over leverancer af varer eller ydelser, og afgift af varerne eller ydelserne skal afregnes efter reglerne i kapitel 15, har told- og skatteforvaltningen af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk online-adgang samt adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Stk. 4. Hvis en afgiftspligtig person foretager elektronisk opbevaring her i landet eller i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer

over leverancer af varer eller ydelser, og afgift af varerne eller ydelserne skal afregnes til de kompetente myndigheder i et andet EU-land, har de kompetente myndigheder i det andet EU-land af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk online-adgang samt adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Stk. 5. Elektroniske fakturaer kan kun opbevares på steder uden for EU, hvis der mellem Danmark og stedet uden for EU er indgået et retligt instrument om gensidig bistand med retsvirkninger, der svarer til reglerne i EU, eller hvis told- og skatteforvaltningen kan få elektronisk online-adgang samt adgang til at downloade og anvende elektronisk opbevarede fakturaer som nævnt i stk. 3.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for opbevaring af fakturaer og systembeskrivelser for elektronisk fakturering.«

§ 57. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal efter udløbet af hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt værdien af de leverancer, der efter §§ 14-21 eller § 34 er fritaget for afgift. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen.

(Bestemmelsen er ny)

22. I § 57, *stk. 1*, ændres »§§ 14-21« til: »§§ 14-21 d«.

23. I § 74 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om at efterleve reglerne for adgangen til eftersyn samt udlevering eller indsendelse af materiale efter stk. 1-4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves. Et påbud skal henvisse til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt,

og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.«

(Bestemmelsen er ny)

24. I § 75 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Told- og skatteforvaltningen kan give den oplysningspligtige påbud om at efterleve reglerne for meddelelse af oplysninger efter stk. 1-4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den oplysningspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleveres. Et påbud skal henvide til den eller de relevante regler og anvide, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som den oplysningspligtige skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis den oplysningspligtige ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den oplysningspligtige daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.«

§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 47, stk. 6 og 7. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag.

25. I § 77, *1. pkt.*, ændres »§ 47, stk. 6 og 7« til: »§ 47, stk. 7 og 8, § 74, stk. 5, og § 75, stk. 6«.

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---,

2) overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. og 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., eller stk. 5, 1., 4., 5. og 6. pkt., § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52, stk. 1, 2, 3, 5, 6 eller 8, § 52 a, stk. 1-3, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64,

26. I § 81, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 52, stk. 1, 2, 3, 5, 6, eller 8, § 52 a, stk. 1-3« til: »§ 52 a, stk. 1, 3-8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5«.

stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, eller § 75, stk. 1, 2, 3 eller 4,

3) ---,

4) undlader at foretage anmeldelse efter § 65, stk. 3, 1. pkt., eller overtræder anmeldelsesfristen i § 65, stk. 3, 2. pkt.,

5) undlader at efterkomme et påbud efter § 29, stk. 1, eller § 38, stk. 3, 1. pkt.,

(Bestemmelsen er ny)

27. I § 81, stk. 1, nr. 4, ændres to steder »§ 65, stk. 3« til: »§ 65, stk. 2«.

28. I § 81, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 29, stk. 1« til: »§ 29, stk. 2«.

29. I § 81, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Der kan endvidere fastsættes straf af bøde for den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger eller undlader at foretage den fornødne egenkontrol af oplysninger om virksomheders momsregistreringsnumre og dertil knyttede navne eller adresser, som efter regler i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, skal meddeles og kontrolleres for at fastslå status for virksomheder, der indgår i afgiftspligtige transaktioner med varer eller ydelser inden for EU.«

§ 3

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

§ 11 ----

Stk. 16. Afgiften tilbagebetales efter stk. 1 og stk. 15 i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for elektricitet og varme. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 11 a, stk. 8.

1. I § 11, stk. 16, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«.

§ 4

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret ved § 2 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

§ 10 ---

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragetsret for indgående merværdiafgift for gas og varme. Afgiften af gas, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke. Undtaget herfra er afgiften af gas, der anvendes som motorbrændstof ved afprøvningen af gasmotorer i forbindelse med produktionen af disse.

1. I § 10, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«.

§ 5

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

§ 8 ---

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragetsret for indgående merværdiafgift for afgiftspligtige varer og varme. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 9, stk. 9, og § 11, stk. 2 og 3.

1. I § 8, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«.

§ 6

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret ved § 4 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og § 4 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

§ 11 ---

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke, jf. dog stk. 3. Det samme gælder afgiften for varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 17 og 18.

1. I § 11, *stk. 2*, indsættes efter »1, stk. 1, nr. 17 og 18«: », og afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«.

§ 7

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1391 af 20. december 2004 og senest ved § 4 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

§ 9 ---

Stk. 2. Afgiften tilbagebetales efter stk. 1 i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift af vand. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. stk. 7.

1. I § 9, *stk. 2*, indsættes efter *1. pkt.*:

»Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af ledningsført vand i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.«.

§ 8

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 27 i lov nr. 247 af 30. marts 2011, og senest ved § 8 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 9, *stk. 1*, affattes således:

§ 9. Den, der fra andre EU-lande modtager varer, der er afgiftspligtige efter de afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1-4, og som ikke er registreret efter den pågældende afgiftslov, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift, til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af

»Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at den, der ikke er autoriseret eller registreret efter afgiftslovene, nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1-4, 7, 8 og 16, og som fra udlandet har modtaget varer omfattet af disse afgiftslove, angiver den afgiftspligtige mængde af varer til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af den, der

varemodtageren eller en repræsentant for sælgeren.

Stk. 2. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer m.v., der er afgiftspligtige efter de afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 5-18, 31 og 35, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren.

§ 11. ---

Stk. 7. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ledelsen efter stk. 11 vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v.

Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 skal meddeles virksomheden, senest 14 hverdage efter at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ledelsen efter stk. 11 vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v.

Stk. 9. Stilles sikkerheden efter stk. 1 ikke rettidigt, inddrages virksomhedens registrering. Stilles sikkerheden efter stk. 2 ikke rettidigt, nægtes virksomheden registrering.

Stk. 10. Meddelelse om, at registreringen er inddraget eller nægtet efter stk. 9, skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev, der tillige skal oplyse, at en fortsættelse af virksomheden efter registreringsinddragelsen eller registreringsnægtelsen vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 11.

Stk. 11. Ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter eller

har modtaget varerne, eller af sælgerens fiske repræsentant her i landet.«

2. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »nr. 5-18, 31 og 35« til: »nr. 5, 6, 9-15, 17, 18, 31 og 35«.

3. I § 11, *stk. 7 og 8*, ændres »ledelsen efter stk. 11 vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v.« til: »ejereren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

4. I § 11, *stk. 10*, ændres »ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 11« til: »ejereren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en fortsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

5. I § 11 indsættes efter stk. 10 som nyt stykke:

indleder driften af virksomheden, selv om registreringen er inddraget eller nægtet efter stk. 9, hæfter for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed. Hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk.

Stk. 12. Sikkerhed stillet efter stk. 1 og 2 frigives, når tidligere restancer er betalt og virksomheden i de seneste 12 måneder rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov.

§ 18 a. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 4 a. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag.

»*Stk. 11.* Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter stk. 9, eller efter én eller flere andre skatte- og afgiftslove. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden påbud om at efterleve 1. pkt. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.«

Stk. 11-13 bliver herefter stk. 12-14.

6. I § 18 a, 1. pkt., indsættes efter »§ 4 a«: », og § 11, stk. 11«.

§ 9

I lov om spil, jf. lov nr. 848 af 1. juli 2010, som ændret ved § 51 i lov nr. 223 af 22. marts 2011, foretages følgende ændring:

§ 70. ---

2. Efter § 25 indsættes i kapitel 5:

»**§ 25 a.** Ved klager over tilsynsmyndighedens afgørelser finder § 50 i lov om spil tilsvarende anvendelse.«

1. § 70, nr. 2, ophæves.

§ 37. Den daglige drift af landbaserede kasinoer, spillehaller med gevinstgivende spil-

2. I § 37 ændres »udbydes« til »sælges«.

leautomater og butikker, hvor der udbydes lotteri eller væddemål, jf. §§ 6, 11 og 12, skal forestås af tilladelsesindehaveren selv eller en bestyrer.

§ 10

I lov om offentligt hasardspil i turneringsform, jf. lov nr. 1504 af 27. december 2009, som ændret ved § 12 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 70 i lov nr. 848 af 1. juli 2010, foretages følgende ændringer:

§ 17. Som betaling for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering må opkræves ét samlet beløb fra hver af de deltagende spillere. Dette beløb må ikke overstige 300 kr. for en enkelt offentlig hasardspilturnering.

Stk. 2. Der må ikke i forbindelse med en offentlig hasardspilturnering opkræves andre beløb af de deltagende spillere end det, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 1, skal være betalt, senest dagen før den offentlige hasardspilturnering begynder.

(Bestemmelsen er ny)

(Bestemmelsen er ny)

1. § 17, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Det beløb, der er nævnt i stk. 1, skal være betalt senest ved påbegyndelsen af den offentlige hasardspilturnering.«

2. I § 17 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår for betalingen efter stk. 3.«

3. Efter § 25 indsættes i kapitel 5:

»§ 25 a. Klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden kan påklages til Landskatteretten. Skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden. Klager til Landsskatteretten har ikke opsættende virkning.«

Bilag 2

Bestemmelser i direktiver, der enten er gennemført ved tidligere dansk lovgivning, men som ændres teknisk ved forslaget, eller som gennemføres ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Bestemmelser i direktiv 2006/112/EF, hvis gennemførelse ændres teknisk ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Direktiv 2006/112/EF	Momsloven, som ændret ved lovforslaget
Artikel 64, stk. 1	§ 23, stk. 5
Artikel 110	§ 34, stk. 1, nr. 18, og § 37, stk. 8
Artikel 143, stk. 1, litra b) og litra c)	§ 36, stk. 1, nr. 3
Artikel 146, stk. 1, litra b)	§ 34, stk. 1, nr. 5, 1. pkt.
Artikel 147	§ 34, stk. 2
Artikel 169, litra c)	§ 37, stk. 7
Artikel 214, stk. 1, litra a)	§ 47, stk. 1

Bestemmelser i direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv 2008/117/EF, hvis gennemførelse ændres teknisk ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv 2008/117/EF	Momsloven, som ændret ved lovforslaget
Artikel 66, stk. 2	§ 25 a, stk. 1

Bestemmelser i direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv 2009/162/EU, hvis gennemførelse ændres teknisk ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv 2009/162/EU	Momsloven, som ændret ved lovforslaget
Artikel 151	§ 34, stk. 1, nr. 14

Bestemmelser i direktiv 2009/132/EF, der gennemføres ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Direktiv 2009/132/EF, jf. direktiv 2006/112/EF, artikel 143, litra b) og c)	Momsloven, som ændret ved lovforslaget
Artikel 23, 2. pkt.	§ 36, stk. 1, nr. 3

Bestemmelser i direktiv 2010/45/EU, der gennemføres ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv 2010/45/EU	Momsloven, som ændret ved lovforslaget
Artikel 17, stk. 2, litra f	Konsekvensrettelse i direktiv 2006/112/EF, der ikke kræver ændring af momslovens § 34, stk. 1, nr. 4, 1. pkt.
Artikel 64, stk. 2, 1. pkt.	§ 24, stk. 2, og § 25, stk. 2
Artikel 64, stk. 2, 2. pkt.	§ 25 a, stk. 2
Artikel 66, stk. 1, litra c, og stk. 2	Konsekvensrettelse i direktiv 2006/112/EF, der ikke kræver ændring af dansk lovgivning

Artikel 67	Konsekvensrettelse af § 24 til § 24, stk. 1
Artikel 69	Konsekvensrettelse af § 25 til § 25, stk. 1
Artikel 91, stk. 2, og 230	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 167 a	Danmark gennemfører ikke frivillige regler for regnskabsprincip efter faktisk betaling for mindre virksomheder
Artikel 178	Konsekvensrettelse i direktiv 2006/112/EF, der ikke kræver ændring af dansk lovgivning
Artikel 181	Konsekvensrettelse i direktiv 2006/112/EF, der ikke kræver ændring af dansk lovgivning
Artikel 197, stk. 1, litra c	Konsekvensrettelse i direktiv 2006/112/EF, der ikke kræver ændring af dansk lovgivning
Artikel 217	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 219 a	§ 52
Artikel 220, stk. 1	§ 52 a, stk. 1
Artikel 220, stk. 2, og 221, stk. 2	§ 52 a, stk. 2, nr. 2
Artikel 220 a og 221, stk. 1	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 221, stk. 3	§ 52 a, stk. 2, nr. 1
Artikel 222	§ 52 b
Artikel 223	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 224	§ 52 a, stk. 4, samt ændring ved bekendtgørelse
Artikel 225, 235, og 247, stk. 3	§ 52 c, stk. 5
Artikel 226	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 226 a	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 226 b	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 232, 233 og 236	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 237	Europa-Kommissionens evalueringsforpligtelse, hvilket ikke kræver ændring af dansk lovgivning
Artikel 238	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 243	Konsekvensrettelse i direktiv 2006/112/EF, der ikke kræver ændring af dansk lovgivning
Artikel 247, stk. 2	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 248 a	Gennemføres ved ændring af bekendtgørelse
Artikel 249	§ 52 c, stk. 3 og 4
Artikel 272, stk. 1	Konsekvensrettelse i direktiv 2006/112/EF, der ikke kræver ændring af dansk lovgivning

Bilag 3**RÅDETS DIREKTIV 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (kodificeret udgave)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 og 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) I medfør af artikel 131 og artikel 143, litra b) og c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁵⁾ skal medlemsstaterne med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser på betingelser, som de fastsætter med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug, afgiftsfritage endelig indførsel af goder, som er berettiget til anden toldfritagelse end den, der følger af den fælles toldtarif.

(3) I medfør af artikel 145 i direktiv 2006/112/EF skal Kommissionen forelægge Rådet forslag med henblik på indførelse af fællesskabsbestemmelser om skatter og afgifter, der præciserer anvendelsesområdet for de i artikel 143 og 144 i det pågældende direktiv nævnte fritagelser og de nærmere regler for disses praktiske gennemførelse.

(4) Det er ønskeligt, at der skabes en så snæver forbindelse som mulig mellem toldordningen og merværdiafgiftsordningen, men der må ved anvendelsen af sidstnævnte ordning tages hensyn til den forskellige målsætning og struktur for told og merværdiafgift.

(5) Der bør fastlægges en anden merværdiafgiftsordning for indførsel i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde målene for harmoniseringen af skatter og afgifter. Der må kun indrømmes afgiftsfritagelse ved indførsel, såfremt der ikke opstår fare for, at fritagelsen griber ind i konkurrenceforholdene på hjemmemarkedet.

(6) En række af de gældende afgiftsfritagelser i medlemsstaterne er en følge af konventioner mellem medlemsstaterne og tredjelande, der på grund af deres formål kun vedrører signatarstaten. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt på fællesskabsplan at fastlægge vilkårene for indrømmelse af sådanne fritagelser. Det er derfor tilstrækkeligt at bemyndige de pågældende medlemsstater til at opretholde dem.

(7) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse af direktiverne i national ret –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER*Artikel 1*

Anvendelsesområdet for de fritagelser for merværdiafgift (herefter benævnt »moms«), der er nævnt i artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF, samt reglerne for den praktiske anvendelse af disse fritagelser, som er omhandlet i nævnte direktivs artikel 145 fastlægges i henhold til nærværende direktiv. I henhold til artikel 131 og artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF anvender medlemsstaterne de i nærværende direktiv nævnte fritagelser på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »indførsel«, indførsel i henhold til artikel 30 i direktiv 2006/112/EF, samt overgang til fri omsætning, når varen ikke længere er under en af de i artikel 157, stk. 1, litra a), i nævnte direktiv fastsatte ordninger eller under en ordning for midlertidig toldfri indførsel eller for transit;
- b) »personlige ejendele«, genstande, der er beregnet til de pågældendes personlige brug eller til brug i deres husholdning, herunder løsøre og bohave, cykler og motorcykler, motorkøretøjer til privat brug samt påhængsvogne hertil, campingvogne, lystfartøjer og privatfly, husholdningsvarer svarende til en families normale forbrug, og selskabsdyr og ridedyr;
- c) »løsøre og bohave«, personligt udstyr, hvidevarer, møbler og udstyr beregnet til de pågældendes personlige brug eller til brug i deres husholdning;
- d) »alkoholholdige produkter«, produkter (øl, vin, aperitiffer på basis af vin eller alkohol, akvavit, likør og alkoholholdige drikkevarer osv.) henhørende under KN-kode 2203-2208;
- e) »Fællesskabet«, de områder af medlemsstaterne, hvor direktiv 2006/112/EF anvendes.

2. Personlige ejendele må ikke ved deres beskaffenhed eller mængde give anledning til formodning om, at indførslen sker i erhvervsmæssigt øjemed, og de må ikke være bestemt til økonomisk virksomhed i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF. Dog omfatter personlige ejendele også transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter, der er nødvendige for udøvelsen af den pågældendes erhverv.

AFSNIT II

INDFØRSEL FRA TREDJELANDE ELLER TREDJELANDSOMRÅDER AF PERSONLIGE EJENDELE TILHØRENDE PRIVATPERSONER

KAPITEL 1

Personlige ejendele tilhørende fysiske personer, der flytter deres sædvanlige opholdssted til Fællesskabet*Artikel 3*

Med forbehold af artikel 4-11 indrømmes der fritagelse for moms for personlige ejendele, der indføres af fysiske personer, der ændrer sædvanligt opholdssted fra et land uden for Fællesskabet til en af Fællesskabets medlemsstater.

Artikel 4

Afgiftsfritagelsen er begrænset til personlige ejendele, som,

- a) medmindre der kan godtgøres særlige omstændigheder, har været i den pågældendes besiddelse og, såfremt det drejer sig om genstande, som ikke kan fortæres, har været benyttet af denne på det tidligere sædvanlige opholdssted i mindst seks måneder, inden vedkommende ophørte med at have sit sædvanlige opholdssted uden for Fællesskabet
- b) agtes at benytte til samme formål på det nye sædvanlige opholdssted.

Medlemsstaterne kan desuden lade fritagelsen for personlige ejendele være betinget af, at de har været pålagt den normale told- og/eller afgiftsbelastning enten i oprindelseslandet eller -området eller i det seneste opholdsland eller -område.

Artikel 5

Der kan kun indrømmes afgiftsfritagelse til personer, der har haft sædvanligt opholdssted uden for Fællesskabet i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder. De kompetente myndigheder kan dog gøre undtagelser fra denne regel, når den pågældende kan dokumentere, at det virkelig var hans hensigt at opholde sig uden for Fællesskabet i mindst 12 måneder.

Artikel 6

Afgiftsfritagelsen omfatter ikke

- a) alkoholholdige produkter
- b) tobak og tobaksvarer
- c) erhvervskøretøjer
- d) materiel til anvendelse i erhvervsmæssigt øjemed, bortset fra transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter.

Køretøjer til blandet kørsel, der anvendes i handels- eller erhvervsmæssigt øjemed, kan ligeledes udelukkes fra fritagelse.

Artikel 7

1. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, indrømmes der kun afgiftsfritagelse for personlige ejendele, der er angivet til endelig indførsel inden 12 måneder fra den dato, hvor den pågældende faktisk etablerer sit sædvanlige opholdssted i Fællesskabet.

2. Personlige ejendele kan indføres ad flere gange inden for den frist, der er angivet i stk. 1.

Artikel 8

1. I de første 12 måneder efter datoen for angivelsen til endelig indførsel kan personlige ejendele hverken udlånes, pantsættes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder først underrettes herom. 2. Udlån, pantsætning, udlejning eller overdragelse, der foretages inden udløbet af den i stk. 1 anførte tidsfrist, medfører erlæggelse af moms på de pågældende goder efter de satser, der var gældende på tidspunktet for udlånet, pantsætningen, udlejningen eller overdragelsen, på grundlag af godernes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på det tidspunkt.

Artikel 9

1. Uanset artikel 7, stk. 1, kan der indrømmes afgiftsfritagelse for personlige ejendele, der er indført endeligt, inden den pågældende etablerer sit sædvanlige opholdssted i Fællesskabet, dersom vedkommende forpligter sig til inden seks måneder faktisk at etablere sit sædvanlige opholdssted der. I forbindelse med denne forpligtelse skal der stilles en sikkerhed, hvis art og størrelse fastlægges af de kompetente myndigheder.

2. Ved anvendelse af stk. 1 beregnes fristen i artikel 4, stk. 1, litra a), fra dagen for indførslen til Fællesskabet.

Artikel 10

1. Forlader den pågældende på grund af erhvervsmæssige forpligtelser det tredjeland eller tredjelandsområde, hvor han havde sædvanligt opholdssted, uden samtidig at etablere sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, men med det fortsat senere at gøre dette, kan de kompetente myndigheder indrømme afgiftsfritagelse ved indførsel af personlige ejendele, som den pågældende i dette øjemed flytter til Fællesskabets område. 2. Afgiftsfritagelse for de i stk. 1 anførte personlige ejendele indrømmes på de betingelser, der er fastsat i artikel 3-8, idet a) fristerne i artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, beregnes fra indførselsdatoen b) fristen i artikel 8, stk. 1, beregnes fra den dato, hvor den pågældende faktisk etablerer sit sædvanlige opholdssted på Fællesskabets område. 3. For at opnå afgiftsfritagelse skal den pågældende desuden forpligte sig til faktisk at etablere sit sædvanlige opholdssted på Fællesskabets område inden for en periode, der fastlægges af de kompetente myndigheder alt efter den foreliggende situation. I forbindelse med denne forpligtelse kan de kompetente myndigheder kræve, at der stilles en sikkerhed, hvis art og størrelse de fastlægger.

Artikel 11

De kompetente myndigheder kan gøre undtagelser fra artikel 4, stk. 1, litra a) og b), artikel 6, stk. 1, litra c) og d), og artikel 8, når en person flytter sit sædvanlige opholdssted til en medlemsstats område som følge af ekstraordinære politiske omstændigheder.

KAPITEL 2

Goder, som indføres i forbindelse med indgåelse af ægteskab

Artikel 12

1. Med forbehold af artikel 13-16 indrømmes der fritagelse for personligt udstyr og løsøre og bohave, også nyt, som tilhører en person, der flytter sit sædvanlige opholdssted til Fællesskabets område som følge af indgåelse af ægteskab.

Der indrømmes ligeledes afgiftsfritagelse for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som af personer, der har deres sædvanlige opholdssted i et land uden for Fællesskabet, foræres en person, der opfylder betingelserne i stk. 1. Fritagelsen gælder for gaver, hvis værdi ikke overstiger 200 EUR. Medlemsstaterne kan dog indrømme fritagelse i tilfælde af, at beløbet på 200 EUR overskrides, for så vidt den enkelte gaves værdi ikke overstiger 1 000 EUR.

2. Medlemsstaterne kan lade afgiftsfritagelsen for de i stk. 1, første afsnit, omhandlede goder være betinget af, at de har været pålagt den normale told- og/eller afgiftsbelastning enten i oprindelseslandet eller -området eller i det seneste opholdsland eller -område.

Artikel 13

Fritagelse indrømmes kun personer, der

- a) har haft sædvanligt opholdssted i et land uden for Fællesskabet i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder.
- b) dokumenterer, at de har indgået ægteskab.

Bestemmelsen i første afsnit, litra a), kan dog fraviges, såfremt den pågældende virkelig havde til hensigt at opholde sig uden for Fællesskabet i mindst 12 måneder.

Artikel 14

Fritagelsen omfatter ikke alkoholholdige produkter, tobak og tobaksvarer.

Artikel 15

1. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, indrømmes der kun fritagelse for så vidt angår goder, der er endeligt indført

- a) tidligst to måneder inden den fastsatte bryllupsdag, og
- b) senest fire måneder efter bryllupsdagen.

I de i litra a) nævnte tilfælde kan afgiftsfritagelsen betinges af, at der stilles en passende sikkerhed, hvis beskaffenhed og værdi fastlægges af de kompetente myndigheder.

2. Goderne kan indføres ad flere gange inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 16

1. I de første 12 måneder efter datoen for angivelsen til endelig indførsel må de personlige ejendele hverken udlånes, pantsættes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. Udlån, pantsætning, udlejning eller overdragelse, der foretages inden udløbet af den i stk. 1 anførte tidsfrist, medfører erlæggelse af moms på de pågældende ejendele efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, pantsætningen, udlejningen eller overdragelsen, på grundlag af ejendelenes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

KAPITEL 3

*Personlige ejendele erhvervet ved arv**Artikel 17*

Med forbehold af artikel 18, 19 og 20 indrømmes der fritagelse for så vidt angår personlige ejendele, som en fysisk person, der har sædvanligt opholdssted i Fællesskabet, erhverver ved legal arv eller testamentsarv.

Artikel 1

Afgiftsfritagelsen omfatter ikke

- a) alkoholholdige varer
- b) tobak og tobaksvarer
- c) erhvervskøretøjer
- d) materiel til erhvervsmæssig brug, bortset fra transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter, der var nødvendige for afdødes erhverv
- e) lagerbeholdninger af råstoffer og færdigvarer eller halvfabrikata
- f) husdyrbesætninger og beholdninger af landbrugsprodukter, som overstiger en families normale behov.

Artikel 19

1. Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår ejendele, der er endeligt indført senest 2 år efter overtagelsen deraf (endelig opgørelse af arven).

Vedkommende myndigheder kan dog under særlige omstændigheder indrømme forlængelse af denne frist.

2. Ejendele kan indføres ad flere gange inden for den frist, der er anført i stk. 1.

Artikel 20

Artikel 17, 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på personlige ejendele, som en juridisk person, der driver virksomhed uden vinding for øje, og som er etableret på Fællesskabets område, erhverver ved testamentsarv.

AFSNIT III

**INDFØRSEL AF ELEVERS OG STUDERENDES PERSONLIGE Udstyr,
SKOLEMATERIALE, LØSØRE OG BOHAVE***Artikel 21*

1. Der indrømmes fritagelse for så vidt angår personligt udstyr, skolemateriale og brugt løsøre og bohave, der indgår i en normal møblering af et værelse til en studerende, såfremt dette er beregnet til personlig brug under studietiden og tilhører elever eller studerende, som bosætter sig i Fællesskabet for at studere.

2. I denne artikel forstås ved

- a) »elev« eller »studerende« enhver, der er indskrevet ved en lærestanstalt for dér at følge undervisningen på fuldtidsbasis
- b) »personligt udstyr«: hvidevarer, linned og beklædningsgenstande, også nyt
- c) »skolemateriale«: genstande og redskaber (herunder regnemaskiner og skrivemaskiner), der normalt anvendes af en elev eller studerende ved studierne.

Artikel 22

Afgiftsfritagelsen kan indrømmes mindst én gang hvert skoleår.

AFSNIT IV

INDFØRSLER AF RINGE VÆRDI*Artikel 23*

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår indførsel af goder, hvis samlede værdi ikke overstiger 10 EUR. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelse for indførsel af goder, hvis samlede værdi er større end 10 EUR, men ikke overstiger 22 EUR.

Medlemsstaterne kan dog undtage goder, der indføres i forbindelse med postordresalg, fra den i stk. 1, første punktum, nævnte fritagelse.

Artikel 24

Fritagelsen omfatter ikke:

- a) alkoholholdige varer
- b) parfume og toiletvand
- c) tobak og tobaksvarer.

AFSNIT V

**INVESTERINGSGODER OG ANDET UDSKYR DER INDFØRES VED OVERFLYTNING AF
AKTIVITETER***Artikel 25*

1. Med forbehold af medlemsstaternes industri- og handelspolitiske bestemmelser og af artikel 26-29 kan medlemsstaten indrømme fritagelse ved indførelse af investeringsgoder og andet udstyr tilhørende virksomheder, som endeligt indstiller deres aktivitet i det tredjeland eller tredjelandsområde, de hidrører fra for at udøve en lignende aktivitet i Fællesskabet, og som over for de kompetente myndigheder i medlemsstaten på forhånd har anmeldt, at de vil der påbegynde en sådan aktivitet i medfør af artikel 213, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF.

Hvis den overflyttede virksomhed er en landbrugsbedrift, indrømmes der ligeledes fritagelse for besætningen.

2. I *stk. 1* forstås ved

- a) »aktivitet«: økonomisk virksomhed, jf. artikel 9, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2006/112/EF
- b) »virksomhed«: en selvstændig økonomisk produktionsenhed eller servicevirksomhed.

Artikel 26

1. Fritagelsen er begrænset til investeringsgoder og andet udstyr, som

- a) undtagen i særligt tilfælde, der begrundes af omstændigheder, reelt har været benyttet i virksomheden i mindst 12 måneder inden den dato, hvor virksomheden ophørte sin aktivitet i det pågældende tredjeland eller tredjelandsområde, hvorfra virksomheden er blevet flyttet
- b) agtes benyttet til samme formål efter overflytningen
- c) er bestemt til udøvelse af en aktivitet, der ikke er afgiftsfritaget i henhold til artikel 132, 133, 135 og 136 i direktiv 2006/112/EF
- d) stemmer overens med den pågældende virksomheds art og størrelse.

2. Indtil de i artikel 176, første afsnit, i direktiv 2006/112/EF omhandlede fælles regler træder i kraft, kan medlemsstaterne helt eller delvis undlade at indrømme fritagelse for investeringsgoder, for hvilke de har gjort brug af artikel 176, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 27

Fritagelsen omfatter ikke virksomheder, der er etableret uden for Fællesskabet, og hvis overflytning til Fællesskabets område skyldes eller foretages med henblik på fusion med eller optagelse i en virksomhed, der er etableret i Fællesskabet, uden at der indledes en ny aktivitet.

Artikel 28

Fritagelsen omfatter ikke

- a) transportmidler, der ikke har karakter af produktions- eller servicemidler
- b) levnedsmidler eller foder af enhver art
- c) brændstoffer og lagerbeholdninger af råstoffer, færdigvarer eller halvfabrikata
- d) husdyr, der ejes af kreaturhandlere.

Artikel 29

Undtagen i særligt tilfælde, der begrundes af omstændighederne, indrømmes fritagelsen kun for så vidt angår investeringsgoder og udstyr, der er indført inden 12 måneder fra den dato, hvor virksomheden indstillede sine aktiviteter i det tredjeland eller tredjelandsområde, den hidrører fra.

AFSNIT VI

INDFØRSEL AF VISSE LANDBRUGSPRODUKTER ELLER AF PRODUKTER TIL ANVENDELSE I LANDBRUGET

KAPITEL 1

Produkter, der fremstilles af landbrugere i Fællesskabet på ejendomme i et tredjeland eller et tredjelandsområde*Artikel 30*

1. Med forbehold af artikel 31 og 32 indrømmes der fritagelse for så vidt angår agerbrugs-, husdyrbrugs-, biavls-, havebrugs- og skovbrugsprodukter hidrørende fra ejendomme i et tredjeland eller tredjelandsområde i umiddelbar nærhed af Fællesskabets område, når disse ejendomme drives af landbrugere, hvis hovedvirksomhed er beliggende i Fællesskabet i umiddelbar nærhed af det pågældende tredjeland eller tredjelandsområde.

Der indrømmes ligeledes fritagelse for så vidt angår racerene heste på 6 måneder eller derunder, der er født i et tredjeland eller et tredjelandsområde af dyr, som er gjort drægtige i Fællesskabet og efterfølgende udført midlertidigt med henblik på at føde.

2. For at husdyrbrugsprodukter kan omfattes af fritagelsen i stk. 1, første afsnit, skal de stamme fra dyr, der er opdrættet erhvervet eller indført på indførselsmedlemsstatens almindelige beskatningsvilkår.

Artikel 31

Fritagelsen er begrænset til produkter, som ikke er behandlet på anden måde, end hvad der er normalt efter høst eller fremstilling.

Artikel 32

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår produkter, der indføres af landbrugeren eller for dennes regning.

Artikel 33

Dette kapitel finder tilsvarende anvendelse på produkter, der stammer fra fiskeri eller fiskeopdræt i søer og vandløb, der grænser op til Fællesskabets område, udøvet af fiskere etableret i Fællesskabet, samt for produkter, der stammer fra jagt på disse søer og vandløb, udøvet af jægere etableret i Fællesskabet.

KAPITEL 2

Frø, sædekorn, gødning og produkter til behandling af jordbund og planter*Artikel 34*

Med forbehold af artikel 35 indrømmes der fritagelse for så vidt angår frø, sædekorn, gødning og produkter til behandling af jordbund og planter, som er bestemt til brug på ejendomme, der er beliggende i Fællesskabet i umiddelbar nærhed af et tredjeland eller tredjelandsområde, og bruges af landbrugere, hvis bedrift er beliggende i det pågældende land eller område i umiddelbar nærhed af Fællesskabets område.

Artikel 35

1. Fritagelsen er begrænset til de mængder frø, sædekorn, gødning og andre produkter, der svarer til den pågældende ejendoms driftsbehov.

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår frø, sædekorn, gødning og andre produkter, der af den pågældende landbruger selv eller for dennes regning indføres direkte til Fællesskabet.

2. Fritagelsen kan af indførselsmedlemsstaten gøres betinget af gensidighed.

AFSNIT VII

INDFØRSEL AF TERAPEUTISKE STOFFER, LÆGEMIDLER, FORSØGSDYR OG BIOLOGISKE ELLER KEMISKE STOFFER

KAPITEL 1

Forsøgsdyr og biologiske og kemiske stoffer beregnet til forskning

Artikel 36

1. Der indrømmes fritagelse for så vidt angår:

- a) dyr, som er særlig opdrættede med henblik på anvendelse i laboratorier og som udleveres gratis til dette formål
- b) biologiske og kemiske stoffer, som indføres inden for de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i artikel 60 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter^(*****).

2. Fritagelse i henhold til stk. 1 omfatter kun dyr og biologiske og kemiske stoffer, der er bestemt

- a) enten til offentlige eller almennyttige institutioner med undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse og til afdelinger af en offentlig eller en almennyttig institution, som har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse
- b) eller til private institutioner, der har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse, og som af vedkommende myndigheder i medlemsstaterne har fået tilladelse til at modtage disse forsendelser afgiftsfrit.

KAPITEL 2

Terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker, og reagensmidler til bestemmelse af blod- og vævstyper

Artikel 37

1. Med forbehold af fritagelsen i artikel 143, litra a), i direktiv 2006/112/EF og af artikel 38 i nærværende direktiv indrømmes der fritagelse for så vidt angår

- a) terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker
- b) reagensmidler til bestemmelse af blodtyper
- c) reagensmidler til bestemmelse af vævstyper.

2. I *stk. 1* forstås ved

- a) »terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker«: menneskeblod og derivater deraf (rent menneskeblod, tørret plasma fra mennesker, albumin fra mennesker, stabile opløsninger af proteiner i plasma fra mennesker, immunoglobulin fra mennesker og fibrinogen fra mennesker)
- b) »reagensmidler til bestemmelse af blodtyper«: alle reagensmidler, der hidrører fra mennesker, dyr planter eller andet, til bestemmelse af blodtyper og til sporing af uforenelighed af blod
- c) »reagensmidler til bestemmelse af vævstyper«: alle reagensmidler, der hidrører fra mennesker, dyr, planter eller andet, til bestemmelse af vævstyper hos mennesker.

Artikel 38

Fritagelse indrømmes kun for så vidt angår varer, som

- a) er beregnet til institutter eller laboratorier, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på anvendelse af disse varer udelukkende i medicinsk eller videnskabeligt, ikke-erhvervsmæssigt øjemed
- b) er vedlagt en konformitetsattest, der er udstedt af et organ med beføjelse hertil i det tredjeland eller tredjelandsområde, de hidrører fra
- c) er indeholdt i beholdere, der er forsynet med en speciel identifikationsetiket.

Artikel 39

Fritagelsen omfatter også eventuelle specialemballager, som er nødvendige for transport af terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker, eller af reagensmidler til bestemmelse af blod- og vævstyper, samt af eventuelle opløsningsvæsker og tilbehør der er nødvendige ved brugen af nævnte stoffer og reagensmidler, og som forsendelserne måtte indeholde.

KAPITEL 3

*Referencestoffer til kvalitetskontrol med lægemidler**Artikel 40*

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår forsendelser, der indeholder prøver af referencestoffer, som Verdenssundhedsorganisationen har godkendt med henblik på at sikre kvalitetskontrollen med stoffer, der anvendes til fremstilling af lægemidler, og som fremsendes til modtagere, der af medlemsstaternes kompetente myndigheder er godkendt med henblik på afgiftsfrit at kunne modtage sådanne forsendelser.

KAPITEL 4

*Farmaceutiske produkter til brug ved internationale sportsarrangementer**Artikel 41*

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår farmaceutiske produkter, der skal bruges som lægemidler til personer eller dyr, der deltager i internationale sportsarrangementer, i det omfang det er nødvendigt for at dække deres behov under opholdet i Fællesskabet.

AFSNIT VIII

FORSENDELSER TIL VELGØRENDE ELLER FILANTROPISKE ORGANISATIONER

KAPITEL 1

*Almindelige bestemmelser**Artikel 42*

Medlemsstaterne kan begrænse mængderne eller værdien af de goder, for hvilke der indrømmes fritagelse i medfør af kapitel 2, 3 og 4, for at afbøde eventuelt misbrug og for at imødegå væsentlig konkurrencefordrejning.

KAPITEL 2

*Goder, der indføres til generelle formål**Artikel 43*

1. Med forbehold af artikel 44, 45 og 46 indrømmes der fritagelse for så vidt angår:

- a) helt nødvendige goder, der er erhvervet gratis, og som indføres af statsorganer eller andre private velgørende eller filantropiske organisationer, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på at blive uddelt gratis til trængende personer
- b) goder af enhver art, der af en person eller en organisation, der er etableret uden for Fællesskabet, uden erhvervsmæssig interesse fra giverens side sendes gratis til statslige eller andre private velgørende og filantropiske organisationer, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på indsamling af økonomiske midler under lejlighedsvis forekommende velgørehedsarrangementer til fordel for trængende personer
- c) udstyr og kontormateriale, der af en person eller en organisation, der er etableret uden for Fællesskabet, uden erhvervsmæssig interesse fra giverens side sendes gratis til private velgørende eller filantropiske organisationer, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på udelukkende at skulle anvendes til disse organisationers drift eller til at opfylde deres velgørende eller filantropiske formål.

2. I *stk. 1*, litra a) forstås ved »helt nødvendige goder« goder, der er nødvendige for at tilfredsstille personernes umiddelbare behov, såsom fødevarer, medicin, beklædningsgenstande og tæpper.

Artikel 44

Fritagelsen omfatter ikke:

- a) alkoholholdige varer
- b) tobak og tobaksvarer
- c) kaffe og te
- d) motorkøretøjer bortset fra ambulancer.

Artikel 45

Der indrømmes kun fritagelse til organisationer, hvis regnskaber gør det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere de foretagne transaktioner, og som giver alle de garantier, der skønnes nødvendige.

Artikel 46

1. De i artikel 43 omhandlede goder må af den organisation, der har opnået fritagelse, hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag til andre formål end de i samme artikels *stk. 1*, litra a) og b), angivne, medmindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 43 og 45 kan opnå fritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter goderne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af moms efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, på grundlag af goderne beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 47

1. Såfremt en organisation som omhandlet i artikel 43 ikke længere opfylder betingelserne for at opnå fritagelse eller agter at anvende goder, der er indført afgiftsfrit, til andre formål end de i nævnte artikel fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For goder, der fortsat besiddes af organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for at opnå afgiftsfritagelse, erlægges momsen efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de pågældende betingelser ophørte med at være opfyldt, på grundlag af de pågældende goders beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

3. For goder, der af den organisation, der har opnået afgiftsfritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 43 fastsatte, erlægges momsen efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken goderne anvendtes til andet formål, på grundlag af de pågældende goders beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

KAPITEL 3

*Goder, der indføres til fordel for handicappede**Artikel 48*

1. Der indrømmes fritagelse for så vidt angår goder, der er specielt fremstillet med henblik på uddannelse, beskæftigelse og indpasning i samfundet af blinde samt andre fysisk eller psykisk handicappede, når disse goder

- a) indføres af institutioner eller organisationer, som hovedsagelig varetager uddannelse af eller yder bistand til handicappede, og som af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt som berettigede til afgiftsfri indførsel af sådanne goder, og
- b) uden erhvervsmæssig interesse fra giverens side foræres til en sådan institution eller organisation.

2. Fritagelsen gælder også for reservedele, dele eller tilbehør, der er tilpasset til de pågældende genstande samt for værktøj til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af disse genstande, såfremt disse reservedele, dele, tilbehør eller værktøj indføres samtidig med sådanne genstande eller, såfremt de indføres senere, tydeligt kan identificeres som værende bestemt til genstande, der allerede er indført eller vil kunne indføres afgiftsfrit, på det tidspunkt, hvor der ansøges om afgiftsfritagelse for vedkommende reservedele, dele, tilbehør eller værktøj.

3. Goder, for hvilke der indrømmes fritagelse, må ikke anvendes til andre formål end blindes og andre handicappedes uddannelse, beskæftigelse eller indpasning i samfundet.

Artikel 49

1. De pågældende institutioner eller organisationer kan uden vinding for øje udlåne, udleje eller overdrage de goder, som er indført afgiftsfrit, til de i artikel 48 omhandlede personer, som disse institutioner eller organisationer beskæftiger sig med, uden at der skal betales moms ved indførslen.

2. Der må ikke foretages udlån, udlejning eller overdragelse på andre end de i stk. 1 fastsatte vilkår, uden at de kompetente myndigheder først underrettes herom. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en institution eller organisation, som kan opnå fritagelse for afgiften, bibeholdes fritagelsen, for så vidt institutionen eller organisationen benytter det nævnte gode i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af, at der forinden betales moms efter den på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen gældende sats på grundlag af godernes beskaffenhed og værdi, som er konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 50

1. Såfremt en institution eller organisation som omhandlet i artikel 48 ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse eller agter at anvende en genstand, der er indført afgiftsfrit, til andre formål end de i de nævnte artikler fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For genstande, der fortsat besiddes af institutioner eller organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse, erlægges der moms efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de pågældende betingelser ophørte med at være opfyldt, på grundlag af genstandenes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

3. For genstande, der af den institution eller organisation, der har opnået fritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 48 fastsatte, erlægges der moms efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken genstandene anvendtes til andet formål, på grundlag af genstandenes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

KAPITEL 4

Goder, der indføres til fordel for katastroferamte

Artikel 51

Med forbehold af artikel 52-57 indrømmes der fritagelse for så vidt angår goder, der indføres af statsorganer eller private organisationer af velgørende eller filantropisk art, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på

- a) gratis at blive uddelt til ofre for katastrofer, der rammer en eller flere medlemsstaters område, eller
- b) gratis at blive stillet til rådighed for ofre for sådanne katastrofer, idet de pågældende organer eller organisationer dog bevarer ejendomsretten.

Goder, der indføres af hjælpeenheder til dækning af deres behov i den tid, aktionen varer, omfattes ligeledes af fritagelsen på de samme betingelser.

Artikel 52

Fritagelsen omfatter ikke materialer og udstyr beregnet til genopbygning af katastroferamte områder.

Artikel 53

Indrømmelse af fritagelse kræver en Kommissionsbeslutning, der efter anmodning fra den eller de pågældende medlemsstater træffes efter en hasteprocedure med konsultation af de øvrige medlemsstater. I denne beslutning fastsættes om fornødent omfanget af og betingelserne for fritagelsen.

Medlemsstater, der er ramt af en katastrofe, kan, indtil Kommissionens beslutning er meddelt dem, tillade suspension af moms ved indførsel af goder til de i artikel 51 fastsatte formål, forudsat af den organisation, der indfører goderne, forpligter sig til at erlægge denne afgift, såfremt fritagelsen ikke indrømmes.

Artikel 54

Der indrømmes kun fritagelse til organisationer, hvis regnskaber gør det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere de foretagne transaktioner, og som giver alle de garantier, der skønnes nødvendige.

Artikel 55

1. De i artikel 51, stk. 1, omhandlede goder må, af de organisationer, der har opnået fritagelse, hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag på andre vilkår end de i artikel 51 fastsatte, med mindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 51 kan opnå fritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter varerne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af moms efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, på grundlag af varens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 56

1. Hvis de i artikel 51, stk. 1, litra b), omhandlede goder ikke længere anvendes af katastrofeofre, må disse goder hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, medmindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 51 kan opnå fritagelse, eller i givet fald til en organisation, som kan opnå fritagelse i medfør af artikel 43, stk. 1, litra a), opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter goderne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af moms efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af godets beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme tidspunkt.

Artikel 57

1. Såfremt en organisation som omhandlet i artikel 51 ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse eller agter at anvende goder, der er indført afgiftsfrit, til andre formål end de i den nævnte artikel fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For goder, der fortsat besiddes af organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse, opretholdes fritagelsen, når goderne overdrages til en organisation, som i medfør af dette kapitel kan opnå fritagelse, eller i givet fald til en organisation som kan opnå fritagelse i medfør af artikel 43, for så vidt den pågældende organisation benytter goderne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse. I andre tilfælde erlægges moms for de pågældende goder efter de satser, der var gældende på det tidspunkt, hvor de nævnte betingelser ophørte med at være opfyldt, på grundlag af godernes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på dette tidspunkt.

3. For goder, der af den organisation, der har opnået fritagelse, anvendes til andre formål end de i dette kapitel fastsatte, erlægges moms efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken goderne anvendtes til andet formål, samt på grundlag af godernes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

AFSNIT IX

INDFØRSEL I FORBINDELSE MED VISSE INTERNATIONALE FORBINDELSER

KAPITEL 1

Hædersbevisninger i form af ordener og belønninger

Artikel 58

Såfremt de pågældende over for de kompetente myndigheder fremlægger fyldestgørende dokumentation, og såfremt der ikke handles i erhvervsmæssigt øjemed, indrømmes der fritagelse for så vidt angår

- a) ordener, der af regeringen i et tredjeland tildeles personer, der har sædvanligt opholdssted Fællesskabet
- b) pokaler, medaljer og lignende af hovedsaglig symbolsk betydning, som i et tredjeland eller tredjelandsområde er givet til personer med sædvanligt opholdssted i Fællesskabet som hædersbevisning for deres virksomhed inden for bestemte områder såsom kunst, videnskab, sport eller den offentlige tjeneste, eller som de har gjort sig fortjent til ved en særlig begivenhed, og som indføres af disse personer selv
- c) pokaler, medaljer og lignende af hovedsaglig symbolsk betydning, som foræres af myndigheder eller personer i et tredjeland eller tredjelandsområde med henblik på at blive udleveret inden for Fællesskabets område i samme øjemed som under litra b)
- d) præmier, trofæer og erindringsgaver af symbolsk karakter og ringe værdi, som er beregnet til at skulle uddeles uden vederlag til personer med bopæl i et tredjeland eller tredjelandsområde i forbindelse med forretningskongresser eller lignende internationale arrangementer, og som i kraft af deres beskaffenhed, enhedsværdi og andre kendetegn ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

KAPITEL 2

Gaver, der modtages i forbindelse med mellemfolkeligt samarbejde

Artikel 59

Med forbehold af bestemmelserne om den internationale rejsetrafik, hvor disse finder anvendelse, og af artikel 60 og 61 indrømmes der fritagelse for så vidt angår goder,

- a) der indføres af personer, som har aflagt officielt besøg i et tredjeland eller tredjelandsområde, og som ved denne lejlighed har modtaget disse som gaver fra værtslandets myndigheder
- b) der indføres af personer, som aflægger officielt besøg i Fællesskabet, og som ved denne lejlighed agter at give disse goder som gave til værtslandets myndigheder
- c) som officielle myndigheder, offentlige sammenslutninger eller almennyttige foreninger i et tredjeland eller tredjelandsområde som tegn på venskab eller velvilje sender som gave til officielle myndigheder, offentlige sammenslutninger eller almennyttige foreninger i indførselsmedlemsstaten, når modtageren har de kompetente myndigheders godkendelse til at modtage sådanne goder afgiftsfrit.

Artikel 60

Afgiftsfritagelsen omfatter ikke alkoholholdige varer, tobak og tobaksvarer.

Artikel 61

Der indrømmes kun afgiftsfritagelse

- a) såfremt de goder, der er beregnet som gaver, blot gives lejlighedsvis
- b) såfremt gavernes beskaffenhed, værdi og mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed
- c) såfremt gaverne ikke anvendes i erhvervsmæssigt øjemed.

KAPITEL 3

*Goder beregnet til brug for statsoverhoveder**Artikel 62*

1. Inden for de grænser og på de betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder, indrømmes der fritagelse for så vidt angår

- a) gaver til regerende statsoverhoveder
- b) goder, der skal bruges eller forbruges af regerende statsoverhoveder fra tredjelande eller af disses officielle repræsentanter under officielt ophold i Fællesskabet.

2. Indførselsmedlemsstaten kan dog gøre afgiftsfritagelsen i stk. 1, litra b), betinget af, at den er gensidig.

3. Afgiftsfritagelsen i stk. 1 gælder ligeledes for personer, der på internationalt plan har tilsvarende privilegier som regerende statsoverhoveder.

AFSNIT X

INDFØRSEL AF GODER I SALGSFREMMEDE ØJEMED

KAPITEL 1

*Vareprøver af ringe værdi**Artikel 63*

1. Med forbehold af artikel 67, stk. 1, litra a), indrømmes der fritagelse for så vidt angår vareprøver af ringe værdi, der kun kan bruges til at søge ordrer indhentet på varer af samme beskaffenhed.

2. De kompetente myndigheder kan som betingelse for fritagelsen kræve, at visse artikler ved iturivning, gennemhulning, uforgængelig og tydelig mærkning eller på anden måde for bestandig gøres uanvendelige, uden at de dog derved mister deres værdi som vareprøve

3. I *stk. 1* forstås ved »vareprøve«: artikler af enhver art, som er typiske for en kategori af varer, og hvis præsentationsform og med hensyn til denne bestemte varetype eller -kvalitet gør dem uanvendelige til andet formål end kundesøgning.

KAPITEL 2

*Tryksager og genstande af reklamemæssig art**Artikel 64*

Med forbehold af artikel 65 indrømmes der fritagelse for så vidt angår tryksager af reklamemæssig art såsom kataloger, prislister, brugsanvisninger og brochurer, der referer til:

- a) varer, der sælges eller udlejes af en person, som er etableret uden for Fællesskabet
- b) tjenesteydelser, der tilbydes inden for transport, handelsforsikring eller bankvirksomhed af en person, som er etableret uden for Fællesskabet.

Artikel 65

1. Fritagelse indrømmes kun for reklametryksager, som opfylder følgende betingelser:

- a) tryksagerne skal være tydeligt mærket med navnet på det firma, der fremstiller, sælger eller udlejer varerne, eller som præsterer de tjenesteydelser, der refereres til

- b) hver forsendelse må kun indeholde et enkelt dokument eller et enkelt eksemplar af hvert dokument, hvis forsendelsen omfatter flere dokumenter
- c) tryksager må ikke sendes i samlede forsendelser fra en og samme afsender til en og samme modtager.

2. Som undtagelse fra stk. 1, litra b), kan der indrømmes fritagelse også for forsendelser, der indeholder flere eksemplarer af samme dokument; når disses samlede bruttovægt ikke overstiger et kilo. Artikel 66 Der indrømmes ligeledes fritagelse for så vidt angår genstande af reklamemæssig art, der er uden egentlig handelsværdi, og som leverandører sender gratis til deres kunder, såfremt de pågældende genstande ikke kan anvendes til andre formål.

KAPITEL 3

Goder, der anvendes eller forbruges under en udstilling eller et lignende arrangement

Artikel 67

1. Med forbehold af artikel 68-71 indrømmes der fritagelse for så vidt angår:

- a) mindre vareprøver, som repræsenterer varer, der er bestemt til en udstilling eller et lignende arrangement
- b) goder, der indføres udelukkende med henblik på demonstration enten af de pågældende goder eller af maskiner eller apparater, der fremvises på en udstilling eller ved et lignende arrangement
- c) forskellige materialer af ringe værdi såsom maling, fernis, tapet osv. til brug ved opbygning, indretning og dekoration af midlertidige stande på en udstilling eller ved et lignende arrangement, og som ikke kan genanvendes
- d) tryksager, kataloger, brochurer, prislister, reklameplakater, kalendere (også illustrerede), uindrammede fotografier og andre genstande, der uddeles gratis som reklame for goder, og som anvendes på en udstilling eller ved et lignende arrangement.

2. I *stk. 1* forstås ved »udstilling eller lignende arrangement«:

- a) udstillinger, messer og lignende arrangementer for handel, industri, landbrug og håndværk
- b) udstillinger eller arrangementer, der hovedsagelig foranstalles i velgørende øjemed
- c) udstillinger eller arrangementer, der hovedsagelig foranstalles i videnskabeligt, teknisk, håndværksmæssigt, kunstnerisk, uddannelsesmæssigt, kulturelt, sportsligt, religiøst, kultisk, fagforenings- eller turistmæssigt øjemed eller for at fremme mellemfolkelig forståelse
- d) møder mellem repræsentanter for internationale organisationer eller sammenslutninger
- e) officielle højtideligheder og arrangementer samt mindearrangementer og mindehøjtideligheder.

Denne definition omfatter dog ikke privat foranstaltede udstillinger i butikker eller forretningslokaler med henblik på salg af varer.

Artikel 68

Fritagelsen efter artikel 67, stk. 1, litra a), er begrænset til vareprøver, som:

- a) indføres som sådanne uden vederlag eller fremstilling under arrangementet på basis af varer, der er indført upakket
- b) udelukkende tjener til gratis uddeling til publikum under arrangementet for at blive brugt eller forbrugt af de personer, til hvilke de er blevet uddelt
- c) kan identificeres som værende prøver af reklamemæssig art, som kun repræsenterer en ringe værdi pr. enhed
- d) ikke er egnet til salg og i givet fald foreligger i pakninger med en varemængde, der er mindre end den mindste mængde af samme vare, der normalt findes i handelen

- e) når der er tale om fødevarer og drikkevarer, der ikke er pakket som anført under litra d), forbruges på stedet under arrangementet
- f) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 69

Fritagelsen i henhold til artikel 67, stk. 1, litra b), er begrænset til varer, som

- a) forbruges eller tilintetgøres under arrangementet, og
- b) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 70

Fritagelse i henhold til artikel 67, stk. 1, litra d), er begrænset til tryksager og genstande af reklamemæssig art, som

- a) udelukkende er beregnet til gratis uddeling til publikum på det sted, hvor arrangementet holdes, og
- b) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 71

Fritagelse i henhold til artikel 67, stk. 1, litra a) og b), indrømmes ikke for så vidt angår

- a) alkoholholdige varer
- b) tobak og tobaksvarer
- c) brændstoffer, såvel faste som flydende og luftformige.

AFSNIT XI

GODER, DER INDFØRES MED HENBLIK PÅ UNDERSØGELSE, ANALYSE ELLER AFPRØVNING

Artikel 72

Med forbehold af artikel 73-78 indrømmes der fritagelse for så vidt angår goder, der skal undersøges, analyseres eller afprøves med henblik på at fastslå deres sammensætning, kvalitet eller andre tekniske data, i informationsøjemed eller til brug i industri- eller handelsforskning.

Artikel 73

Med forbehold af artikel 76 kan fritagelsen kun indrømmes, såfremt de goder, der skal undersøges, analyseres eller afprøves, forbruges fuldstændigt eller tilintetgøres under undersøgelsen, analysen eller afprøvningen.

Artikel 74

Der indrømmes ikke fritagelse for så vidt angår goder, der bruges til undersøgelser, analyser eller afprøvninger, som i sig selv er salgsfremmende foranstaltninger.

Artikel 75

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår de mængder goder, der er absolut nødvendige for at kunne opfylde det formål, hvortil de indføres. De kompetente myndigheder fastsætter i hvert enkelt tilfælde under hensyn til det pågældende formål, for hvilke mængder der kan indrømmes fritagelse.

Artikel 76

1. Fritagelsen omfatter også goder, som ikke forbruges fuldstændigt eller tilintetgøres under undersøgelsen, analysen eller afprøvningen, såfremt restprodukterne med de kompetente myndigheders godkendelse og under deres kontrol

- a) tilintetgøres eller behandles således, at de mister al erhvervsmæssig værdi efter undersøgelsen, analysen eller afprøvningen
- b) overgives omkostningsfrit til statskassen, såfremt dette er muligt efter de nationale bestemmelser, eller
- c) under behørigt begrundede omstændigheder udføres fra Fællesskabet.

2. I *stk. 1* forstås ved »restprodukter« de produkter, der fremkommer ved undersøgelsen, analysen eller afprøvningen, og de varer, der sluttelig ikke er blevet brugt.

Artikel 77

Med forbehold af artikel 76, stk. 1, pålægges restprodukterne efter de i artikel 72 nævnte undersøgelser, analyser eller afprøvninger moms efter den sats, der var gældende på datoen for undersøgelses-, analysernes eller afprøvningernes afslutning, og på grundlag af varenes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Med de kompetente myndigheders godkendelse og under deres kontrol kan den pågældende dog omdanne restprodukterne til affald eller rester. I så fald pålægges den afgift, der var gældende for sådant affald eller sådanne rester på datoen for omdannelsen.

Artikel 78

De kompetente myndigheder fastsætter den frist, inden for hvilken undersøgelserne, analyserne eller afprøvningerne skal finde sted, og de administrative formaliteter, der skal gennemføres for at sikre, at varen anvendes til de tilsigtede formål.

AFSNIT XII

FORSKELLIGE INDFØRSLER

KAPITEL 1

Forsendelser til organer, der varetager beskyttelse af ophavsret eller industriel eller kommerciel ejendomsret

Artikel 79

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår mærker, mønstre eller tegninger samt anmeldelsesakter for disse såvel som ansøgningsakter vedrørende patenter på opfindelser eller lignende, der er bestemt til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med henblik på beskyttelse af ophavsret eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

KAPITEL 2

Oplysningsmateriale til turistformål

Artikel 80

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår

- a) dokumenter (foldere, brochurer, bøger, tidsskrifter, rejsehåndbøger, plakater (også indrammede), fotografier og fotografiske forstørrelser, ikke indrammede, geografiske kort (også illustrerede), vinduestransparenter og illustrerede kalendere), der er bestemt til gratis uddeling, og som hovedsagelig har det formål at trække turister til fremmede lande, bl.a. for her at overvære møder eller arrangementer af kulturel, turistmæssig, sportslig, religiøs eller faglig art, såfremt disse dokumenter ikke indeholder over 25 % privat handelsreklame, og det klart fremgår, at formålet med disse dokumenter er generel propaganda
- b) fortegnelser over udenlandske hoteller, der offentliggøres af de officielle turistorganer eller under disses ledelse, og køreplaner for transportmidler i udlandet, når disse dokumenter er bestemt til gratis uddeling og ikke indeholder over 25 % privat handelsreklame
- c) teknisk materiale, der fremsendes til repræsentanter eller forbindelser, der er akkrediteret eller udpeget af de officielle nationale turistorganer, når dette materiale ikke er bestemt til uddeling, såsom vejvisere, telefonbøger, telexabonnementfortegnelser, hotelfortegnelser, kataloger over varemesser, prøver af ringe værdi på håndværksprodukter, materiale om museer, universiteter, kursteder og lignende.

KAPITEL 3

Forskellige dokumenter og genstande

Artikel 81

1. Der indrømmes fritagelse for så vidt angår

- a) dokumenter, der uden vederlag sendes til medlemsstaters offentlige administrationer
- b) udenlandske regeringers og officielle internationale organers publikationer bestemt til gratis uddeling
- c) stemmesedler beregnet til valg, der tilrettelægges af organer uden for Fællesskabet
- d) genstande, der skal tjene som bevismateriale eller er bestemt til lignende formål ved medlemsstaters domstole eller andre officielle instanser
- e) underskriftsprøver og trykte cirkulærer vedrørende underskrifter, der sendes inden for rammerne af den sædvanlige udveksling af oplysninger mellem statsadministrationer eller pengeinstitutter
- f) tryksager af officiel art, der sendes til medlemsstaternes centralbanker
- g) rapporter, virksomhedsberetninger, informationsskrivelser, prospekter, tegningsblanketter og andre dokumenter udfærdiget af selskaber, der ikke er hjemmehørende i Fællesskabet, og beregnet til ihænde have eller tegnere af værdipapirer, der er udstedt af disse selskaber
- h) støttemateriale (hulkort, lydoptagelser, mikrofilm osv.), der anvendes til fremsendelse af oplysninger uden vederlag, forudsat at afgiftsfritagelse ikke giver anledning til misbrug eller medfører væsentlig konkurrencefordrejning
- i) aktpakker, arkivalier, blanketter og andre dokumenter bestemt til brug ved internationale møder, konferencer eller kongresser samt referater af disse arrangementer
- j) planer, tekniske tegninger, kalker, beskrivelser og andre lignende dokumenter indført med henblik på at opnå eller udføre ordrer uden for Fællesskabet eller med henblik på at deltage i en konkurrence, der afholdes i Fællesskabet
- k) dokumenter beregnet til brug ved eksaminer, der afholdes i Fællesskabet af institutioner uden for Fællesskabet
- l) blanketter beregnet til brug som officielle dokumenter med henblik på køretøjers eller varers bevægelse over grænserne i forbindelse med internationale overenskomster
- m) blanketter, mærkater, billetter og lignende dokumenter, der af transport- eller hotelvirksomheder uden for Fællesskabet sendes til rejsebureauer i Fællesskabet
- n) brugte blanketter og billetter, konnossementer, fragtbreve og andre handels- og kontordokumenter

- o) officielle tryksager fra nationale eller internationale myndigheder og tryksager, der er i overensstemmelse med de internationale udformninger, og som sendes af sammenslutninger med hjemsted uden for Fællesskabet til tilsvarende sammenslutninger i Fællesskabet med henblik på uddeling
- p) fotografier, diapositiver og klicheer til fotografier også forsynet med påskrifter, der sendes til nyhedsbureauer, bladhouse eller tidsskriftforlag
- q) det i bilag I omhandlede materiale, uanset hvilken anvendelse det er bestemt til, fremstillet af De forenede Nationer eller en af denne organisations særorganisationer
- r) samlerobjekter og kunstgenstande af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter, som ikke er bestemt til salg, og som indføres af museer, kunstgallerier og andre etablissementer, som af medlemsstaternes kompetente myndigheder er godkendt med henblik på at modtage genstande med fritagelse
- s) indførsel af officielle publikationer, der udsendes som led i udførselslandets eller -områdets samt de i udførselslandet eller -områdets etablerede internationale organisationers, offentlige institutioners og offentligretlige organers udøvelse af offentlig myndighed, og indførsel af tryksager udsendt i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet eller i forbindelse med nationale valg i oprindelseslandet af udenlandske politiske organisationer, der i medlemsstaterne officielt er anerkendt som sådanne, såfremt disse publikationer og tryksager er afgiftsberigtiget i udførselslandet eller -området, og erlagt afgift ikke er blevet godtgjort ved udførslen.

2. Fritagelsen i stk. 1, litra r), tilstås kun for genstande, som indføres gratis, eller som indføres mod vederlag, men som ikke leveres af en afgiftspligtig.

KAPITEL 4

Tilbehør til fastgørelse og beskyttelse af varer under transport

Artikel 82

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår diverse materialer såsom reb og sejlgarn, halm, lærred, papir og pap, træ og plastmateriale, der anvendes til fastgørelse og beskyttelse – herunder termisk beskyttelse – af varer under transport på Fællesskabets område, såfremt

- a) disse materialer normalt ikke kan genanvendes, og
- b) disse materialers værdi indgår i beskatningsgrundlaget som fastsat i kapitel 4 i afsnit VII i direktiv 2006/112/EF.

KAPITEL 5

Strøelse og foder bestemt til dyr under transport

Artikel 83

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår strøelse og foder af enhver art læsset på transportmidler, der benyttes til transport af dyr til Fællesskabets område, med anvendelse under transporten for øje.

KAPITEL 6

Brændstof og smøremidler i motorkøretøjer og i specialcontainere

Artikel 84

1. Med forbehold af artikel 85, 86 og 87 indrømmes der fritagelse for så vidt angår:

- a) brændstof i de normale tanke:

- i i privatbiler og erhvervskøretøjer samt motorcykler
 - ii i specialcontainere
- b) brændstof i reservedunke i privatbiler og på motorcykler, dog højst 10 liter pr. køretøj, og med forbehold af nationale bestemmelser om opbevaring og transport af brændstof.

2. I *stk. 1* forstås ved:

- a) »erhvervskøretøj«: ethvert motorkøretøj (herunder traktorer med eller uden anhænger), som med hensyn til konstruktionstype og udstyr er egnet og beregnet til mod eller uden vederlag at befordre mere end ni personer, føreren iberegnet, eller til at transportere varer samt ethvert motorkøretøj til anden særlig brug end egentlig transport
- b) »privatbil«: enhver bil, der ikke opfylder kriterierne i litra a)
- c) »normale tanke«:
 - i) tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle køretøjer af samme type som det pågældende køretøj, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt under transporten for køleanlæg eller andre anlæg
 - ii) tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle containere af samme type som den pågældende container, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet under transporten som drivmiddel for køleanlæg eller andre anlæg, som specialcontainere er udstyret med
- d) »specialcontainere«: enhver container, der er forsynet med anordninger specielt til køle-, iltnings- eller varmeisoleringsanlæg eller andre anlæg.

Ud over de i *stk. 1*, litra c, nr. i), nævnte tanke, betragtes gastanke, der er påmonteret motorkøretøjer konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, samt tanke, der er påmonteret eventuelle hjælpeanlæg på køretøjet, ligeledes som normale tanke.

Artikel 85

For så vidt angår brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontaineres normale tanke kan medlemsstaterne begrænse fritagelsen,

- a) for køretøjer, der kommer fra et tredjeland eller et tredjelandsområde, til 200 liter pr. køretøj pr. rejse
- b) til 200 liter pr. specialcontainer pr. rejse.

Artikel 86

Medlemsstaterne kan begrænse den brændstofmængde, der kan indføres afgiftsfrit, for

- a) erhvervskøretøjer, der udfører internationale transporter fra tredjelande eller tredjelandsområder til deres grænseområde inden for et bælte på højst 25 km's bredde fra grænsen i fugleflugtslinje, når disse transporter udføres af personer, der er bosiddende i dette område
- b) privatbiler, der tilhører personer, som er bosiddende i grænseområdet inden for et bælte på højst 15 km's bredde i fugleflugtslinje fra grænsen til et tredjeland eller et tredjelandsområde.

Artikel 87

1. Brændstof, med hensyn til hvilket der indrømmes fritagelse, må kun anvendes i det køretøj, i hvilket det blev indført, og må ikke tappes, oplagres, undtagen ved nødvendige reparationer, eller overdrages mod eller uden vederlag af den, der opnår fritagelse.

2. Ikke overholdelse af *stk. 1* medfører erlæggelse af den moms ved indførsel, der gælder for de pågældende varer, efter de satser, der var gældende på tidspunktet for overtrædelsen, samt på grundlag af varenes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 88

Fritagelse gælder ligeledes for smøremidler i motorkøretøjers normale beholdere i en mængde svarende til det normale forbrug under den pågældende transport.

KAPITEL 7

*Goder til opførelse, vedligeholdelse eller udsmykning af mindesmærker eller soldaterkirkegårde**Artikel 89*

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår goder af enhver art, der indføres af organisationer, som har de kompetente myndigheders godkendelse til at foretage sådan indførsel, når disse goder skal anvendes til opførelse, vedligeholdelse eller udsmykning af kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for de krigsofre fra et tredjeland, som er begravet på Fællesskabets område.

KAPITEL 8

*Ligkister, askeurner og udsmykningsgenstande til grave**Artikel 90*

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår

- a) kister med lig og urner med aske, samt blomster, kranse og andre udsmykningsgenstande, der normalt følger med ligkister og askeurner
- b) blomster, kranse og andre udsmykningsgenstande, der medbringes af personer, der bor uden for Fællesskabet, og som begiver sig til en begravelse eller kommer for at smykke grave på Fællesskabets område, såfremt den pågældende indførsel med hensyn til beskaffenhed eller mængde ikke giver anledning til tvivl om, at den foretages i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

AFSNIT XIII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 91*

Når fritagelse i henhold til denne forordning forudsætter at visse betingelser opfyldes, skal den pågældende over for de kompetente myndigheder fyldestgørende kunne godtgøre, at disse betingelser er opfyldt.

Artikel 92

1. Modværdien i national valuta af beløb i EUR i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv fastsættes en gang om året. Dagkurserne den første hverdag i oktober anvendes med virkning fra den 1. januar i det følgende år.

2. Medlemsstaterne kan afrunde de beløb i national valuta, der opnås ved omregning af beløbene i EUR.

3. Medlemsstaterne kan bibeholde det fritagelsesbeløb uændret, der gælder på tidspunktet for den i stk. 1 omhandlede årlige justering, såfremt omregningen af fritagelsesbeløbene udtrykt i EUR inden den i stk. 2 nævnte afrunding medfører en ændring af fritagelsesbeløbet udtrykt i national valuta på under 5 % eller en nedsættelse af fritagelsesbeløbet.

Artikel 93

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne fortsat indrømmer

- a) privilegier og immuniteter i henhold til aftaler om kulturelt, videnskabeligt eller teknisk samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande
- b) særlige fritagelser som følge af arten af grænsetrafikken samt i henhold til grænseaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande
- c) fritagelser i henhold til gensidigt forpligtende aftaler med tredjelande, der er parter i Konventionen angående International Civil Luftfart, undertegnet den 7. december 1944 i Chicago, om gennemførelsen af de anbefalede fremgangsmåder 4.42 og 4.44 i bilag 9 til samme konvention.

Artikel 94

Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område, er dette direktiv ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder fritagelser ved indførsel, som indrømmes

- a) søfolk i handelsflåden
- b) arbejdstagere, der vender tilbage til deres hjemland, efter at de på grund af deres erhverv har opholdt sig mindst seks måneder uden for Fællesskabet.

Artikel 95

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke bestemmelser de vedtager til gennemførelse af dette direktiv, idet de i givet fald skal angive, hvilke de vedtager ved simpel henvisning til de identiske bestemmelser i forordning (EØF) nr. 918/83.

Artikel 96

Direktiv 83/181/EØF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 97

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 98

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 2009.

På Rådets vegne

E. ERLANDSSON

Formand

BILAG I

AUDIOVISUELT MATERIALE AF UDDANNELSESMÆSSIG, VIDENSKABELIG ELLER KULTUREL KARAKTER

KN-kode	Varebeskrivelse
370400	Fotografiske plader, film, papir, pap og tekstilstof, eksponerede, men ikke fremkaldte:
ex37040010	– Plader og film:

	Kinematografiske film, positive, af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter
ex3705	Fotografiske plader og film, undtagen kinematografiske film, eksponerede og fremkaldte: – Af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter
3706	Kinematografiske film, med eller uden lydspor eller bestående alene af lydspor, eksponerede og fremkaldte:
370610	– Af bredde 35 mm eller derover: – – I andre tilfælde:
ex37061099	– – – Andre positive: – Filmjournaler (med eller uden lydspor), som gengiver begivenheder af aktuel interesse på tidspunktet for indførslen og indført til reproduktion, begrænset til to kopier pr. film – Arkivfilm (med eller uden lydspor), til brug i forbindelse med filmjournaler – Underholdningsfilm, der er særligt egnede til børn og unge – Andre film af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter
370690	– I andre tilfælde: – – I andre tilfælde: – – – Andre positive:
ex37069051	– Filmjournaler (med eller uden lydspor), som gengiver begivenheder af aktuel interesse på tidspunktet for indførslen og indført til reproduktion, begrænset til to kopier pr. film
ex37069091	– Arkivfilm (med eller uden lydspor) til brug i forbindelse med filmjournaler
ex37069099	– Underholdningsfilm, der er særligt egnede til børn og unge – Andre film af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter
4911	Andre tryksager, herunder trykte billeder og fotografier: – Andre varer
491199	– – Andre varer:
ex49119900	– – – Andre varer: – Mikrokort eller andre lagringsmedier bestemt til informations- og dokumentationsafdelinger, som anvender edb, af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter – Vægtkort udelukkende beregnet til demonstrations- og undervisningsformål
ex8523	Plader, bånd og andre medier med indspilning af lyd eller andre fænomener, herunder matricer og mastere til fremstilling af plader, undtagen varer henhørende under kapitel 37: – Af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter
ex902300	Instrumenter, apparater og modeller til demonstrationsbrug (f.eks. ved undervisning eller på udstillinger), uanvendelige til andet brug: – Mønstre, modeller og vægkort af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter udelukkende beregnet til demonstrations- og undervisningsbrug – Modeller eller billeder af abstrakte begreber som molekylestrukturer eller matematiske formler
Diverse	Hologrammer til projektion med laser Multimediesæt

Materialer til programmeret undervisning, eventuelt i form af sæt, med hertil hørende trykte materialer, herunder billedkassetter og lydassetter
--

BILAG II

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 96)

Rådets direktiv 83/181/EØF (EFT L 105 af 23.4.1983, s. 38)

Rådets direktiv 85/346/EØF (EFT L 183 af 16.7.1985, s. 21)

Rådets direktiv 88/331/EØF (EFT L 151 af 17.6.1988, s. 79)

Kommissionens direktiv 89/219/EØF (EFT L 92 af 5.4.1989, s. 13)

Rådets direktiv 91/680/EØF (EFT L 376 af 31.12.1991, s. 1) kun artikel 2, stk. 1, første led
Tiltrædelsesakten af 1994, bilag I, punkt XIII. B. 4 (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 276)

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 96)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
83/181/EØF	30. juni 1984
85/346/EØF	1. oktober 1985
88/331/EØF	1. januar 1989
89/219/EØF	1. juli 1989
91/680/EØF	31. december 1992

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 83/181/EØF	Nærværende direktiv
–	Afsnit I
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, første og andet afsnit
Artikel 1, stk. 2, indledende tekst	Artikel 2, stk. 1, indledende tekst
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 1, stk. 2, litra b), første afsnit	Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra b), andet afsnit, første og andet led	Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra b), tredje afsnit	Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra b), fjerde afsnit	Artikel 2, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, litra c), d) og e)	Artikel 2, stk. 1, litra c), d) og e)
Afsnit I	Afsnit II
Kapitel I	Kapitel 1
Artikel 2-5	Artikel 3-6
Artikel 6, første og andet afsnit	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 7-10	Artikel 8-11

Kapitel II	Kapitel 2
Artikel 11, stk. 1 og 2	Artikel 12, stk. 1, første og andet afsnit
Artikel 11, stk. 3	Artikel 12, stk. 2
Artikel 12, indledende tekst	Artikel 13, første afsnit, indledende tekst
Artikel 12, litra a), første punktum	Artikel 13, første afsnit, litra a)
Artikel 12, litra a), andet punktum	Artikel 13, andet afsnit
Artikel 12, litra b)	Artikel 13, første afsnit, litra b)
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14, stk. 1, indledende tekst	Artikel 15, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 14, stk. 1, første led, første punktum	Artikel 15, stk. 1, første afsnit, litra a)
Artikel 14, stk. 1, første led, andet punktum	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit
Artikel 14, stk. 1, andet led	Artikel 15, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 14, stk. 2	Artikel 15, stk. 2
Artikel 15	Artikel 16
Kapitel III	Kapitel 3
Artikel 16-19	Artikel 17-20
Afsnit II	Afsnit III
Artikel 20 og 21	Artikel 21 og 22
Afsnit III	Afsnit IV
Artikel 22 og 23	Artikel 23 og 24
Afsnit IV	Afsnit V
Artikel 24, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
Artikel 24, stk. 2, indledende tekst	Artikel 25, stk. 2, indledende tekst
Artikel 24, stk. 2, første og andet led	Artikel 25, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 25, stk. 1	Artikel 26, stk. 1
Artikel 25, stk. 2	–
Artikel 25, stk. 3	Artikel 26, stk. 2
Artikel 26, 27 og 28	Artikel 27, 28 og 29
Afsnit V	Afsnit VI
Kapitel I	Kapitel 1
Artikel 29, stk. 1	Artikel 30, stk. 1, første afsnit
Artikel 29, stk. 2	Artikel 30, stk. 2
Artikel 29, stk. 3	Artikel 30, stk. 1, andet afsnit
Artikel 30-32	Artikel 31-33
Kapitel II	Kapitel 2
Artikel 33	Artikel 34
Artikel 34, stk. 1 og 2	Artikel 35, stk. 1, første og andet afsnit
Artikel 34, stk. 3	Artikel 35, stk. 2
Afsnit VI	Afsnit VII
Kapitel I	Kapitel 1
Artikel 35, stk. 1, indledende tekst	Artikel 36, stk. 1, indledende sætning
Artikel 35, stk. 1, litra a)	Artikel 36, stk. 1, litra a)
Artikel 35, stk. 1, litra b), indledende tekst	Artikel 36, stk. 1, litra b)
Artikel 35, stk. 1, litra b), første led	–

Artikel 35, stk. 1, litra b), andet led	Artikel 36, stk. 1, litra b)
Artikel 35, stk. 2, indledende tekst	Artikel 36, stk. 2, indledende tekst
Artikel 35, stk. 2, første og andet led	Artikel 36, stk. 2, litra a) og b)
Kapitel II	Kapitel 2
Artikel 36, stk. 1	Artikel 37, stk. 1
Artikel 36, stk. 2, indledende tekst	Artikel 37, stk. 2, indledende tekst
Artikel 36, stk. 2, første, andet og tredje led	Artikel 37, stk. 2, litra a)-c)
Artikel 37 og 38	Artikel 38 og 39
Kapitel II A	Kapitel 3
Artikel 38a	Artikel 40
Kapitel III	Kapitel 4
Artikel 39	Artikel 41
Afsnit VII	Afsnit VIII
–	Kapitel 1
Artikel 40	Artikel 42
Kapitel I	Kapitel 2
Artikel 41-45	Artikel 43-47
Kapitel II	Kapitel 3
Artikel 46-48	Artikel 48-50
Kapitel III	Kapitel 4
Artikel 49, stk. 1 og 2	Artikel 51, første og andet afsnit
Artikel 50-55	Artikel 52-57
Afsnit VIII	Afsnit IX
Kapitel I	Kapitel 1
Artikel 56	Artikel 58
Kapitel II	Kapitel 2
Artikel 57 og 58	Artikel 59 og 60
Artikel 59, indledende tekst	Artikel 61, indledende tekst
Artikel 59, første, andet og tredje led	Artikel 61, litra a)-c)
Kapitel III	Kapitel 3
Artikel 60, første afsnit, indledende tekst	Artikel 62, stk. 1, indledende tekst
Artikel 60, første afsnit, litra a)	Artikel 62, stk. 1, litra a)
Artikel 60, første afsnit, litra b), første punktum	Artikel 62, stk. 1, litra b)
Artikel 60, første afsnit, litra b), andet punktum	Artikel 62, stk. 2
Artikel 60, andet afsnit	Artikel 62, stk. 3
Afsnit IX	Afsnit X
Kapitel I	Kapitel 1
Artikel 61	Artikel 63
Kapitel II	Kapitel 2
Artikel 62, indledende tekst	Artikel 64, indledende tekst
Artikel 62, litra a)	Artikel 64, litra a)
Artikel 62, litra b)	–
Artikel 62, litra c)	Artikel 64, litra b)

Artikel 63, første afsnit, indledende tekst	Artikel 65, stk. 1, indledende tekst
Artikel 63, første afsnit, litra a)	Artikel 65, stk. 1, litra a)
Artikel 63, første afsnit, litra b), første punktum	Artikel 65, stk. 1, litra b)
Artikel 63, første afsnit, litra b), andet punktum	Artikel 65, stk. 2
Artikel 63, første afsnit, litra c)	Artikel 65, stk. 1, litra c)
Artikel 63, andet afsnit	–
Artikel 64	Artikel 66
Kapitel III	Kapitel 3
Artikel 65, stk. 1	Artikel 67, stk. 1
Artikel 65, stk. 2, indledende tekst	Artikel 67, stk. 2, første afsnit, indledende tekst
Artikel 65, stk. 2, litra a)-e)	Artikel 67, stk. 2, første afsnit, litra a)-e)
Artikel 65, stk. 2, afsluttende tekst	Artikel 67, stk. 2, andet afsnit
Artikel 66-69	Artikel 68-71
Afsnit X	Afsnit XI
Artikel 70-73	Artikel 72-75
Artikel 74, stk. 1, indledende tekst	Artikel 76, stk. 1, indledende tekst
Artikel 74, stk. 1, første, andet og tredje led	Artikel 76, stk. 1, litra a)-c)
Artikel 74, stk. 2	Artikel 76, stk. 2
Artikel 75 og 76	Artikel 77 og 78
Afsnit XI	Afsnit XII
Kapitel I	Kapitel 1
Artikel 77	Artikel 79
Kapitel II	Kapitel 2
Artikel 78	Artikel 80
Kapitel III	Kapitel 3
Artikel 79, litra a)-q)	Artikel 81, stk. 1, litra a)-q)
Artikel 79, litra r), første punktum	Artikel 81, stk. 1, litra r)
Artikel 79, litra r), andet punktum	Artikel 81, stk. 2
Artikel 79, litra s)	Artikel 81, stk. 1, litra s)
Kapitel IV	Kapitel 4
Artikel 80	Artikel 82
Kapitel V	Kapitel 5
Artikel 81	Artikel 83
Kapitel VI	Kapitel 6
Artikel 82, stk. 1, indledende tekst	Artikel 84, stk. 1, indledende tekst
Artikel 82, stk. 1, litra a), første og andet led	Artikel 84, stk. 1, litra a), nr. i) og ii)
Artikel 82, stk. 1, litra b)	Artikel 84, stk. 1, litra b)
Artikel 82, stk. 2, indledende tekst	Artikel 84, stk. 2, første afsnit, indledende tekst
Artikel 82, stk. 2, litra a), første afsnit, første og andet led, samt andet afsnit	Artikel 84, stk. 2, første afsnit, litra a)
Artikel 82, stk. 2, litra b)	Artikel 84, stk. 2, første afsnit, litra b)

Artikel 82, stk. 2, litra c), indledende tekst	Artikel 84, stk. 2, første afsnit, litra c), indledende tekst
Artikel 82, stk. 2, litra c), første led, første afsnit	Artikel 84, stk. 2, første afsnit, litra c), nr. i)
Artikel 82, stk. 2, litra c), første led, andet afsnit	Artikel 84, stk. 2, andet afsnit
Artikel 82, stk. 2, litra c), andet led	Artikel 84, stk. 2, første afsnit, litra c), nr. ii)
Artikel 82, stk. 2, litra d)	Artikel 84, stk. 2, første afsnit, litra d)
Artikel 83, første afsnit, indledende tekst	Artikel 85, indledende tekst
Artikel 83, litra a)	Artikel 85, litra a)
Artikel 83, litra b)	–
Artikel 83, litra c)	Artikel 85, litra b)
Artikel 83, andet afsnit	–
Artikel 84	Artikel 86
Artikel 85, første og andet afsnit	Artikel 87, stk. 1 og 2
Artikel 86	Artikel 88
Kapitel VII	Kapitel 7
Artikel 87	Artikel 89
Kapitel VIII	Kapitel 8
Artikel 88	Artikel 90
Afsnit XII	Afsnit XIII
Artikel 89-91	Artikel 91-93
Artikel 92	Artikel 94
Artikel 93, stk. 1	–
Artikel 93, stk. 2	Artikel 95
–	Artikel 96
–	Artikel 97
Artikel 94	Artikel 98
Bilag	Bilag I
–	Bilag II
–	Bilag III

- 1) Udtalelse af 11.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende).
 - 2) Udtalelse af 3.12.2008 (EUT C 175 af 28.7.2009, s. 123).
 - 3) EFT L 105 af 23.4.1983, s. 38.
 - 4) Jf. bilag II, del A.
 - 5) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.
- (*** EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1.
***)

Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
efter en særlig lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem¹⁾ fastsætter betingelser og regler for merværdiafgift (i det følgende benævnt »moms«) i forbindelse med fakturaer med henblik på at sikre, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Kommissionen har i henhold til det nævnte direktivs artikel 237 forelagt en rapport, hvori den i lyset af den teknologiske udvikling peger på visse vanskeligheder i forbindelse med elektronisk fakturering og på visse andre områder, hvor momsreglerne bør forenkles for at få det indre marked til at fungere bedre.

(2) Der er behov for tilstrækkelig registrering, for at medlemsstaterne kan føre kontrol med varer, der midlertidigt overføres fra en medlemsstat til en anden, og det bør derfor præciseres, at registrene skal indeholde oplysninger om værdiansættelse af varer, der midlertidigt overføres mellem medlemsstaterne. Når varer overføres til en anden medlemsstat med henblik på værdiansættelse, bør det desuden ikke anses for momspligtig levering af varer.

(3) Reglerne om, hvornår moms på leveringer og erhvervelser af varer inden for Fællesskabet forfalder, bør præciseres for at sikre, at oplysningerne i de oversigter, der indsendes, er ensartede, og at oplysningerne udveksles tilstrækkelig hurtigt ved hjælp af disse oversigter. Desuden bør løbende leverancer af varer fra en medlemsstat til en anden, der gennemføres i løbet af mere end én kalendermåned, anses for at finde sted ved udgangen af hver kalendermåned.

(4) For at hjælpe små og mellemstore virksomheder, der har vanskeligt ved at betale moms til den kompetente myndighed, før de har modtaget betaling fra deres kunder, bør medlemsstaterne have mulighed for at tillade, at moms opgøres efter en kasseregnskabsordning, hvor leverandøren betaler moms til den kompetente myndighed, når han modtager betalingen for en leverance, og hvor han opnår fradragsret, når han betaler for en leverance. Det bør gøre det muligt for medlemsstaterne at indføre en valgfri kasseregnskabsordning, der ikke forringer likviditeten med hensyn til momsindtægter.

(5) For at skabe retssikkerhed for virksomhederne med hensyn til deres faktureringsforpligtelser bør det tydeligt præciseres, hvilken medlemsstats faktureringsregler der finder anvendelse.

(6) Med henblik på at få det indre marked til at fungere bedre bør der pålægges en harmoniseret frist for udstedelse af fakturaer i forbindelse med visse grænseoverskridende leveringer.

(7) Visse krav om, hvilke oplysninger der skal anføres på fakturaer, bør ændres for at gøre det muligt at forbedre afgiftskontrollen, sikre en mere ensartet behandling af grænseoverskridende og indenlandske leverancer og fremme elektronisk fakturering.

(8) Anvendelse af elektronisk fakturering kan medvirke til at sænke virksomhedernes omkostninger og gøre dem mere konkurrencedygtige, og derfor bør de nuværende moms krav i forbindelse med elektronisk fakturering revideres for at fjerne eksisterende byrder og forhindringer. Papirfakturaer og elektroniske fakturaer bør behandles ens, og den administrative byrde på papirfakturering bør ikke øges.

(9) Ligebehandlingen bør også gælde for skattemyndighedernes kompetencer. Deres kontrolkompetencer og de afgiftspligtige personers rettigheder og forpligtelser bør være de samme, hvad enten en afgiftspligtig person vælger at udstede fakturaer i papirform eller i elektronisk form.

(10) Fakturaerne skal afspejle faktiske leverancer, og deres ægthed, integritet og læselighed bør derfor sikres. Virksomhedskontrol kan anvendes for at etablere pålidelige revisionsspor, der forbinder fakturaer og leverancer og dermed sikrer, at enhver faktura (hvad enten den er i papirform eller elektronisk) opfylder disse krav.

(11) Ægtheden og integriteten af elektroniske fakturaer kan også sikres ved at anvende visse eksisterende teknologier såsom elektronisk dataudveksling (EDI) og avancerede elektroniske signaturer. Eftersom der imidlertid også findes andre teknologier, bør afgiftspligtige personer ikke pålægges at anvende en bestemt teknologi til elektronisk fakturering.

(12) Det bør tydeliggøres, at hvor en afgiftspligtig person opbevarer fakturer, som vedkommende har udstedt eller modtaget, bør den medlemsstat, hvor der skal betales afgift, sammen med den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, af kontrollenssyn have adgang til disse fakturaer.

(13) Målene for dette direktiv, nemlig at forenkle, modernisere og harmonisere reglerne om moms fakturering, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(14) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning²⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(15) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -
VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) artikel 17, stk. 2, litra f), affattes således:

»f) levering af en ydelse, der præsteres for den afgiftspligtige person og består i værdiansættelse af eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres på den medlemsstats område, hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i den medlemsstat, hvorfra varen oprindelig blev afsendt eller transporteret«

2) artikel 64, stk. 2, affattes således:

»2. Løbende leverancer af varer, der strækker sig over mere end en kalendermåned, og som på de i artikel 138 fastsatte betingelser forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af de pågældende varer påbegyndes, og leveres uden moms eller overføres uden moms til en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person til brug for hans virksomhed, anses for at finde sted ved udgangen af hver kalendermåned, så længe leverancerne ikke er afsluttet.

De ydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 196, som er blevet leveret løbende i en periode på over et år, og for hvilke der inden for samme periode ikke er foretaget afregning eller ydet betaling, anses for at finde sted ved udgangen af hvert kalenderår, så længe leverancerne af de pågældende ydelser ikke er afsluttet.

Medlemsstaterne kan bestemme, at løbende leverancer af varer eller ydelser, der gennemføres i løbet af en vis periode, i visse tilfælde, bortset fra de i første og andet afsnit omhandlede tilfælde, anses for at finde sted mindst én gang om året.«

3) artikel 66, stk. 1, litra c), og stk. 2, affattes således:

»c) såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt denne udstedes for sent, inden for en specificeret frist, som senest er ved udløbet af den frist for udstedelse af fakturaer, der er pålagt af medlemsstaterne i medfør af artikel 222, eller såfremt en sådan frist ikke er pålagt af medlemsstaten, inden for en specificeret frist fra datoen for afgiftspligten.

Undtagelsesbestemmelsen i stk. 1 finder dog ikke anvendelse på leveringer af ydelser, for hvilke kunden er momspligtig i medfør af artikel 196, og på leveringer eller overførsler af varer som omhandlet i artikel 67.«

4) artikel 67 affattes således:

»Artikel 67

Når varer, der forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, leveres uden moms på de i artikel 138 fastsatte betingelser, eller når varer på samme betingelser overføres uden moms til en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person til brug for hans virksomhed, forfalder momsen ved udstedelsen af fakturaen, eller, hvis der ikke er udstedt en faktura inden denne dato, ved udløbet af den i artikel 222, stk. 1, omhandlede frist.

Artikel 64, stk. 1, artikel 64, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 65 finder ikke anvendelse på de leveringer og overførsler, der er omhandlet i stk. 1.«

5) artikel 69 affattes således:

»Artikel 69

Ved erhvervelse af varer inden for Fællesskabet forfalder momsen ved udstedelsen af fakturaen, eller, hvis der ikke er udstedt en faktura inden denne dato, ved udløbet af den i artikel 222, stk. 1, omhandlede frist.«

6) artikel 91, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne accepterer, at den seneste valutakurs, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, benyttes i stedet herfor. Omregningen mellem andre valutaer end euroen skal foretages ved hjælp af eurokursen for hver valuta. Medlemsstaterne kan kræve at blive underrettet om, at den afgiftspligtige person vælger denne mulighed.

Medlemsstaterne kan dog for visse af de i første afsnit omhandlede transaktioner eller for visse kategorier af afgiftspligtige personer anvende den omregningskurs, der er fastsat efter gældende fællesskabsbestemmelser for beregning af toldværdien.«

7) følgende artikel indsættes:

»Artikel 167a

Medlemsstaterne kan indføre en valgfri ordning, hvorefter fradragsretten for en afgiftspligtig person, hvis moms udelukkende forfalder i henhold til artikel 66, litra b), udskydes, indtil der er betalt moms til hans leverandør på de varer eller ydelser, som den afgiftspligtige person har fået leveret.

Medlemsstater, der anvender den valgfri ordning, der er nævnt i stk. 1, fastsætter en tærskel for afgiftspligtige personer, der gør brug af ordningen på deres område, baseret på den afgiftspligtige persons årsomsætning beregnet i overensstemmelse med artikel 288. Denne tærskel kan højst være på 500.000 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta. Medlemsstaterne kan hæve denne tærskel indtil 2.000.000 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta efter høring af Momsudvalget. En sådan høring af Mom-

sudvalget er imidlertid ikke påkrævet for medlemsstater, der pr. 31. december 2012 anvendte en tærskel på over 500.000 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta.

Medlemsstaterne underretter Momsudvalget om de nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger, der træffes i medfør af bestemmelserne i stk. 1.«

8) artikel 178 ændres således:

(a) litra a) affattes således:

»a) for det i artikel 168, litra a), omhandlede fradrag - for så vidt angår levering af varer og ydelser - være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-6«

b) litra c) affattes således:

»c) for det i artikel 168, litra c), omhandlede fradrag - for så vidt angår erhvervelse af varer inden for Fællesskabet - i den i artikel 250 omhandlede momsangivelse have anført alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den moms, som han skal betale for sine erhvervelser af varer, samt være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-5«

9) artikel 181 affattes således:

»Artikel 181

Medlemsstaterne kan give en afgiftspligtig person, der ikke er i besiddelse af en faktura udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-5, tilladelse til at foretage det i artikel 168, litra c), omhandlede fradrag for erhvervelser af varer inden for Fællesskabet.«

10) artikel 197, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) den faktura, der er udstedt af den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i den medlemsstat, hvor modtageren er etableret, er udfærdiget i overensstemmelse med kapitel 3, afdeling 3-5.«

11) artikel 217 affattes således:

»Artikel 217

I dette direktiv forstås ved »elektronisk faktura« en faktura, der indeholder de i henhold til dette direktiv krævede oplysninger, og som er udstedt og modtaget i elektronisk format.«

12) i afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3, indsættes følgende artikel:

»Artikel 219a

Følgende finder anvendelse, jf. dog artikel 244-248:

1) Fakturering foretages efter reglerne i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V.

2) Uanset nr. 1 foretages fakturering efter reglerne i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen har fundet sted, eller hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, den medlemsstat, hvor leverandøren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, når

a) leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V, eller leveringen foretages uden medvirken af et forretningssted tilhørende leverandøren i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 192a, og den betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til.

Udsteder kunden selv fakturaen (selvfakturering), finder nr. 1 dog anvendelse.

b) leveringen af varer eller ydelser anses for ikke at have fundet sted i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i afsnit V.«

13) artikel 220 affattes således:

»Artikel 220

1. Enhver afgiftspligtig person skal sørge for, at der udstedes en faktura af ham selv eller af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson i følgende tilfælde:

- 1) for levering af varer eller ydelser, som han foretager til en anden afgiftspligtig person eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person
- 2) for levering af varer omhandlet i artikel 33
- 3) for levering af varer foretaget på de i artikel 138 fastsatte betingelser
- 4) for de afdrag, han modtager, før en af de i nr. 1 og 2 omhandlede leveringer af varer har fundet sted
- 5) for de afdrag, han modtager fra en anden afgiftspligtig person eller fra en ikke-afgiftspligtig juridisk person, før leveringen af ydelsen er afsluttet.

2. Uanset stk. 1 og med forbehold af artikel 221, stk. 2, kræves der ikke udstedelse af faktura i forbindelse med leveringer af ydelser, som er fritaget i medfør af artikel 135, stk. 1, litra a)-g).«

14) følgende artikel indsættes:

»Artikel 220a

1. Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer mulighed for at udstede en forenklet faktura i følgende tilfælde:

- a) hvis fakturabeløbet ikke er over 100 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta
- b) hvis den udstedte faktura er et dokument eller en meddelelse, der sidestilles med en faktura i henhold til artikel 219.

2. Medlemsstaterne tillader ikke afgiftspligtige personer at udstede en forenklet faktura, når det er et krav, at fakturaerne skal udstedes i henhold til artikel 220, stk. 1, nr. 2 og 3, eller når den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, eller hvis forretningssted i denne medlemsstat ikke medvirker ved leveringen, jf. artikel 192a, og den betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til.«

15) artikel 221, 222, 223, 224 og 225 affattes således:

»Artikel 221

1. Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer en forpligtelse til at udstede en faktura, der indeholder de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 226 eller [...] 226b, for andre leveringer af varer eller ydelser end dem, der er omhandlet i artikel 220, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, eller som har et fast forretningssted på deres område, hvorfra leveringen finder sted, en forpligtelse til at udstede en faktura, der indeholder de obligatoriske oplysninger i artikel 226 eller 226b, for leveringer af ydelser, der er fritaget i henhold til bestemmelserne i artikel 135, stk. 1, litra a)-g), som disse afgiftspligtige personer har foretaget på deres område eller uden for Fællesskabet.

3. Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer for den i artikel 220, stk. 1, eller 220a fastsatte forpligtelse til at udstede en faktura for levering af varer eller ydelser, som de foretager på deres område, og som med eller uden ret til fradrag af den i det tidligere omsætningsled betalte moms er fritaget i medfør af artikel 110 og 111, artikel 125, stk. 1, artikel 127, artikel 128, stk. 1, artikel 132, artikel 135, stk. 1, artikel 136, 371, 375, 376 og 377, artikel 378, stk. 2, artikel 379, stk. 2, og artikel 380-390b.

Artikel 222

For leveringer af varer, der foretages på de i artikel 138 fastsatte betingelser, eller for leveringer af ydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 196, skal der udstedes en faktura senest den femtende dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

For andre leveringer af varer eller ydelser kan medlemsstaterne pålægge afgiftspligtige personer tidsfrister for udstedelse af fakturaer.

Artikel 223

Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer mulighed for at udstede samlefakturaer, der omfatter flere særskilte leveringer af varer eller ydelser, forudsat at momsen på de leveringer, der er nævnt på samlefakturaen, forfalder i den samme kalendermåned.

Uden at det berører artikel 222, kan medlemsstaterne tillade, at samlefakturaer omfatter leveringer, hvor momsen forfalder inden for en periode, der er længere end en kalendermåned.

Artikel 224

Kunden kan udstede fakturaer for en afgiftspligtig persons levering af varer eller ydelser til ham under forudsætning af, at der foreligger en forud indgået aftale mellem de to parter, samt at der er fastlagt en procedure, hvorefter hver enkelt faktura godkendes af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen af varerne eller ydelserne. Medlemsstaterne kan kræve, at fakturaerne udstedes i den afgiftspligtige persons navn og for hans regning.

Artikel 225

Medlemsstaterne kan stille særlige krav til afgiftspligtige personer for det tilfælde, at den tredjemand eller den kunde, der udsteder fakturaerne, er etableret i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU^(***)(****)

16) artikel 226 ændres således:

a) følgende nummer indsættes:

»7a) i tilfælde af at afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor betalingen modtages i overensstemmelse med artikel 66, litra b), og fradragsretten indtræffer på det tidspunkt, hvor den fradragsberettigede afgift forfalder, angivelsen kasseregnskab.«

b) følgende nummer indsættes:

»10a) i tilfælde af at den kunde, der modtager en levering, udsteder fakturaen i leverandørens sted, angivelsen selvfakturering«

c) nr. 11) affattes således:

»11) i tilfælde af fritagelse, henvisning til gældende bestemmelse i dette direktiv eller den tilsvarende nationale bestemmelse eller anden angivelse af, at leveringen af varer eller ydelser er fritaget«

d) følgende nummer indsættes:

»11a) i tilfælde af at kunden er betalingspligtig for momsen, angivelsen omvendt betalingspligt«

e) nr. 13) og 14) affattes således:

»13) i tilfælde af anvendelse af fortjenstmargenordningen for rejsebureauer, angivelsen fortjenstmargenordning - rejsebureauer

14) i tilfælde af anvendelse af en af de særordninger, der gælder for brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, angivelsen »fortjenstmargenordning - brugte genstande«, »fortjenstmargenordning - kunstgenstande« eller »fortjenstmargenordning - samlerobjekter og antik«

17) følgende artikler indsættes:

»Artikel 226a

Når fakturaen udstedes af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor afgiften skal betales, eller hvis forretningssted i den medlemsstat ikke medvirker ved leveringen, jf. artikel 192a, og som leverer varer eller ydelser til en kunde, som er betalingspligtig for momsen, kan den afgiftspligtige person udelade de oplysninger, der er nævnt i artikel 226, nr. 8, 9 og 10, og i stedet angive afgiftsgrundlaget for de leverede varer eller ydelser under henvisning til mængden eller omfanget af disse varer eller ydelser og deres art.

Artikel 226b

Hvad angår forenklede fakturaer, der udstedes i medfør af artikel 220a og artikel 221, stk. 1 og 2, skal medlemsstaterne kræve, at de som minimum indeholder følgende oplysninger:

- a) fakturaens udstedelsesdato
- b) identifikation af den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne
- c) identifikation af, hvilken type varer eller ydelser der leveres
- d) det momsbeløb, der skal betales, eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf
- e) hvis den udstedte faktura er et dokument eller en meddelelse, der behandles som en faktura i henhold til artikel 219, specifik og utvetydig henvisning til denne oprindelige faktura og de specifikke oplysninger, der ændres.

De kan ikke kræve andre oplysninger på fakturaen end dem, der er omhandlet i artikel 226, 227 og 230.«

18) artikel 228 udgår

19) artikel 230 affattes således:

»Artikel 230

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det momsbeløb, der skal betales eller reguleres, er angivet i medlemsstatens nationale valuta ved hjælp af den omregningsmekanisme, der er fastsat i artikel 91.«

20) artikel 231 udgår.

21) i afsnit XI, kapitel 3, afdeling 5, affattes overskriften således:

»Papirfakturaer og elektroniske fakturaer«

22) artikel 232 og 233 affattes således:

»Artikel 232

Anvendelse af en elektronisk faktura forudsætter, at modtageren er indforstået hermed.

Artikel 233

1. Ægtheden af oprindelsen, integriteten af indholdet samt læsbarheden af en faktura, hvad enten den er i papirform eller elektronisk, skal sikres fra udstedelsestidspunktet indtil udgangen af opbevaringsperioden for fakturaen.

Enhver afgiftspligtig person bestemmer, hvordan han vil sikre ægtheden af oprindelsen, integriteten af indholdet samt læsbarheden af fakturaen. Dette kan opnås ved enhver virksomhedskontrol, der etablerer et pålideligt revisionsspor mellem en faktura og en leverance af varer eller ydelser.

Ved ægtheden af oprindelsen forstås sikringen af identiteten af leverandøren eller fakturaens udsteder.

Ved integriteten af indholdet forstås, at det indhold, der er påkrævet i henhold til dette direktiv, ikke er blevet ændret.

2. Ud over den form for virksomhedskontrol, der er beskrevet i stk. 1, er følgende eksempler på teknologier, der sikrer ægtheden af oprindelsen og integriteten af en elektronisk faktura:

a) en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer^(*****)

b) elektronisk dataudveksling (EDI) som defineret i artikel 2 i bilag 1 til Kommissionens henstilling 94/820/EF af 19. oktober 1994 om de retlige aspekter af elektronisk dataudveksling^(*****)

23) artikel 234 udgår

24) artikel 235, 236 og 237 affattes således:

»Artikel 235

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav til elektroniske fakturaer udstedt for varer eller tjenester, der er leveret på deres område fra et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU og forordning (EF) nr. 1798/2003.

Artikel 236

Hvis partier omfattende flere elektroniske fakturaer fremsendes til eller stilles til rådighed for samme modtager, kan oplysninger, som er fælles for de forskellige fakturaer, blot angives én gang, for så vidt der for hver faktura er adgang til samtlige oplysninger.

Artikel 237

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evalueringsrapport, der bygger på en uafhængig økonomisk undersøgelse, om virkningen af de fra den 1. januar 2013 gældende faktureringsregler og navnlig om, i hvilket omfang de reelt har ført til en mindskelse af de administrative byrder for virksomhederne, om nødvendigt ledsaget af et passende forslag til ændring af de relevante regler.«

25) artikel 238 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan efter høring af Momsudvalget og på betingelser, de selv fastsætter, bestemme, at der på fakturaer vedrørende varer eller ydelser kun anføres de i artikel 226b nævnte oplysninger i følgende tilfælde:

a) hvis fakturabeløbet er på over 100 EUR, men ikke er over 400 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta

b) hvis handels- eller administrationspraksis i den pågældende erhvervssektor eller de tekniske vilkår for udstedelse af fakturaerne gør det meget vanskeligt at overholde samtlige forpligtelser i artikel 226 eller 230.«

b) stk. 2 udgår

c) stk. 3 affattes således:

»3. Den forenkling, der er fastsat i stk. 1, kan ikke anvendes, når fakturaerne kræves udstedt i henhold til artikel 220, stk. 1, nr. 2 og 3, eller når den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, eller hvis forretningssted i denne medlemsstat ikke medvirker ved leverancen, jf. artikel 192a, og den betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til.«

26) artikel 243 affattes således:

»Artikel 243

1. Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de varer, som han har forsendt eller transporteret, eller som er blevet forsendt eller transporteret for hans regning til steder uden for afgangsmedlemsstatens område, men inden for Fællesskabet, til brug for transaktioner, der består i værdiansættelse af eller arbejde på disse varer eller midlertidig anvendelse af dem som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra f), g) og h).

2. Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at gøre det muligt at identificere de varer, som han har fået sendt fra en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person, der er momsregistreret i denne anden medlemsstat, eller for denne persons regning, og som er genstand for ydelser, der består i værdiansættelse af eller arbejde udført på disse varer.«

27) artikel 246 udgår

28) artikel 247, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. For at sikre overholdelsen af kravene i artikel 233 kan den i stk. 1 omhandlede medlemsstat kræve, at fakturaerne opbevares i den originale form, på papir eller elektronisk, hvori de blev fremsendt eller stillet til rådighed. Den kan ligeledes kræve, at når fakturaerne opbevares elektronisk, skal dataene til sikring af ægtheden af oprindelsen og integriteten af indholdet af hver faktura som omhandlet i artikel 233 også opbevares elektronisk.

3. Den i stk. 1 omhandlede medlemsstat kan fastsætte specifikke krav om forbud mod eller begrænsning af opbevaring af fakturaer i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU og forordning (EF) nr. 1798/2003 og til den i artikel 249 omhandlede ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse.«

29) i afsnit XI, kapitel 4, afdeling 3, indsættes følgende artikel:

»Artikel 248a

Medlemsstaterne kan med henblik på kontrol kræve en oversættelse til deres nationale sprog af fakturaer, der vedrører leveringer af varer eller ydelser på deres område, og fakturaer, som modtages af afgiftspligtige personer etableret på deres område. Medlemsstaterne må imidlertid ikke indføre et generelt krav om, at fakturaer skal oversættes.«

30) artikel 249 affattes således:

»Artikel 249

Når en afgiftspligtig person opbevarer udstedte eller modtagne fakturaer elektronisk, således at der sikres onlineadgang til de pågældende data, har de kompetente myndigheder i den afgiftspligtige persons etableringsmedlemsstat og de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, hvis momsen skal betales dér, af kontrollenssyn ret til at få adgang til, downloade og anvende disse fakturaer.«

31) artikel 272, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne kan ikke fritage de i første afsnit, litra b), omhandlede afgiftspligtige personer fra faktureringsforpligtelserne i kapitel 3, afdeling 3-6, og i kapitel 4, afdeling 3.«

*Artikel 2***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2012 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2013.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 4***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2010.

På Rådets vegne

D. Reynders

Formand

1) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

2) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

(**) Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

(**) Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om det administrative samarbejde vedrørende moms (EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1).«.

(**) EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

(**)

(**) EFT L 338 af 28.12.1994, s. 98.«.

(**)